

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XI legislatura · període intermedi · número 300 · dijous 12 de gener de 2017

TAULA DE CONTINGUT

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017

200-00019/11

Rectificació d'una esmena presentada

5

Projecte de llei de comerç, serveis i fires

200-00022/11

Text presentat

5

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de foment del desenvolupament rural sostenible en la programació i l'execució del Programa de desenvolupament rural de Catalunya 2014-2020 finançat per la Unió Europea

202-00046/11

Presentació: GP CSP, GP SOC, GP PPC, GP C's

48

3.01.03. Decrets llei

Decret llei 6/2016, del 27 de desembre, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària

203-00007/11

Decret llei dictat pel Govern de la Generalitat

53

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre les mesures per a combatre el tecnoestrès

250-00681/11

Esmenes presentades

56

Proposta de resolució sobre la ratificació de la Carta social europea

250-00696/11

Esmenes presentades

57

Proposta de resolució sobre l'actualització de la cartera de serveis socials per a incloure-hi els tractaments de logopèdia

250-00749/11

Rectificació del text presentat

57

Proposta de resolució sobre el centre de transformació d'Endesa a Sant Feliu de Llobregat

250-00773/11

Presentació: GP SOC

58

Proposta de resolució sobre la creació d'un adjunt o adjunta al Síndic de Greuges per a la defensa dels drets i les llibertats en matèria de no-discriminació per raó de gènere

250-00774/11

Presentació: GP CSP

60

Proposta de resolució sobre la destinació dels ingressos derivats de l'impost sobre els habitatges buits 250-00775/11 Presentació: GP SOC	61
Proposta de resolució sobre l'atenció adequada als infants i els joves amb trastorn de l'espectre autista 250-00776/11 Presentació: GP C's, GP SOC, GP CSP	62
Proposta de resolució sobre la formació del personal sanitari per a la detecció d'abusos sexuals a menors 250-00777/11 Presentació: GP C's	65
Proposta de resolució sobre la inserció laboral de les persones sense llar 250-00778/11 Presentació: GP C's	65
Proposta de resolució sobre els programes de valorització prèvia de projectes innovadors 250-00779/11 Presentació: GP C's	66
Proposta de resolució sobre la indústria dels videojocs 250-00780/11 Presentació: GP C's	67
Proposta de resolució sobre el VIH a Catalunya 250-00781/11 Presentació: GP C's	68
Proposta de resolució sobre la construcció d'una nova estació d'autobusos a Lleida 250-00782/11 Presentació: GP C's	69
Proposta de resolució sobre el compliment dels terminis parlamentaris del dret d'accés a la informació dels diputats 250-00783/11 Presentació: GP C's	70
3.30. Altres tramitacions	
3.30.04. Procediments relatius als informes del Síndic de Greuges	
Informe del Síndic de Greuges relatiu al Mecanisme Català de Prevenció de la Tortura corresponent al 2016 360-00019/11 Presentació: síndic de Greuges	71
4. Informació	
4.50. Compliment de resolucions i de mocions	
4.50.01. Compliment de resolucions	
Control del compliment de la Resolució 81/XI, sobre el finançament del Servei de Control de Mosquits del Baix Llobregat 290-00069/11 Informe relatiu al compliment de la Resolució	73
Control del compliment de la Resolució 204/XI, sobre l'aprovació del reglament de desplegament de la Llei de la llengua de signes catalana 290-00189/11 Informe relatiu al compliment de la Resolució	74
Control del compliment de la Resolució 231/XI, sobre els serveis públics de control de mosquits 290-00216/11 Sol·licitud de pròrroga	75
Pròrroga del termini per a retre comptes	75
Control del compliment de la Resolució 232/XI, sobre les larves de mosca negra a les séquies d'Aitona 290-00217/11 Sol·licitud de pròrroga	76
Pròrroga del termini per a retre comptes	76

Control del compliment de la Resolució 233/XI, sobre el control dels mosquits i la mosca negra a les Terres de l'Ebre	
290-00218/11	
Sol·licitud de pròrroga	76
Pròrroga del termini per a retre comptes	77
Control del compliment de la Resolució 251/XI, sobre la creació d'un pacte nacional per a la indústria	
290-00235/11	
Informe relatiu al compliment de la Resolució	77
Control del compliment de la Resolució 253/XI, sobre l'adequació dels hospitals infantils	
290-00237/11	
Sol·licitud de pròrroga	78
Pròrroga del termini per a retre comptes	79
Control del compliment de la Resolució 254/XI, sobre l'elaboració de pressupostos desagregats per tram d'edat i conceptes	
290-00238/11	
Informe relatiu al compliment de la Resolució	79
Control del compliment de la Resolució 255/XI, sobre les obres d'art del monestir de Sixena	
290-00239/11	
Informe relatiu al compliment de la Resolució	80
Control del compliment de la Resolució 259/XI, sobre els menjadors escolars i els alumnes amb trastorn de l'espectre autista	
290-00240/11	
Informe relatiu al compliment de la Resolució	80
Control del compliment de la Resolució 260/XI, sobre la situació laboral i les condicions de treball del personal de centres residencials i de dia de gent gran i de persones amb discapacitat	
290-00241/11	
Informe relatiu al compliment de la Resolució	81
Control del compliment de la Resolució 268/XI, relativa a l'Informe de fiscalització 11/2015, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, corresponent al 2013	
290-00245/11	
Sol·licitud de pròrroga	82
Pròrroga del termini per a retre comptes	83
Control del compliment de la Resolució 270/XI, relativa a l'Informe de fiscalització 16/2015, sobre el Consorci del Palau de la Música Catalana, corresponent al període 2010-2013	
290-00247/11	
Informe relatiu al compliment de la Resolució	83
Control del compliment de la Resolució 301/XI, sobre la prioritització de les obres de construcció de l'edifici de l'Institut Escola Salvador Vilarrasa, de Besalú, el 2017	
290-00277/11	
Informe relatiu al compliment de la Resolució	88
Control del compliment de la Resolució 321/XI, sobre la construcció del nou edifici de l'Escola El Vinyet, de Solsona	
290-00296/11	
Informe relatiu al compliment de la Resolució	89
Control del compliment de la Resolució 367/XI, sobre la construcció del canal Segarra-Garrigues	
290-00340/11	
Informe relatiu al compliment de la Resolució	89
4.50.02. Compliment de mocions	
Control del compliment de la Moció 16/XI, sobre el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts	
390-00016/11	
Informe relatiu al compliment de la Moció	90
Control del compliment de la Moció 57/XI, sobre la política energètica	
390-00057/11	
Informe relatiu al compliment de la Moció	93

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes

Estats de desenvolupament i d'execució del pressupost de la Generalitat en data del 30 de setembre de 2016, i informe sobre l'evolució dels resultats no financers i de l'endeutament de la Generalitat en data del 30 de setembre de 2016

334-00052/11 i 334-00053/11

Presentació: Conseller, del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda 100

Informe sobre la situació dels avals concedits per la Generalitat en data del 30 de setembre de 2016

334-00054/11

Presentació: Conseller, del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda 101

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798

DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017

200-00019/11

RECTIFICACIÓ D'UNA ESMENA PRESENTADA

GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans, comunica a la Mesa del Parlament que ha advertit l'errada següent a l'esmena número 43 a l'articulat del Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017 (tram. 200-00019/11) presentada pel seu grup parlamentari.

On hi diu:

«Esmena 43

D'addició

GP de Ciutadans

Presidència

«El Gobierno suprimirá las partidas presupuestarias asignadas a Intracatalònia, SA.»

Hi ha de dir:

«Esmena 43

D'addició

GP de Ciutadans

Presidència

«El Gobierno suprimirá un 10% las partidas presupuestarias asignadas a Intracatalònia, SA.»

Palau del Parlament, 29 de desembre de 2016

Carlos Carrizosa Torres, portaveu del GP C's

Projecte de llei de comerç, serveis i fires

200-00022/11

TEXT PRESENTAT

Reg. 47143 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

Joan Vidal de Ciurana, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 3 de gener de 2017, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta del conseller d'Empresa i Coneixement, s'aprova l'Avantprojecte de llei de comerç, serveis i fires, i s'autoritza el conseller perquè el presenti al Parlament.»

I, perquè així consti, lliuro aquest certificat a Barcelona, el 3 de gener de 2017.

Projecte de llei de comerç, serveis i fires

Exposició de motius

I. L'activitat comercial ha estat un factor determinant en la configuració dels nostres pobles i ciutats, i el seu emplaçament ha acabat incidint en l'ordenació física del territori. Històricament l'exercici i la implantació de l'activitat comercial ha estat sotmesa a diferents criteris d'ordenació basats en paràmetres que han tingut com a objectiu la satisfacció de determinades necessitats dotacionals bàsiques de la població, la protecció del territori de l'entorn urbà, així com la consolidació d'un marc normatiu orientat a la preservació de les bones pràctiques comercials al servei d'una lliure i lleial competència.

La conseqüència d'aquest procés ha estat que les ciutats i pobles s'han desenvolupat, d'una manera compacta i socialment cohesionada amb tendència a l'autosuficiència que evita desplaçaments innecessaris als ciutadans i permet satisfer les seves necessitats de consum d'una manera sostenible, on l'ús residencial es combina de manera harmònica i integrada amb les activitats comercials i de prestació de serveis.

Aquesta convivència entre activitat comercial, prestació de serveis i ús residencial del sòl que s'ha anat conformant històricament d'una manera espontània bàsicament en les poblacions mediterrànies del sud d'Europa, actualment està considerada la millor opció per als ciutadans i ciutadanes, atès que permet l'adopció de criteris de gestió urbana sostenible en la que el sòl es tracta com un recurs limitat que s'ha d'utilitzar de la manera més eficient possible per tal d'estalviar recursos i evitar indesitjables efectes nocius per al medi ambient.

Aquests antecedents i consideracions que afavoreixen la compacitat dels pobles i ciutats és precisament el criteri plantejat, defensat i adoptat pels representants dels diferents Estats de la Unió en relació a l'Estratègia Territorial Europea per a un desenvolupament equilibrat i sostenible, en la que ja es reconeixia la necessitat d'exercir un control sobre l'expansió territorial urbana indiscriminada per poder garantir el creixement sostenible de les ciutats en un futur.

Dins d'aquest model que evidencia i posa de relleu la íntima relació existent entre la implantació i l'exercici de l'activitat comercial o de prestació de determinats serveis i la planificació urbanística sostenible, s'ha desenvolupat el conjunt de la normativa en matèria de comerç a Catalunya.

Aquesta normativa s'ha anat desgranant a partir dels títols competencials reconeguts primer a l'article 12.5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 1978 i després a l'article 121 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de l'any 2006, actualment vigent, interpretats d'acord amb la jurisprudència del Tribunal Constitucional, i desenvolupats en sintonia amb el marc establert per l'exhaustiu cos normatiu de la Unió Europea que de manera directa o bé de manera indirecta, té incidència en la regulació d'aquesta activitat tant transcendent des del punt de vista econòmic, social, mediambiental i de protecció de l'entorn urbà.

Aquesta llei de comerç, serveis i fires juntament amb el Decret Llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, constitueixen l'estructura de l'ordenació comercial a Catalunya, atès que el concepte de «trama urbana consolidada» que es troba regulat en l'esmentat Decret Llei, impulsa un model d'urbanisme comercial basat en l'ocupació i la utilització racional del territori, que permet un desenvolupament sostenible evitant la dispersió en el territori per tal de reduir la mobilitat i evitar desplaçaments innecessaris que incrementen la contaminació atmosfèrica, tant derivada del trànsit inherent a la implantació de determinat tipus d'implantacions comercials, com la congestió de les infraestructures públiques. En aquest sentit, s'ha de destacar la incidència de la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea de 24 de març de 2011, que considera que la localització dels equipaments comercials en la trama urbana consolidada d'un municipi és una mesura adequada en base a una justificació motivada i proporcionada, de l'existència

de raons imperioses d'interès general, com són la protecció del medi ambient i de l'entorn urbà, l'ordenació del territori i la conservació del patrimoni historicoartístic, entre d'altres.

S'ha de moderar el consum del sòl, i la seva utilització racional, fomentant, directa o indirectament, la utilització eficient de les àrees urbanes i, en el seu cas, la renovació i rehabilitació dels teixits urbans, de forma que la demanda de més espai per a l'habitatge i les activitats econòmiques correspongui només a aquella part que no pugui tenir cabuda en les àrees urbanes existents. Convé fer notar que no solament es consumeix aquell sòl que realment ocupa l'espai construït sinó que el creixement discontinu de la trama urbana, que ha estat la tònica en altres territoris, fragmenta el sòl i genera espais lliures fortament devaluats, d'escàs valor ecològic, productiu i paisatgístic.

La dispersió del conjunt de disposicions vigents a Catalunya destinades a regular l'activitat comercial, l'antiguitat d'algunes d'elles, així com la materialització de noves iniciatives econòmiques i empresarials en l'àmbit de la distribució comercial i la prestació de serveis, aconsellen remodelar i compilar en dos textos normatius tota la legislació vigent a Catalunya, mantenint els trets fonamentals del nostre model comercial mediterrani en plena sintonia amb les declaracions programàtiques de la Unió Europea en matèria d'urbanisme comercial, i d'acord amb el conjunt de raons imperioses d'interès general que les sustenten, sense perdre de vista la necessària simplificació que ha d'inspirar l'accés i exercici de qualsevulla activitat econòmica.

II. Dins d'aquest context, aquesta llei es planteja els següents objectius:

a) Compilar en un sol text tres dels blocs normatius que conformen la legislació vigent en matèria de comerç i fires i que actualment es troba dispersa en quatre blocs principals diferents: la regulació general del comerç interior, els horaris comercials, els equipaments comercial i les activitats firals.

La llei aglutina en un sol text les disposicions contingudes en els fins ara vigents Text refós sobre comerç interior dels preceptes de la Llei 1/1983, de 18 de febrer, i la Llei 23/1991, de 29 de novembre, aprovat pel Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març; la Llei 8/2004, de 23 de desembre, d'horaris comercials; la Llei 8/1994, de 25 de maig, d'activitats firals; i la Llei 3/2014, de 19 de febrer, d'horaris comercials i de mesures per a determinades activitats de promoció.

També es objecte d'aquesta compilació la Llei 1/1990, de 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris, que manté la seva vigència en l'àmbit de comerç atès que preveu determinades infraccions i s'aplica supletòriament en els àmbits regulats pel text refós sobre comerç interior aprovat pel Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març, i per la Llei 3/2014, d'horaris comercials i de mesures per a determinades activitats de promoció i a més fins el moment ha estat la disposició que ha donat suport legal als procediments sancionadors incoats per incompliment del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials.

Així mateix, en el transcurs del temps aquestes normes han patit diverses modificacions des de les seves respectives entrades en vigor, com a conseqüència de l'aprovació de disposicions legals específiques o de l'aprovació de les anomenades lleis de mesures fiscals i financeres, és a dir, les lleis d'acompanyament a les lleis de pressupostos.

La integració dels textos troncats que constitueixen aquestes normes en un sol text legal ha de contribuir a reforçar la seguretat jurídica dels operadors comercials i dels operadors dedicats a la prestació de serveis, evitant així també les discordances i contradiccions pròpies de la dispersió de texts aprovats i modificats en moments i situacions molt diferents.

Aquesta compilació normativa s'ha realitzat a partir de les competències exclusives que els articles 121 i 139 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya reconeix a la

Generalitat sota els epígrafs «comerç i fires» i «artesania», tot recollint criteris i conceptes procedents d'altres àmbits competencials o assentats per la jurisprudència, tenen incidència en la regulació del desenvolupament de l'activitat comercial i la prestació de determinats serveis.

La compilació que s'efectua amb aquesta llei perfila els aspectes estructurals que vertebraren el conjunt del comerç d'acord amb el model propi de Catalunya i que es correspon amb l'impulsat des de la Unió Europea, però de tal manera que això no impedeix l'aplicació directa de la majoria dels seus apartats, llevat dels que precisen de desenvolupament reglamentari quan així s'indica. Per tant, el fet de que la llei relegui a l'àmbit reglamentari els aspectes més conjunturals o que depenen de situacions que poden variar fàcilment en breus espais de temps, ha de poder facilitar l'estabilitat i perllongament de la seva vigència, per tal de garantir la seguretat jurídica i l'assentament de les bones pràctiques comercials que facilitin la lliure i lleial competència.

b) Millorar la regulació normativa ja existent mitjançant l'actualització, sistematització i clarificació de conceptes, tenint en compte l'evolució que ha experimentat l'activitat comercial durant els darrers anys i la que es preveu pugui experimentar en un futur immediat, així com incorporar les demandes del sector de la distribució comercial pel que fa referència a les necessitats d'ordenació per garantir la lleial competència com a eix a l'entorn del qual ha de quedar sotmès el lliure exercici de l'activitat.

A partir de l'objectiu compilatori de la normativa vigent s'ha dut a terme una tasca de revisió de la regulació existent, que necessàriament ha comportat una adaptació a les noves realitats en què es desenvolupa tant l'activitat comercial com la prestació de serveis. El procés de compilació ha requerit també la sistematització del conjunt de disposicions que incideixen en l'accés i l'exercici de l'activitat comercial amb la corresponent clarificació dels diferents conceptes que formen part de les matèries que en són inherents.

Aquesta clarificació de conceptes i criteris dimana de l'experiència assolida en l'aplicació de les diferents normes, de la jurisprudència procedent de les diferents instàncies jurisdiccionals i en alguns casos dels convenis i acords subscrits amb el Govern de l'Estat per a l'aplicació de determinades regulacions. En concret es dibuixen amb més precisió els límits que conformen l'àmbit d'aplicació de la normativa de comerç, es configuren i aclareixen determinats aspectes que afecten a la venda no sedentària, es fixa la línia divisòria entre promocions amb finalitat incentivadora i finalitat extintiva, s'estableixen els criteris definitoris del trencament d'estocs, així com els criteris d'aplicació del control sobre la prohibició de la venda a pèrdua.

En aquest sentit cal remarcar que s'han actualitzat determinats aspectes de la regulació vigent per adaptar-los a les noves necessitats d'ordenació del sector, com és el cas de les condicions d'accés, exercici i cessament de l'activitat comercial; la introducció d'elements destinats a la professionalització dels que exerceixen l'activitat comercial; la previsió de la utilització de mecanismes polivalents, que permetin disposar d'un cens feient del teixit comercial de Catalunya, de tal manera que pugui formar part de la base d'actuació de l'administració pública; l'ampliació de les possibilitats de les vendes en rebaixes, la delimitació del concepte de venda de saldos i també, entre altres coses, es defineix el perfil dels establiments anomenats «outlet».

Així mateix la sistemàtica seguida en l'avantprojecte reordena i estructura els diferents apartats per tal de facilitar la comprensió i l'aplicació de les seves disposicions mitjançant aspectes com la introducció d'un apartat específic de definició de conceptes; la reordenació dels apartats relatius a activitats de promoció, englobant-les en dos apartats en funció de la seva finalitat –extintiva o incentivadora–; o amb la introducció d'un nou títol en el que es relacionen les principals pràctiques prohibides en l'activitat comercial per la manifesta deslleialtat que comporten envers els competidors.

Com a conseqüència d'això el text d'aquesta llei conforma un marc legal que pretén ser suficientment flexible per donar resposta als canvis constants que experimenta el sector del comerç i de les fires, en establir uns paràmetres generals que de manera ordenada i estructurada permetin disposar d'una eina estable per a tots els operadors sens perjudici del desenvolupament reglamentari que calgui en cada cas i en cada circumstància.

c) Simplificar la regulació i reduir algunes de les càrregues administratives encara existents d'acord amb els paràmetres establerts per la Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior, i amb les disposicions que l'han transposat a l'ordenament jurídic intern.

La simplificació de la regulació es tradueix en un marc normatiu que permet ampliar les possibilitats i la capacitat de decisió dels empresaris del comerç sobre aspectes que fins ara es trobaven regulats d'una manera més acotada. Aquesta flexibilitat es concreta, per exemple, en deixar a criteri de cada comerciant la determinació de quan efectuar venda en rebaixes i en general, el moment per a dur a terme qualsevol dels diferents tipus de promoció; en delimitar i diferenciar l'activitat estrictament firal de les activitats comercials, eliminant el concepte difós i obsolet «exposició»; en donar cobertura jurídica i per tant seguretat en la realització de vendes promocionals amb finalitat incentivadora; o en eliminar aspectes formals del marc normatiu en prendre com a referència per a la seva valoració en quant a l'adequació a la llei el contingut efectiu de l'activitat que realment es dugui a terme –criteri més adient en un sistema de control «ex-post»–.

Aquesta llei també té com a objectiu continuar amb la línia de reducció de càrregues administratives per als operadors. En aquest sentit aquesta llei també elimina determinats règims d'intervenció administrativa amb la supressió de determinades comunicacions prèvies preceptives per a la realització d'algunes activitats comercials promocionals –saldos i liquidacions–.

d) Incorporar en determinats apartats de la llei els serveis, llevat els que es troben reservats a professions que requereixen col·legiació obligatòria o les activitats de serveis bancaris, de crèdit, d'assegurances i altres d'anàloga naturalesa que es troben formalment exclosos.

Aquesta llei obre la porta a incorporar dins del seu àmbit d'aplicació determinats serveis a l'objecte d'establir uns criteris que confereixin seguretat jurídica a l'hora d'aplicar determinats aspectes normatius a determinats serveis que «de facto» o per inèrcia ja es troben, a la pràctica, assimilats a l'activitat comercial en les actuacions que es duen a terme des dels àmbits municipals, com és el cas de les bugaderies, tintoreries, perruqueries, locutoris, bars i restaurants, videoclubs, cabines d'estètica, o solàriums entre d'altres.

Aquesta incorporació de determinats serveis en l'àmbit normatiu de l'activitat comercial no és plena sinó que en els diferents apartats s'especifica quan estan sotmesos als apartats regulatoris compartits amb l'ordenació comercial, en funció del seu nivell d'assimilació pràctica, però sempre mantenint les característiques i autonomia pròpia i diferenciada respecte a l'activitat de compra-venda de productes, llevat de quan es tracta d'una prestació complementària a l'activitat estrictament comercial.

e) Regular aspectes i facilitar el desenvolupament d'instruments destinats a fomentar la dignificació i professionalització del sector d'activitat que s'exerceixi.

La llei introdueix elements que preveuen la possibilitat d'utilitzar mecanismes per dignificar i posar en valor l'exercici de l'activitat comercial, la prestació dels serveis, l'artesania i l'organització d'activitats firals. Així mateix es preveu que l'exercici de l'activitat necessàriament requereix uns coneixements mínims sobre la normativa aplicable, en concordança amb el lloc que ocupa la persona en l'empresa o pel que fa a la utilització de les llengües oficials a Catalunya en l'atenció al públic.

La implantació d'aquests coneixements mínims, indispensables per al bon exercici de l'activitat, cal que siguin impulsats només mitjançant mesures de caràcter incentivador per l'empresari.

III. Aquesta llei s'estructura en onze títols, inclòs el títol preliminar, 84 articles, quatre disposicions addicionals, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i tres disposicions finals.

El títol preliminar està dedicat als principis rectors, la finalitat, l'objecte i l'àmbit d'aplicació de la llei, en el que figura també una relació de definicions de determinats termes i conceptes que apareixen en l'articulat. En aquest apartat s'especifiquen els elements que determinen l'abast de la llei, els principis en què es fonamenta i els objectius que es persegueixen d'acord amb el marc jurídic establert, tant a nivell autonòmic i estatal com de la Unió Europea.

En el títol primer es regulen les condicions i modalitats de l'activitat comercial i de la prestació de serveis. Aquest títol s'estructura en dos capítols: en el primer es delimiten els conceptes d'activitat comercial i prestació de serveis, l'accés a aquestes activitats, l'exercici, el cens d'empreses dedicades a l'activitat comercial i a la prestació de serveis, també hi ha un apartat dedicat a la delimitació dels àmbits corresponents a l'activitat comercial minorista, a l'activitat comercial majorista i a la compatibilització entre l'activitat comercial minorista i altres activitats comercials o de prestació de serveis; en el segon es relacionen i desenvolupen les diferents modalitats d'exercici de l'activitat comercial i de prestació de serveis, en establiment comercial permanent, fora de l'establiment del venedor o del prestador del servei, mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles-botiga, mitjançant qualsevulla de les eines que permeten la venda a distància inclosos els serveis de la societat de la informació mitjançant màquines expenedores que permeten la venda automàtica, o la venda pel sistema de pública subhasta.

No s'estableixen regulacions específiques sobre determinades modalitats comercials o de prestació de serveis que no presenten conflictivitat o ja es troben regulades per la seva pròpia normativa sectorial.

En el títol segon es regulen les activitats de promoció que es divideixen per la seva finalitat en extintives d'existències o incentivadores per la promoció de determinats productes o establiments en el seu conjunt. A cadascun d'aquest dos grups es dedica un capítol en el que s'hi detallen respectivament les fórmules subjectes a regulació així com els seus trets definitoris.

En el títol tercer es sistematitza una relació de les restriccions a l'activitat comercial i de la prestació de serveis i es detallen les activitats no permeses pràctiques i les conductes que poden atemptar contra la lliure i lleial competència. Aquest títol s'estructura en quatre capítols dedicats respectivament a les restriccions i prohibicions de caràcter general, al trencament d'estocs, a la venda a pèrdua i per últim al règim establert per al pagament a proveïdors, recollint i traslladant el contingut de les disposicions consolidades d'àmbit autonòmic i estatal, i els acords d'aplicació subscrits entre l'Estat i les Comunitats Autònomes, publicats en els respectius diaris oficials.

En el títol quart es troba la regulació que afecta als horaris comercials on es detalla l'horari comercial d'aplicació general a tot el territori, els supòsits d'exclusió de l'horari comercial general en virtut del tipus d'establiment o la seva localització, així com el procediment per a la determinació de la qualificació de les zones turístiques com a excepció a l'horari comercial general.

El títol cinquè relatiu a les activitats firals es divideix en tres capítols: el primer està dedicat al concepte d'activitat firal i els diferents formats que pot adoptar, així com la seva classificació; en el segon capítol es detalla el règim d'intervenció administrativa i els paràmetres que han de complir aquestes activitats en relació a la seguretat i l'ordre públic; i per últim en el capítol tercer es detalla el funcionament i organització del registre censal d'activitats firals.

El títol sisè té per objecte establir els criteris de promoció i protecció de l'artesania així com l'organització dels diferents tipus d'esdeveniments en els que hi participin de manera principal artesans, tant si són de caràcter comercial com estrictament promocional.

El títol setè està dedicat als instruments de col·laboració entre els diferents nivells de l'administració pública, i entre aquests i les entitats que representen els sectors professionals de la distribució comercial per tal de garantir i facilitar l'aplicació d'aquesta llei.

El títol vuitè està dedicat al Pla de Foment de la Competitivitat del Comerç Urbà que constitueix l'instrument del Departament competent en matèria de comerç per a contribuir a la millora de l'eficiència de l'activitat comercial i de la prestació de serveis, i que té per objecte posar a l'abast del sector eines que permetin als empresaris més capacitat d'adaptació a l'entorn econòmic i potenciar la capacitat de creixement i d'internacionalització.

En aquest títol es dona especial rellevància a la possibilitat de crear entitats de col·laboració públic-privada que permetin el desenvolupament de plans estratègics dissenyats per a períodes determinats en àrees urbanes prèviament delimitades. El desenvolupament normatiu d'aquest tipus d'entitats, atesa la seva complexitat per motiu dels operadors que en poden arribar a formar part, es deixa en mans del reglament que haurà d'establir també els sistemes d'homologació que ha de permetre el seu accés a règims especials de foment.

En el títol novè es determina quins són els òrgans als qui correspon intervenir en la supervisió del compliment dels preceptes continguts en aquesta llei així com el marc jurídic en el que s'ha de desenvolupar l'exercici de les competències del personal inspector adscrit al Departament competent en matèria de comerç i en el títol X s'hi detalla la relació dels tipus infractors, els diferents nivells de sancions que porten aparellats i les mesures accessòries aplicables en cada cas i moment. També es fa referència a les administracions públiques que poden exercir la potestat sancionadora així com les disposicions a les que s'ha d'ajustar el procediment administratiu corresponent.

A les disposicions addicionals hi figuren una sèrie de preceptes complementaris en matèria d'horaris comercials, en relació a les atribucions del Departament competent en matèria de comerç que, prèvia audiència del Consell Assessor en matèria de comerç de la Generalitat ha d'establir, mitjançant Ordre del Conseller, el calendari de festius amb obertura comercial autoritzada. Així mateix es detalla l'afectació de l'import de les sancions imposades per infraccions a aquesta llei i al Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials. Es singularitza el règim especial de la ciutat de Barcelona i s'introdueixen modificacions puntuals de caràcter tècnic al Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials. Amb aquestes modificacions es pretén l'adaptació del Decret llei 1/2009 als paràmetres de la Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica, així com corregir algunes mancances relatives al control del compliment de les prescripcions contingudes en aquest Decret llei (manca de tipus infractor i delimitació de l'òrgan competent per al control, d'acord amb els principis de la Llei 16/2015 –articles 25 i 29–). Així mateix, i en el procés d'adaptació a la Llei 16/2015, es modifica el redactat de l'article 14 i es simplifiquen els redactats dels articles 17 i 18 del Decret llei 1/2009 relatius al règim de comunicació i a la declaració responsable prèvia, i es redueix el nivell d'intervenció administrativa a establiments amb una superfície de venda igual o superior a 400 metres quadrats. També, i a efectes d'augmentar la seguretat jurídica, s'afegeix a l'article 5 la definició del concepte «parcel·la aïllada», que s'utilitza en la part dispositiva del Decret llei.

A la disposició transitòria es regulen determinades situacions d'interinitat en matèria d'horaris comercials, concretament en relació als municipis qualificats com a turístics als que els hi és d'aplicació un règim d'obertura comercial específic, que poden quedar afectats per l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Per últim, a les disposicions finals s'invoquen els títols competencials, s'habilita el desenvolupament reglamentari i es determina l'entrada en vigor immediata d'aquesta llei.

Títol Preliminar. Principis rectors, finalitats, objecte, àmbit d'aplicació i definicions

Capítol I. Principis rectors i finalitats

Article 1. Principis rectors

Aquesta llei es fonamenta en els principis següents:

a) El principi general de llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat, dins d'una lliure i lleial competència, modulada per les condicions i disposicions específiques que regulen l'activitat comercial les quals en tot cas es basen en les premisses següents:

- Atendre i satisfer les necessitats d'ordenació administrativa, d'acord amb les raons imperioses d'interès general que les motiven
- Proporcionalitat de les mesures adoptades
- Objectivitat, claredat i transparència
- Publicitat i accessibilitat

b) El principi de cooperació, coordinació i interoperabilitat entre les administracions, amb la finalitat d'assolir el màxim nivell de simplificació en els tràmits administratius mitjançant fórmules i mitjans electrònics.

Article 2. Finalitats

D'acord amb els principis rectors de l'article 1, aquesta llei persegueix les següents finalitats:

- a) Compilació de normes disperses
- b) Actualització, sistematització i clarificació de conceptes
- c) Simplificació de la regulació i reducció de càrregues administratives
- d) Incorporació d'aspectes i mecanismes destinats a fomentar la dignificació i professionalització de l'activitat comercial i la prestació de serveis
- e) Afavorir la cohesió social, ambiental, econòmica i institucional com a base d'un desenvolupament sostenible, que en tot cas ha de garantir l'aprovisionament, la diversitat d'oferta i les condicions bàsiques per a la lliure i lleial competència per tal de configurar un model de pobles, ciutats o barris que ofereixin les mateixes possibilitats per a tots els ciutadans i ciutadanes i per a tots els sectors socials.
- f) L'adaptació del marc normatiu a les noves formes de distribució comercial

Capítol II. Objecte, àmbit d'aplicació i definicions

Article 3. Objecte i àmbit d'aplicació

3.1 Aquesta llei té per objecte la regulació administrativa del comerç i dels serveis en el mercat interior amb la finalitat d'ordenar aspectes bàsics i activar l'impuls d'aquests sectors econòmics.

3.2 Aquesta llei és d'aplicació a les activitats comercials i a la prestació de serveis quan així s'estableixi en els articles o apartats corresponents, realitzats dins l'àmbit territorial de Catalunya.

3.3 Aquesta llei és aplicable de manera supletòria a les activitats comercials i a la prestació de serveis que ja es troben subjectes a controls i/o regulacions específiques.

3.4 En cap cas es poden considerar adquirits per silenci administratiu facultats o drets que contravinguin les disposicions contingudes en aquesta llei.

Article. 4 Definicions

A efectes de la normativa d'ordenació comercial, i de les disposicions que la despleguin s'entén per:

a) Activitat comercial o prestació de serveis, efímers: les que es duen a terme en un indret determinat, amb independència de la seva modalitat, durant un període màxim d'un mes sense cap periodicitat establerta.

b) Artesania: Aquelles activitats incloses dins del Repertori de famílies d'oficis artesans, que es detalla en el reglament corresponent, que comporten la formació, la creació, la producció i transformació d'objectes

c) Botiga a l'abast (o botiga de conveniència): establiment comercial amb una superfície de venda igual o inferior als 500 metres quadrats que distribueix l'oferta de manera similar entre tots i cadascun dels grups d'articles següents: llibres, diaris i revistes; productes d'alimentació; discos, i vídeos i productes multimèdia que els hagin substituït en el mercat; joguines, regals i articles diversos, i que estan oberts al públic, al menys durant divuit hores al dia.

d) Establiment comercial: locals, construccions, instal·lacions o espais coberts o sense cobrir, en els quals es desenvolupin activitats comercials o de prestació de serveis, tant si aquestes activitats es fan de manera continuada, periòdica, ocasional o efímera, i independentment que es realitzin amb intervenció de personal o amb mitjans automàtics.

Els establiments comercials poden ser individuals o col·lectius i es poden classificar tenint en compte la seva superfície, el règim de venda, l'assortiment i la seva relació amb d'altres establiments.

e) Establiment comercial amb zona degustació: establiment dedicat essencialment a la comercialització de productes alimentaris que disposa d'una àrea dedicada a la degustació dels productes que comercialitza, d'acord amb els límits establerts a l'article 11, i que, a tots els efectes, es considera que forma part de l'activitat comercial.

f) Establiment especialitzat és l'establiment dedicat essencialment a la venda d'un producte o gamma de productes, o a la prestació d'un servei o gamma de serveis: quan destina a una determinada activitat, com a mínim, el 80% de la seva superfície de venda.

g) Outlet o establiment especialitzat en la venda d'excedents: el que es dedica de forma exclusiva a la venda d'excedents de producció o de temporada, procedents de la pròpia empresa o aliens.

h) Venda de mercaderies i prestació de serveis de manera no sedentària: activitat comercial i/o prestació de serveis que es du a terme mitjançant instal·lacions de tot tipus desmuntables i/o transportables o en vehicles-botiga en espais de titularitat pública o privada

i) Venda de productes i prestació de serveis a distància: l'activitat comercial, realitzada en el marc d'un sistema organitzat de venda o prestació de serveis a distància sense presència física simultània del comprador del producte o adquirent dels serveis i el venedor del producte o prestador del servei, i en el qual s'han utilitzat noves tecnologies de comerç electrònic o altres medis de comunicació a distància fins al moment de la celebració del contracte.

j) Venda en pública subhasta: l'activitat consistent en oferir públicament i irrevocable, la venda d'un bé a favor de qui ofereixi mitjançant un sistema de pujes i dins del termini concedit a tal efecte el preu més alt per sobre d'un mínim ja es fixi aquest inicialment o mitjançant ofertes descendents.

També tenen aquesta consideració les vendes o prestacions de serveis realitzades a distància o a l'establiment comercial del venedor o prestador, després de que hagi

existit un contacte personal entre venedor o prestador de serveis o adquirent amb presència física simultània en un lloc que no sigui l'establiment comercial.

No es considera venda fora d'establiment comercial la venda no sedentària, ni les vendes en fira mercat.

k) Venda i prestació de serveis mitjançant màquines automàtiques: l'activitat comercial detallista consistent en posar a disposició del públic productes o serveis per tal que aquests puguin adquirir-los directament en una màquina mitjançant el pagament del seu import i l'accionament d'un mecanisme.

l) Venda o prestació de serveis fora d'establiment comercial: la que s'efectua amb presència física simultània de venedor o prestador de serveis i comprador o adquirent del producte o servei en un lloc diferent de l'establiment comercial del venedor o prestador del servei, inclosa la que es du a terme amb motiu d'esdeveniments de tot tipus o excursions organitzades.

Títol I. Condicions i modalitats de l'activitat comercial i de la prestació de serveis

Capítol I. Activitat comercial i prestació de serveis

Article 5. Activitat comercial

5.1 A efectes d'aquesta llei s'entén com activitat comercial l'activitat empresarial consistent en posar a disposició del mercat béns i, si s'escau, serveis complementaris, inclosos aquells supòsits en que les mercaderies siguin sotmeses a processos de transformació, tractament o condicionament usuals en el comerç. Aquesta activitat es pot realitzar a l'engròs i al detall.

5.2 Es considera activitat comercial minorista o al detall la que es desenvolupa professionalment, amb ànim de lucre, consistent en oferir la venda de qualsevol mena de productes amb els corresponents serveis complementaris, si s'escau, a persones destinatàries finals, ja sigui en un establiment comercial o a través de qualsevol altre canal de comercialització.

Es consideren persones destinatàries finals les persones físiques o jurídiques que adquireixen un producte amb el corresponent servei complementari, si s'escau, per al seu propi ús o gaudi, sense finalitat de revendre'l o cedir-lo posteriorment a un tercer o incorporar-lo a un procés productiu o a l'exercici d'una altra activitat empresarial.

5.3 Es considera activitat comercial majorista o l'engròs la que es desenvolupa professionalment amb ànim de lucre, consistent en oferir la venda de qualsevol mena de productes amb els corresponents serveis complementaris, si s'escau, a persones destinatàries que no reuneixin la condició de persona destinatària final.

També tenen la consideració de majoristes aquelles empreses que desenvolupen una activitat comercial consistent a intermediar en les condicions d'adquisició i subministrament de productes o serveis per compte o encàrrec d'altres comerciants.

5.4 Són serveis complementaris de l'activitat comercial els que en depenen i estan vinculats de manera directa a la compra-venda d'un producte i que només es presten prèvia adquisició d'aquest producte.

Es consideren a tots els efectes activitat comercial els serveis complementaris d'aquesta activitat.

Article 6. Prestació de serveis

6.1 A efectes d'aquesta llei s'entén com a prestació de serveis l'activitat empresarial consistent en posar a disposició del mercat la realització de treballs que requereixen coneixements tècnics i/o artístics i en el alguns casos, a més, una titulació professional i que essencialment constitueixen treballs intangibles, encara que per a la seva realització puguin requerir la utilització i/o la incorporació de béns materials.

6.2 Aquesta llei serà d'aplicació a la prestació dels serveis quan així s'estableixi en els articles o apartats corresponents i quan no estigui regulat per una normativa específica. En qualsevol cas restaran excloses de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei:

a) Les activitats de serveis l'exercici de les quals està exclusivament reservat a les professions que requereixen col·legiació obligatòria.

b) Les activitats de serveis bancaris, de crèdit, d'assegurances i altres d'anàloga naturalesa realitzats per entitats legalment establertes.

Article 7. Accés a l'activitat comercial i a la prestació de serveis

Per poder accedir a l'exercici de l'activitat comercial i a la prestació de serveis les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, han de complir les condicions establertes en la normativa mercantil vigent, en aquesta llei, i en qualsevulla altra disposició que es pugui establir amb caràcter general o sectorial.

Article 8. Exercici de l'activitat comercial i de la prestació de serveis

8.1 Les persones titulars de qualsevulla activitat comercial o de prestació de serveis que l'exerceixin en l'àmbit territorial de Catalunya són responsables i han de garantir el compliment de les disposicions vigents en matèria fiscal, laboral, de seguretat social, sanitària, de consum, d'accessibilitat i les corresponents a qualsevol altre àmbit que sigui d'aplicació a l'activitat específica que es desenvolupi.

Així mateix els titulars de qualsevulla activitat comercial o de prestació de serveis també són responsables i han de garantir el compliment de les disposicions contingudes en aquesta llei i en la normativa reguladora de l'ordenació dels equips comercials.

8.2 Totes les persones que accedeixin a l'activitat comercial i a la prestació de serveis, àdhuc aquelles que ho facin en qualitat de treballadors assalariats han de conèixer les condicions de l'exercici de l'activitat comercial i la prestació de serveis a Catalunya i han d'estar en condicions de poder atendre els consumidors i consumidores quan s'expressin en qualsevol de les llengües oficials a Catalunya.

8.3 Els preus dels productes i dels serveis que s'ofereixin han de ser lliurement determinats pel titular de l'activitat o de l'establiment, d'acord amb el que estableix la legislació de defensa de la competència, llevat dels supòsits establerts en les lleis especials en relació als preus que estan subjectes a intervenció administrativa i d'acord amb les limitacions que es detallen al capítol III del títol III d'aquesta llei.

S'ha d'exhibir de forma clara i inequívoca el preu final de venda de totes les mercaderies exposades i dels serveis ofertats, que haurà d'incloure tots els impostos, despeses de transport, increments derivats dels règims de finançament i altres recàrrecs que li siguin aplicables, així com també tots els descomptes que hauran de constar de forma separada. No obstant això, mitjançant reglament es pot dispensar d'aquesta obligació a determinades mercaderies per raons objectives de seguretat per a l'establiment.

Article 9. Cens d'empreses dedicades a l'activitat comercial i a la prestació de serveis

El Departament competent en matèria de comerç juntament amb els ajuntaments, les entitats representatives del sector i les Cambres de Comerç, vetllaran per la creació i el manteniment d'un cens que permeti conèixer la realitat del comerç i dels serveis així com l'evolució de les principals magnituds que els afecti, aplicant el principi de reusabilitat de la informació sense que en cap cas comporti una càrrega per a les empreses.

Article 10. Compatibilitat entre activitat comercial minorista i altres activitats comercials o de prestació de serveis

Les empreses que exerceixin simultàniament l'activitat comercial minorista i l'activitat comercial majorista o amb qualsevol altra activitat les hauran de dur a terme d'una manera diferenciada. Quan aquestes activitats es compatibilitzin en un

mateix establiment hauran de desenvolupar-se en seccions clarament diferenciades i degudament retolades per a coneixement del client. En tot cas els establiments, individuals o col·lectius, on es compatibilitzin aquestes activitats estaran subjectes a tots els efectes al que estableix aquesta llei i la normativa corresponent en matèria d'equipaments comercials per a l'activitat comercial minorista, sens perjudici de les condicions i obligacions exigibles per a l'exercici de cadascuna de les activitats en concret que es desenvolupin en el mateix establiment.

Article 11. Zones de degustació

11.1 Es consideren a tots els efectes activitat comercial les zones de degustació dels establiments dedicats essencialment a la venda de productes d'alimentació, sens perjudici de l'obligatorietat de complir les condicions d'accessibilitat corresponents a l'ús pública concurrència que els resultin exigibles segons la normativa d'accessibilitat. Les ordenances municipals han de determinar la superfície màxima de les zones de degustació dels establiments situats en el seu municipi, sense que aquesta pugui superar el 33% de la superfície de venda de l'establiment.

Quan l'establiment disposi de terrasses, la seva superfície, a efectes de còmput, també es considera zona de degustació.

En aquestes zones de degustació no es podran servir ni consumir begudes alcohòliques d'alta graduació, ni altres begudes que les continguin

11.2 Els establiments situats en municipis en els que l'ajuntament no hagi determinat la superfície màxima de les zones de degustació, d'acord amb els paràmetres detallats en aquest punt, poden destinar a degustació un màxim del 33% de la seva superfície de venda, per tal de es pugui considerar que aquestes zones formen part de l'activitat comercial.

11.3 No es considera activitat comercial les zones de degustació que superin els paràmetres establerts en els punts 1 i 2 d'aquest article i per tant s'han d'ajustar en la seva totalitat a les condicions establertes en la normativa corresponent d'aplicació a bars, cafeteries, restaurants o la que pertoqui en el seu cas.

Capítol II. Modalitats de l'activitat comercial i de la prestació de serveis

Article 12. Exercici de l'activitat comercial i de la prestació de serveis

L'activitat comercial i la prestació de serveis es pot exercir mitjançant qualsevol de les següents modalitats:

- a) En un establiment
- b) Fora de l'establiment del venedor o prestador del servei
- c) Mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga
- d) Mitjançant sistemes «on line» o qualsevol tècnica de comunicació a distància
- e) Mitjançant màquines automàtiques
- f) Mitjançant pública subhasta

Article 13. Condicions dels establiments

Les condicions per a l'exposició i venda al públic de mercaderies hauran d'ajustar-se a les normes de seguretat, accessibilitat i salubritat que siguin d'aplicació en cada cas, així com les que en cada municipi estan destinades a la configuració del paisatge urbà.

Article 14. Venda o prestació de serveis fora d'establiment

14.1. L'activitat comercial o prestació de serveis fora d'establiment es pot dur a terme de manera individual o col·lectivament agrupada o estructurada.

14.2. Aquestes activitats estan sotmeses tant a les condicions formals, d'informació i desistiment que s'estableixin en les disposicions que transposin a l'ordenament jurídic intern la Directiva 2011/83/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 25 d'octubre de 2011, sobre els

drets dels consumidors, per la qual es modifiquen la Directiva 93/13/CEE i la Directiva 1999/44/CE, del Parlament Europeu i del Consell i es deroguen la Directiva 85/577/CEE del Consell i la Directiva la 97/7/CE del Parlament Europeu i del Consell així com a les determinacions contingudes en aquesta llei en general i en el títol IV en particular.

14.3. Cada vegada que el titular d'un establiment vulgui dur a terme aquesta activitat, o el promotor, en cas de que es projecti dur-la a terme de manera col·lectiva, ha de presentar a la Finestreta Única Empresarial (FUE) a través dels canals de comunicació que en cada moment s'habilitin una declaració responsable conforme l'activitat s'adequa a la normativa vigent en matèria de comerç i en matèria de seguretat d'esdeveniments de caràcter públic, sens perjudici d'altres obligacions que s'estableixin per les normatives sectorials corresponents o pels municipis.

Article 15. Venda i prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga

15.1 La venda i la prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga es pot dur a terme en espais de titularitat pública o privada, d'acord amb el que estableix aquesta llei i sens perjudici de la normativa específica reguladora de la venda directa de productes agroalimentaris pels productors o agrupacions de productors agraris.

15.2 La venda i la prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga en espais de titularitat privada s'ha d'ajustar al que determina aquesta llei i la normativa reguladora dels equipaments comercials.

15.3 La venda i la prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga en espais de titularitat pública, es pot dur a terme d'acord amb les següents modalitats:

a) A l'entorn de mercats fixos: aquella que es du a terme en llocs determinats annexos als mercats que disposen d'estructures estables de caràcter permanent, mitjançant instal·lacions desmuntables.

b) Mercat de marxants: activitat comercial i/o prestació de serveis que es du a terme en espais o vies de titularitat pública per un conjunt de professionals de la venda i de la prestació de serveis de manera no sedentària, mitjançant instal·lacions desmuntables i/o transportables, o en vehicles-botiga, dins dels perímetres i en els llocs degudament autoritzats i ordenats per l'ajuntament, de manera periòdica i preestablerta al llarg de tot l'any.

c) En mercats ocasionals: aquella que es du a terme de manera agrupada i estructurada en indrets predeterminats, sota una regulació específica de manera esporàdica, amb motiu, o no, de festes o esdeveniments populars, mitjançant instal·lacions desmuntables.

d) En parades individualitzades: aquella que es du a terme, sense cap mena d'estructura conjunta amb altres parades, de manera singularitzada o juntament amb un grup molt reduït de parades de manera periòdica, ocasional o temporal mitjançant instal·lacions desmuntables.

e) Itinerant: aquella que es du a terme en zones prèviament autoritzades i delimitades per l'ajuntament que s'installen en un o diversos espais, d'acord amb unes dates del calendari prèviament comunicades a l'ajuntament, o autoritzades en cas d'espais de titularitat pública.

15.4 Correspon als ajuntaments, mitjançant ordenança municipal, autoritzar la venda o la prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga en espais de titularitat pública, sigui quina sigui la seva modalitat, determinar-ne les dates i la periodicitat, delimitar el perímetre on es celebrarà, així com el número total de parades, les seves dimensions, la seva oferta i les condicions dels marxants per accedir-hi.

En cas que un ajuntament no disposi d'ordenança municipal reguladora d'alguna de les modalitats de venda o prestació de serveis mitjançant estructures o para-des desmuntables o vehicles botiga s'entén que el municipi en qüestió no autoritza aquesta modalitat de venda, en espais de titularitat pública.

15.5 Les autoritzacions per a l'exercici de la venda o prestació de serveis de manera no sedentària en els mercats de marxants tenen una duració mínima de quinze anys per a permetre l'amortització de les inversions i una remuneració equitativa dels capitals invertits i prorrogables expressament per períodes idèntics. Les autoritzacions només poden ser revocades per l'incompliment d'aquesta llei o de les ordenances municipals, i també quan l'ajuntament, per raons d'interès públic, acordi el tancament del mercat o la modificació de la seva estructura.

La revocació de les autoritzacions en cap cas dóna dret a indemnització ni a compensació de cap tipus.

15.6 Les autoritzacions per a la venda i la prestació de serveis de manera no sedentària en mercats de marxants són transmissibles per les següents causes:

a) per cessament voluntari de l'activitat professional de venda o prestació de serveis de manera no sedentària en tots els mercats, inclosa la jubilació, d'acord amb els terminis i condicions reglamentàriament establerts

b) per situacions sobrevingudes no atribuïbles a la voluntat del marxant

c) per cessió en favor d'un familiar fins a segon grau

d) per mort de la persona titular, en els termes i limitacions que les ordenances municipals estableixin

Les ordenances municipals han de regular el procediment de transmissió de les autoritzacions. En tot cas les ofertes de transmissió per les causes detallades als apartats a) i b) han de ser presentades a l'ajuntament corresponent, indicant les dades de la parada i l'import sol·licitat per la transmissió. L'ajuntament ha de traslladar aquestes ofertes, de manera prioritària, als marxants que, tot i reunir els requisits per accedir a places de característiques similars en els mercats que es celebren en el municipi, hagin quedat exclosos per raó de puntuació en el darrer concurs de concurrència competitiva convocat pel propi ajuntament. En cas d'existir diversos interessats, s'adjudicarà per sorteig.

En cas de no existir marxants que reuneixin els requisits adients per accedir a la plaça ofertada, d'acord amb el paràgraf anterior, els ajuntaments han de convocar una oferta pública, detallant les característiques de la plaça i l'import sol·licitat per la seva transmissió. En cas d'existir diversos interessats que reuneixin les condicions per optar a la plaça ofertada en transmissió, s'adjudicarà per sorteig.

L'ajuntament té dret de tempteig sobre les ofertes de que li siguin presentades en virtut del que estableix aquest apartat.

15.7 Reglamentàriament s'han d'establir les condicions mínimes comunes per a la regulació municipal de la venda no sedentària en mercats de marxants en espais de titularitat pública

Article 16. Venda de productes i prestació de serveis per internet o a distància

Les empreses que venguin productes o prestin serveis a distància, àdhuc per internet, es regiran per la seva normativa específica i supletòriament per aquesta llei.

Article 17. Venda o prestació de serveis mitjançant màquines automàtiques

Els locals destinats essencialment a la venda o prestació de serveis mitjançant màquines automàtiques tenen la consideració d'establiments comercials a tots els efectes i han de complir tota la normativa que sigui d'aplicació als establiments comercials en general.

Quan la venda mitjançant màquines automàtiques només tingui caràcter complementari o residual en establiments comercials o de prestació de serveis i es pugui

materialitzar la compra-venda des de la via pública no quedarà subjecte al règim general d'horaris comercials. Tampoc resten subjectes al règim general d'horaris comercials els establiments dedicats essencialment a la prestació de serveis mitjançant màquines automàtiques.

Article 18. Venda en pública subhasta

18.1 La venda en pública subhasta es pot dur a terme de manera presencial o per sistema de comunicació a distància. Resten excloses de l'àmbit d'aplicació d'aquest article les subhastes de títols així com les judicials i administratives que es regiran per la seva normativa específica.

18.2 L'oferta de venda en subhasta haurà de contenir una descripció veraç dels béns que s'hi ofereixin, indicant si les seves qualitats són certes, suposades o adreçades per un expert identificat.

18.3 Quan s'ofereixi la venda en subhasta d'una imitació o d'un article aparentment valuós o preciós, però que no ho sigui en realitat, caldrà fer constar expressament aquesta circumstància, tant en els anuncis com en les invitacions a les pugues.

18.4 Quan s'ofereixi la venda en subhasta d'un objecte acompanyat del nom o de les inicials d'un determinat autor o que aparegui signat pel mateix, es considerarà que es ven com a original de l'esmentat autor.

18.5 L'empresa subhastadora no pot iniciar la subhasta sense haver-se cerciorat prèviament de la legítima procedència de tots i cadascun dels objectes que s'inclouen en l'oferta.

18.6 L'empresa subhastadora serà considerada responsable de l'incompliment de les obligacions i prohibicions que s'estableixen en aquesta llei, sens perjudici de les responsabilitats solidàries o subsidiàries de qualsevol tipus que puguin correspondre al titular del bé subhastat.

18.7 L'empresa subhastadora haurà de publicitar de manera adequada i suficient la relació de preus, percentatges i/o comissions que percep per la seva intermediació.

18.8 La venda en pública subhasta de béns integrants del patrimoni cultural català estarà subjecta als requisits i condicionants específics previstos a la normativa sectorial reguladora del patrimoni cultural català.

Títol II. Activitats de promoció

Article 19. Classificació

Són activitats de promoció:

- a) les activitats comercials que tenen finalitat extintiva d'existències.
- b) les activitats comercials que tenen finalitat incentivadora de les vendes per a promocionar productes o establiments.

Capítol I. Activitats de promoció amb finalitat extintiva d'existències

Article 20. Concepte i condicions

20.1 Les activitats de promoció de vendes amb finalitat extintiva són aquelles que tenen com a objectiu donar sortida als estocs. Les activitats de promoció amb finalitat extintiva són la venda en rebaixes, la venda en liquidació, la venda de saldos i la venda d'excedents o «outlets».

20.2 En cap cas es podran utilitzar denominacions que facin referència a algun tipus de venda amb finalitat extintiva quan la venda publicitada no s'ajusti als paràmetres establerts en aquesta llei per a la corresponent modalitat de venda amb finalitat extintiva.

20.3 Independentment de la denominació o forma que el comerciant doni a les activitats de promoció de vendes, aquelles que s'ajustin a les característiques establertes en aquesta llei per a qualsevulla de les modalitats amb finalitat extintiva tin-

dran la consideració de venda en rebaixes, venda en liquidació o venda de saldos, segons s'escaigui, i quedaran subjectes als compliment dels requisits corresponents.

20.4 Quan el comerciant dugui a terme, de forma simultània, diferents activitats de promoció de vendes que siguin legalment compatibles entre sí, les han de realitzar en espais clarament diferenciats i degudament senyalitzats, i ha de complir amb les condicions pròpies de cadascuna de les activitats de promoció que realitzi.

Article 21. Venda en rebaixes

21.1 Es consideren vendes en rebaixes les activitats de promoció que tenen per objecte donar sortida als estocs propis de l'establiment mitjançant una reducció dels preus aplicats anteriorment sobre els mateixos productes.

21.2. Quan l'activitat de venda promocional reuneixi les característiques pròpies de les rebaixes, descrites en el punt anterior, haurà de realitzar-se sempre sota la denominació «rebaixes».

21.3 Els productes destinats a la venda en rebaixes han d'haver estat posats a la venda amb anterioritat en el mateix establiment, durant un mes, com a mínim, immediatament abans de la data d'inici d'aquesta modalitat de venda.

21.4 No es poden vendre en rebaixes productes defectuosos, deteriorats o desparellats, o els que pateixin una deterioració greu en el seu valor comercial a causa de la seva obsolescència tècnica o de la reducció objectiva de les seves possibilitats d'utilització.

21.5 No es poden destinar a la venda en rebaixes les unitats d'un producte adquirides amb aquesta finalitat.

21.6 Les temporades habituals per dur a terme la venda en rebaixes seran hivern i estiu, en què tradicionalment es realitza aquest tipus de venda amb finalitat extintiva. Tot i així, cada comerciant pot decidir el moment en què vol dur a terme la venda en rebaixes.

21.7 La venda en rebaixes s'ha d'anunciar amb aquesta denominació i s'ha de detallar el termini durant el qual es durà a terme aquest tipus de venda.

Article 22. Venda en liquidació

22.1 Es considera venda en liquidació la venda de caràcter excepcional, i amb finalitat extintiva de les existències de productes de l'establiment afectat.

22.2 La venda en liquidació només es pot dur a terme per execució d'una decisió judicial o administrativa o en alguna de les següents circumstàncies:

– Cessació total de l'activitat de l'empresa o tancament d'algun dels seus establiments.

– Canvi de local comercial o realització d'obres d'importància quan aquestes comportin el tancament total o parcial de l'establiment durant un mínim d'una setmana.

– Transformació substancial de l'empresa o de l'establiment comercial que comporti un canvi de l'estructura o de l'orientació del negoci. Quan el canvi d'orientació impliqui que es deixi de comercialitzar una gamma de productes. Només els productes que es deixen de comercialitzar poden ser objecte de liquidació.

– La realització d'obres alienes a l'establiment que afectin directament el seu normal funcionament quan la durada, real o prevista, d'aquestes obres superi els tres mesos.

– La liquidació que decideix efectuar un comerciant que es faci càrrec d'un negoci traspasat o adquirit, segons el cas, o la que decideixin efectuar els hereus d'un comerciant difunt.

– En cas de força major que impossibiliti l'exercici normal de l'activitat comercial

22.3 Quan l'activitat promocional reuneixi les característiques pròpies de la venda en liquidació, descrites en el punt anterior, haurà de realitzar-se sempre sota la denominació de «venda en liquidació».

22.4 La duració màxima de la venda en liquidació és d'un any.

22.5 Durant els tres anys següents a la finalització d'una venda en liquidació el venedor no podrà dur a terme en el mateix establiment una nova liquidació de productes similars a l'anterior, llevat que la nova venda en liquidació s'hagi de dur a terme en execució d'una decisió judicial o administrativa, o estigui motivada per una causa de força major o per cessament total en l'exercici de l'activitat.

22.6 Correspon al comerciant acreditar, a requeriment de la inspecció, l'efectiva concurrència d'algun dels supòsits que justifiquen la venda en liquidació.

Article 23. Venda de saldos

23.1 S'ha d'identificar com a saldos la venda de productes que es trobin en alguna de les circumstàncies següents:

a) Productes defectuosos, deteriorats o desaparellats, en relació al producte original posat a la venda amb anterioritat.

b) Productes tecnològics que pateixin una deterioració greu en el seu valor comercial a causa de la seva obsolescència tècnica perquè s'han deixat de fabricar o a causa de la reducció objectiva de les seves possibilitats d'utilització.

23.2 Els productes detallats en el punt anterior han de ser identificats de manera precisa i ostensible i han d'exposar-se clarament separats i diferenciats de la resta indicant el motiu de la seva menysvaloració comercial.

23.3 Quan els productes objecte d'una activitat promocional reuneixin les característiques pròpies dels saldos detallades en el punt anterior, s'haurà de dur a terme sempre sota la denominació de «venda de saldos».

Article 24. Venda d'excedents o «outlets»

24.1 La venda d'excedents de producció o de temporada, d'estocs propis o aliens, es pot dur a terme en establiments de caràcter permanent, dedicats exclusivament a aquesta activitat, en les parades dels mercats de marxants, o en espais degudament diferenciats i senyalitzats dins d'un establiment comercial.

La venda d'excedents en un espai d'un establiment comercial no dedicat exclusivament a la venda d'aquest tipus de producte només es podrà dur a terme quan els productes que s'hi ofereixin procedeixin exclusivament de l'estoc de la pròpia empresa del que hagin format part un mínim de nou mesos, llevat que es tracti de productes defectuosos, deteriorats o desaparellats, que hauran d'estar degudament identificats com a saldos.

Els espais d'un establiment comercial detallats en el segon paràgraf del punt 1 d'aquest article en el que es duiguin a terme venda d'excedents, s'han d'identificar amb un rètol que contingui la denominació «venda d'excedents» o «outlet».

24.2 Els establiments dedicats de manera exclusiva a la venda d'excedents de producció o temporada poden oferir tota mena de restes tant si provenen d'altres empreses detallistes, d'empreses majoristes o d'excedents de producció de fabricants de l'Espai Econòmic Europeu (EEE), a més dels procedents de la pròpia empresa, sempre que puguin acreditar que han format part de l'estoc d'un venedor de l'Espai Econòmic Europeu (EEE), durant un període mínim de nou mesos o que procedeixin d'excedents de producció d'un fabricant de l'Espai Econòmic Europeu (EEE). En aquests establiments també s'hi podran oferir saldos que hauran d'estar degudament identificats, d'acord amb el que determina el punt 2 de l'article 23.

24.3 Només els establiments de caràcter permanent, dedicats exclusivament a la venda d'excedents de producció o de temporada, o les parades dels mercats de marxants poden utilitzar, en el rètol exterior on figura el nom de l'establiment o la parada, la denominació «venda d'excedents» o «outlet». En qualsevol cas la denominació «venda d'excedents» o «outlet» no pot ésser utilitzada per cap altre establiment que no reuneixi tots els requisits materials i formals establerts per aquests tipus d'establiments o parades de mercats de marxants.

24.4 Els preus dels productes oferts en els establiments a què fa referència aquest article han d'ésser inferiors al preu de venda en els circuits comercials convencionals i poden ésser reduïts successivament des del moment en que es posin a la venda, però en cap cas no poden ésser incrementats de nou.

24.5 En els establiments i espais a què fa referència aquest article no es poden vendre productes fabricats expressament per a ésser distribuïts sota l'enunciat «venda d'excedents» o «outlet» o qualsevol altre de caràcter similar.

Capítol II. Activitats de promoció amb finalitat incentivadora

Article 25. Concepte i condicions

25.1 Són activitats de promoció amb finalitat incentivadora aquelles en que s'ofereixen productes o serveis en unes condicions més favorables de les habituals o previstes, amb l'objectiu de promoure o incrementar la seva venda o de dinamitzar les vendes i/o la prestació de serveis en un o més establiments.

25.2 L'activitat de promoció amb finalitat incentivadora, per la seva pròpia naturalesa, s'ha de limitar a un nombre determinat de productes de l'establiment, o en el seu cas, de la secció corresponent.

No obstant això, l'activitat promocional amb finalitat incentivadora pot arribar a abastar la totalitat de productes de l'establiment en els següents supòsits:

a) en cas d'activitats de caràcter promocional, que tinguin periodicitat anual i una durada màxima de dos dies, sempre i quan aquestes activitats constitueixin una pràctica comuna en tots els sectors comercials o en algun d'ells estiguin directament relacionades amb tradicions culturals, o esdeveniments promocionals incorporats de manera generalitzada als usos comercials

b) en cas d'inauguració d'un nou establiment.

25.3 Amb independència de la denominació que li doni el comerciant, les activitats promocionals que reuneixin les característiques corresponents a una de les modalitats de promoció amb finalitat extintiva, serà considerada com a tal.

25.4 En els anuncis de vendes en promoció amb finalitat incentivadora s'ha de detallar la seva duració, els productes objecte de la mateixa i qualsevulla condició especial inherent a la promoció.

25.5 Són activitats de promoció amb finalitat incentivadora, entre d'altres, les vendes i/o la prestació de serveis amb obsequi i les ofertes conjuntes.

Article 26. Vendes i/o prestació de serveis amb obsequi

26.1 Són vendes i/o prestació de serveis amb obsequi:

a) Aquells en que s'ofereix el lliurament d'un altre producte i/o servei concret sense increment del preu unitari del producte i/o servei adquirit.

b) Aquells en que s'ofereix amb un determinat producte i/o servei la participació en un sorteig o concurs que s'ha d'ajustar a la normativa que li sigui d'aplicació.

26.2 En cap cas tindran la consideració d'obsequis els cupons, xecs o altres documents expressats en valor dinerari a deduir de l'import de futures adquisicions de productes o serveis. Aquests cupons, xecs o documents seran considerats a tots els efectes com a descomptes aplicats directament sobre el producte i/o servei inicialment adquirit, independentment del seu efecte diferit sobre compres posteriors. El mateix criteri s'aplicarà fins i tot en el supòsit que l'efectiva aplicació del descompte estigui condicionada a que es produeixi una circumstància que pugui tenir caràcter aleatori.

Article 27. Ofertes conjuntes

27.1 Són ofertes conjuntes aquelles en que s'ofereix conjuntament i com una unitat d'adquisició dues o més unitats de productes i/o de serveis.

27.2 Només podran realitzar-se ofertes conjuntes quan concorri, com a mínim, alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que existeixi una relació funcional entre els articles i/o serveis oferts conjuntament.
- b) Quan sigui pràctica comercial habitual vendre certs articles en quantitats superiors a un determinat mínim
- c) Quan s'ofereixi simultàniament per la mateixa empresa la possibilitat d'adquirir els articles i/o serveis per separat i al seu preu habitual, d'acord amb la normativa aplicable relativa a l'activitat comercial de l'empresa i a la comercialització dels productes en qüestió.
- d) Quan es tracti de lots o grups d'articles i/o serveis presentats conjuntament per raons estètiques o per a ser destinats a la realització de regals.

Títol III. Restriccions a l'activitat comercial i a la prestació de serveis

Capítol I. Restriccions de caràcter general

Article 28. Restriccions de caràcter general

28.1 No es pot dur a terme l'activitat comercial ni la prestació de serveis sense les condicions legalment establertes per exercir-les tant si es duen a terme en espais de titularitat pública com en espais de titularitat privada.

28.2 Les entitats de qualsevol naturalesa jurídica que tinguin per finalitat el subministrament de productes o la prestació de serveis a col·lectius determinats no poden oferir ni vendre els esmentats productes al públic en general.

Els establiments que ofereixin productes o serveis amb determinats avantatges per a col·lectius determinats es considerarà que aquests avantatges s'ofereixen al públic en general quan la condició de pertinença a aquest col·lectiu la pugui formalitzar qualsevol persona en el propi establiment en el mateix moment de realitzar la compra o contractar la prestació del servei.

Les cooperatives, pel que fa a la possibilitat d'operar amb terceres persones no sòcies i en relació a la resta de previsions contingudes en aquest precepte, els és d'aplicació el previst a la llei de cooperatives i a la normativa sectorial d'aplicació a aquests tipus d'entitats.

28.3 Els proveïdors o distribuïdors no poden imposar als comerciants detallistes tractes discriminatoris respecte d'altres, ni poden negar-se de manera injustificada a subministrar-los els seus productes o serveis

Article 29. Condicions per a la venda de productes o oferiment de serveis a domicili

29.1 No es poden oferir ni vendre productes o serveis mitjançant visites als domicilis privats que no hagin estat prèviament sol·licitades i acceptades pels seus titulars o residents. El venedor o proveïdor del producte o servei està obligat a acreditar documentalment aquesta acceptació prèvia

29.2 Es consideren també inclosos en aquesta limitació l'ofertament mitjançant visites a domicili de serveis inherents a un producte prèviament adquirit, així com l'ofertament, mitjançant visites, a domicili de modificacions i variacions respecte d'un servei prèviament contractat.

29.3 No es poden oferir ni vendre productes o serveis mitjançant trucades o missatges de telèfons, tant fixos com mòbils, que no hagin estat prèviament acceptades per les persones destinatàries, amb independència del lloc des de on es realitzi la trucada. La persona o entitat responsable de la comunicació publicitària està obligada a acreditar documentalment aquesta acceptació prèvia

29.4 No es poden oferir ni vendre productes o serveis mitjançant comunicacions publicitàries distribuïdes a bústies de particulars quan aquests hagin manifestat la seva oposició a rebre'n. Així mateix en cada tramesa els particulars han de ser informats dels mitjans, senzills i gratuïts, que estiguin a la seva disposició per poder oposar-se a seguir-les rebent.

29.5 No es considera venda a domicili, i per tant no està subjecte al que s'estableix en aquest article, el repartiment de productes o la prestació de serveis sol·licitats o adquirits prèviament, mitjançant qualsevulla de les modalitats de distribució comercial o de prestació de serveis. L'acreditació de la sol·licitud o de l'adquisició prèvia correspondrà, si s'escau, al venedor o proveïdor del producte o servei.

Article 30. Prohibició de determinades pràctiques comercials

30.1 Es prohibeix a les persones jurídiques l'exposició, l'ofertament, la intermediació o la venda de mercaderies, quan el seu objecte social no empari aquesta activitat.

Aquesta prohibició no afecta al lliurament de regals quan aquests no comportin cap cost de cap tipus, de manera directa o indirecta, per al client.

30.2 En tot cas es presumirà l'existència d'activitat comercial prohibida quan l'adquirent pugui realitzar comandes, adquirir mercaderies o contractar la prestació de serveis directament en domicilis o en establiments d'aquestes persones jurídiques, o bé mitjançant qualsevol eina que permeti la venda a distància.

Capítol II. Obligació de vendre i trencament d'estocs

Article 31. Obligació de vendre

L'oferta pública de venda o l'exposició de productes en establiments comercials obliga al seu titular a la seva venda en favor dels demandants que compleixin les condicions d'adquisició. Queden exceptuats d'aquesta obligació els articles o objectes sobre els que s'adverteixi expressament que no es troben a la venda o que formin part de l'exposició o del decorat.

Article 32. Trencament d'estocs

32.1 L'oferta pública de venda d'un determinat producte o servei comporta l'obligació de subministrar el producte o servei al preu publicitat a tots els demandants que l'hagin sol·licitat dins termini de vigència i, si s'escau, compleixin les condicions d'adquisició. En cap cas el subministrament del producte o servei es podrà diferir més enllà dels quinze dies següents a aquell en què s'hagi formulat la sol·licitud. Queden exclosos d'aquesta obligació els productes inclosos i publicitats en el marc d'una promoció de vendes amb finalitat extintiva.

32.2 L'oferta pública de venda d'un determinat producte o servei a un determinat preu realitzada per qualsevol mitja, inclosos els serveis de la societat de la informació ha d'incorporar obligatòriament la concreció del termini de temps de vigència del preu publicitat i, si s'escau, les condicions específiques d'adquisició, o el nombre d'unitats disponibles. El termini de durada de l'oferta del producte al preu publicitat en cap cas podrà ser inferior a un dia natural, a comptar després de la difusió publicitària, per qualsevol medi, de la promoció.

L'incompliment de qualsevol dels deures establerts en aquest article serà considerat trencament d'estocs.

Capítol III. Venda a pèrdua

Article 33. Prohibició de la venda a pèrdua

33.1 No es podran realitzar oferiments de venda o vendes al públic amb pèrdua, d'acord amb el que estableix la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç minorista.

33.2 La prohibició de vendre a pèrdua afecta no solament els comerciants detallistes, sinó també les entitats de qualsevol naturalesa jurídica que es dediquin al comerç majorista o a la realització d'adquisicions o a la prestació de serveis d'intermediació per a negociar les condicions d'adquisició per compte o encàrrec d'altres comerciants.

33.3 El preu d'adquisició per al comerciant és aquell que consti en la factura, un cop deduïda la part proporcional dels descomptes que constin en la pròpia factura, incrementat amb les quotes dels impostos indirectes que graven l'operació. En cap cas seran tinguts en compte per a la determinació del preu d'adquisició els elements no recollits i aplicats directament a la factura, ni tampoc les retribucions de bonificacions de qualsevol tipus que signifiquin compensació per serveis prestats.

33.4 Als efectes del que estableix el punt anterior, es consideren «serveis prestats», totes aquelles prestacions el cost de les quals estigui inclòs en el preu establert pel proveïdor, perquè són generalment prestats per aquest al seu compte i càrrec i què requereixen de compensació, en haver convingut el comerciant el compromís de la seva realització en pactes específicament establerts. A efectes de determinar el preu d'adquisició no computaran les esmentades compensacions encara que apareguin especificades i quantificades en la factura.

33.5 En cap cas es poden utilitzar per evitar la prohibició de la venda a pèrdua:

a) Les promocions consistents en oferir descomptes, tant si aquests descomptes són d'aplicació immediata en el mateix moment de la compra, com si són d'aplicació diferida instrumentada per qualsevol mitja. En aquest segon supòsit, tampoc podrà evitar-se la prohibició de vendre a pèrdua fent dependre l'aplicació efectiva dels descomptes a la realització d'una compra posterior ni tan sols en aquells casos en què, addicionalment, l'aplicació del descompte estigui condicionada a què es produeix en el futur un determinat esdeveniment o circumstància.

b) Les ofertes conjuntes. En el cas d'ofertes conjuntes d'una o més unitats d'un mateix producte, es considerarà preu de venda al públic el que resulti de dividir el preu de venda al públic del conjunt pel número d'unitats efectivament venudes. En el cas d'ofertes conjuntes d'una o més unitats de productes diferents, es considerarà com a preu d'adquisició el que resulti de la suma dels preus d'adquisició segons factura de tots i cadascun dels productes oferts conjuntament. Per a la determinació de la venda a pèrdua, aquest preu conjunt d'adquisició serà comparat amb el preu de venda al públic del conjunt.

c) Les vendes amb obsequi. En el cas de les vendes amb obsequi, es considerarà com a preu d'adquisició per al comerciant el que resulti de la suma dels preus d'adquisició segons factura de tots i cadascun dels productes oferts, tant els venuts com els obsequiats. El preu d'adquisició així obtingut serà contrastat amb el preu de venda al públic del producte o productes l'adquisició dels quals genera el dret a obtenir l'obsequi.

Article 34. Excepcions a la prohibició de la venda a pèrdua

Queden exceptuades de la prohibició a què es refereix l'article anterior:

34.1 Les vendes a pèrdua realitzades per un comerciant per tal d'assolir els preus d'un o varis competidors amb capacitat per afectar significativament les seves vendes. Per tal d'estimar la concurrència d'aquesta causa de justificació, el comerciant que la invoqui haurà d'acreditar totes i cadascuna de les circumstàncies següents:

a) Que ha existit l'oferta del competidor davant la qual reacciona i que aquesta oferta ha estat prèvia, públicament coneguda i s'ha fet a través del mateix canal de venda.

b) Que la comparació s'ha establert sobre productes idèntics. En els supòsits de marca de distribuïdor, per apreciar la identitat del producte, només es prendran com a referència altres productes de marca de distribuïdor comercialitzats pels competidors sota el mateix format.

c) Que la reacció és proporcionada, atès que el competidor, tant pel seu pes empresarial, com per l'abast de la seva acció, pot expulsar del mercat a qui realitza la venda a pèrdua.

34.2 Les vendes a pèrdua realitzades sobre productes alimentaris en les dates properes a la de la seva caducitat o límit de consum preferent.

34.3 Quan el preu de reposició del producte venut a pèrdua sigui inferior al d'adquisició. Per tal que es pugui estimar la concurrència d'aquesta causa de justificació caldrà que concorrin totes i cadascuna de les circumstàncies següents:

a) Que el preu que consti en la factura de reposició sigui inferior al que consti en la factura d'adquisició.

b) Que la factura en la qual consti el preu de reposició hagi estat emesa prèviament al moment en què es detecti la venda a pèrdua.

c) Que la venda a pèrdua obeeixi a una baixada generalitzada i públicament coneguda dels preus del producte al mercat a causa de qualsevol circumstància objectiva que ho justifiqui.

34.4 Quan el producte hagi estat fabricat pel propi comerciant i s'hagi produït una baixada generalitzada i públicament coneguda dels seus costos de producció amb caràcter previ al moment en que es produeix la venda a pèrdua.

34.5 Els productes inclosos pel comerciant en una venda en liquidació, tant per circumstàncies relatives a l'empresa com per circumstàncies relatives al producte, sempre i quan la modalitat de venda que correspongui es practiqui amb estricta observança de tots els requisits formals i materials legalment establerts.

34.6 Els productes posats a la venda en establiments on es realitzi venda d'excedents, sempre i quan reuneixin tots i cadascun dels requisits formals i materials legalment establerts per poder ser considerats productes obsolets i, si s'escau, productes defectuosos, deteriorats, desaparellats o que presentin qualsevol mancança en relació al producte original posat a la venda.

Capítol IV. Pagament a proveïdors

Article 35. Terminis màxims per al pagament als proveïdors

35.1 Els comerciants han d'efectuar el pagament de les mercaderies dins dels terminis legals i en les formes que estableix la legislació vigent aplicable en matèria de morositat en les operacions comercials sense perjudici d'haver de complir les altres obligacions que estableix aquest article.

35.2 Els comerciants als quals s'efectuïn els corresponents lliuraments estan obligats a documentar, en el mateix acte, l'operació d'entrega i recepció, amb menció expressa de la data en què s'efectua. El comerciant haurà de conservar el document acreditatiu a disposició de la inspecció, com a mínim, durant el període que estableixi la legislació mercantil.

El cessament de la persona titular en l'exercici de la seva activitat no l'eximirà del deure a que es refereix el paràgraf anterior. En cas de dissolució de societats, seran els liquidadors els obligats a complir allò establert en aquest apartat.

35.3 L'obligació de realitzar el pagament als proveïdors dins el termini legalment establert incumbeix tant als comerciants detallistes, com als majoristes, com a aquells que realitzen adquisicions o intermediacions per compte o encàrrec d'altres comerciants.

35.4 No obstant, els comerciants no poden eximir-se de la responsabilitat que els incumbeix en el compliment dels terminis de pagament a proveïdors quan la recepció o el pagament de les mercaderies es realitza per un tercer que actua per compte o encàrrec seu. Tampoc pot eximir-se per aquest motiu del fet d'haver d'acreditar davant la inspecció la data de lliurament i la data de pagament de la mercaderia.

35.5 S'entendrà com a data de lliurament aquella en la qual efectivament s'hagi produït, fins i tot quan, inicialment, el títol de lliurament sigui diferent del de compra-venda, sempre i quant les mercaderies hagin estat, finalment, adquirides pel venedor.

35.6 Quan el proveïdor realitzi el lliurament de la mercaderia en un magatzem o plataforma logística de titularitat del propi comerciant o d'un grup d'empreses al qual aquest pertanyi, es prendrà com a referència del lliurament la data d'entrada en

el magatzem o plataforma logística de què es tracti. A requeriment de la inspecció, incumbirà al comerciant aportar el document acreditatiu de lliurament a què es refereix el punt anterior.

Títol IV. Horaris comercials

Article 36. Horari general

36.1 Els establiments comercials i els dedicats a la prestació de serveis poden establir lliurement l'horari de la seva activitat, sens perjudici de la legislació laboral i les condicions i drets dels treballadors.

36.2 No obstant el que estableix l'apartat 1, els establiments comercials de venda al públic de mercaderies poden establir l'horari comercial de llur activitat tenint en compte el següent:

a) Els establiments comercials no poden romandre oberts, ni portar a terme cap activitat de venda, entre les 22.00 h i les 7.00 h. Els dies 24 i 31 de desembre han d'avançar l'horari de tancament a les 20.00 h, com a molt tard.

b) El nombre d'hores setmanals en que els establiments comercials poden romandre oberts és de setanta cinc, com a màxim.

c) El nombre de diumenges i festius en què poden romandre oberts els establiments és de vuit a l'any. Cada ajuntament ha de fixar dos festius més per al seu àmbit territorial municipal, que s'han de comunicar d'acord amb el que estableixi una Ordre del Departament competent en matèria de comerç.

d) Els establiments comercials han de romandre tancats amb caràcter general els dies 1 i 6 de gener, el diumenge i el dilluns de Pasqua, l'1 de maig, el 24 de juny, l'11 de setembre i els dies 25 i 26 de desembre.

36.3 Els comerciants, dins el marc establert per l'apartat 2, poden fixar lliurement la distribució de l'horari general durant els dies feiners de la setmana, i també l'horari corresponent als diumenges i festius d'activitat autoritzada.

36.4 La regulació establerta en els apartats 2 i 3 d'aquest article és aplicable a les activitats comercials ocasionals o efímeres que es realitzin en sales d'hotels, de restaurants, recintes firals i similars.

36.5 El Departament competent en matèria de comerç pot autoritzar la modificació de la franja horària establerta per la lletra a de l'apartat 2 d'aquest article, per als establiments situats en una zona determinada o per a tot un terme municipal, amb la sol·licitud motivada prèvia de l'ajuntament corresponent, que ha d'aportar la delimitació de la zona afectada, si s'escau, sempre que la modificació no comporti l'increment del temps setmanal autoritzat d'obertura en dies feiners.

36.6 Els ajuntaments poden sol·licitar modificacions a l'horari comercial general quatre vegades a l'any, com a màxim. Cada modificació pot incloure un canvi a l'horari comercial per un màxim de dos dies feiners consecutius.

Article 37. Exclusions de l'horari comercial general

37.1 Les limitacions establertes per l'article 36 no afecten els casos següents:

a) Els establiments dedicats essencialment a la venda de productes de pastisseria, rebosteria, xurreria, pa, plats preparats, premsa, flors i plantes, i les botigues a l'abast (o botigues de conveniència).

b) Els establiments instal·lats en punts fronterers i els que només són accessibles des de l'interior de les estacions i mitjans de transport terrestre, marítim i aeri.

c) La venda de combustibles i carburants, sense que aquesta excepció afecti els establiments comercials annexos a les gasolineres llevat que es limitin, essencialment, a la venda, de recanvis i altres productes complementaris de l'automoció.

d) Els establiments situats en municipis turístics, d'acord amb el que estableix l'article 38.

e) L'activitat comercial de venda no sedentària autoritzada en sòl de titularitat pública i la que es duu a terme a les fires mercat.

f) Els establiments situats en l'entorn immediat dels mercats de marxants, que poden obrir durant el mateix horari en què es fa el mercat.

Els ajuntaments, amb la delimitació prèvia de l'àrea corresponent, poden autoritzar l'obertura d'aquests establiments, i l'autorització acordada s'ha de comunicar al Departament competent en matèria de comerç.

g) Les farmàcies, que es regeixen per llur normativa específica.

h) Els establiments integrats en recintes d'afluència turística, com ara museus, exposicions, monuments, centres recreatius turístics, parcs d'atraccions o temàtics, als quals estan directament vinculats pel producte comercialitzat.

i) Els establiments comercials integrats en establiments hotelers sempre que l'activitat que s'hi dugui a terme tingui caràcter permanent i no s'hi pugui accedir directament des del carrer.

j) Els establiments comercials, de venda personalitzada o en règim d'autoservei, els titulars dels quals siguin petites o mitjanes empreses, que no pertanyin a grups empresarials, sempre que la superfície de venda no superi els 150 m² i tinguin una oferta orientada essencialment a productes de compra quotidiana d'alimentació. Aquesta excepció es pot fer extensiva, per un període de sis mesos, com a màxim, als establiments de la mateixa dimensió i activitat que passin a ésser directament gestionats per empreses franquiciadores petites, mitjanes o grans, com a conseqüència del cessament de llur franquiciat que tingui la consideració de petita o mitjana empresa no pertanyent a un grup empresarial.

k) Els establiments comercials, de venda personalitzada o en règim d'autoservei els titulars dels quals siguin petites o mitjanes empreses, que no pertanyin a grups empresarials, situats en municipis de menys de 5.000 habitants, sempre que la superfície de venda no superi els 150 m². Aquesta excepció es pot fer extensiva, per un període de sis mesos, com a màxim, als establiments de la mateixa dimensió i activitat que passin a ésser directament gestionats per empreses franquiciadores petites, mitjanes o grans, com a conseqüència del cessament de llur franquiciat que tingui la consideració de petita o mitjana empresa no pertanyent a un grup empresarial.

l) Els establiments dedicats essencialment i de manera habitual a la venda de productes pirotècnics, que poden romandre oberts al públic, a més dels dies feiners, tots els diumenges i festius del mes de juny durant un màxim de quinze hores dins la franja horària compresa entre les 7 h i les 22 h.

m) Les activitats comercials efímeres, només quan estiguin directament i exclusiva vinculades pel producte comercialitzat, a un esdeveniment cultural, esportiu o firal amb el que coincideixi en el temps, amb independència de la modalitat mitjançant la que es dugui a terme.

n) Els establiments dedicats essencialment i de manera habitual a la venda de llibres poden romandre oberts al públic els dies 22 i 23 d'abril, celebració de Sant Jordi, en cas que alguna o les dues dates s'escaiguin en dia festiu.

o) Els establiments comercials dedicats essencialment a la venda de productes culturals o de lleure, amb una superfície de venda que no superi els 300 m², els titulars dels quals siguin petites o mitjanes empreses, que no pertanyin a grups empresarials. Aquesta excepció es pot fer extensiva, per un període de sis mesos, com a màxim, als establiments de la mateixa dimensió i activitat que passin a ésser directament gestionats per empreses franquiciadores petites, mitjanes o grans, com a conseqüència del cessament de llur franquiciat que tingui la consideració de petita o mitjana empresa no pertanyent a un grup empresarial.

Mitjançant una Ordre del Conseller del Departament competent en matèria de comerç s'ha d'establir la relació d'activitats comercials i els requisits per l'aplicació de l'excepció que estableix aquesta lletra.

37.2 Els establiments situats en municipis turístics i les botigues a l'abast (o botigues de conveniència) han d'avançar l'horari de tancament a les 20 hores, com a

molt tard, els dies 24 i 31 de desembre, i han de romandre tancats els dies 1 de gener i 25 de desembre.

37.3 Per raons d'ordre públic, els ajuntaments poden acordar l'obligatorietat de tancament en horari nocturn d'establiments que pretenguin acollir-se a qualsevol de les causes d'exclusió de l'horari general establert per aquest article, amb la comunicació corresponent al Departament competent en matèria de comerç.

Article 38. Determinació dels municipis turístics

38.1 Els ajuntaments dels municipis que reuneixin la condició detallada al punt 2 o alguna de les detallades al punt 3 d'aquest article, poden optar per acollir-se a l'excepció de municipi turístic, a efectes d'horaris comercials, mitjançant la presentació d'una proposta fonamentada, aprovada pel Ple de l'ajuntament, que ha d'especificar si l'excepció es demana per a la totalitat del municipi o només per una part, i indicar el període de l'any al qual se circumscriu la sol·licitud, la franja horària d'obertura diària sol·licitada, i el període de vigència de l'excepció, que no pot ser superior a quatre anys. A aquesta proposta s'hi han d'adjuntar els informes següents:

a) Informe de la Cambra de Comerç de l'àmbit territorial afectat.

b) Informe de les organitzacions empresarials representatives del sector del comerç, i també de les associacions o agrupacions de comerciants detallistes representatives en el municipi o en les zones afectades. En defecte d'associacions o organitzacions de comerciants de caràcter local es poden aportar informes d'entitats patronals de caràcter supramunicipal, i en defecte d'aquestes d'entitats de caràcter general.

c) Informe de les agrupacions de consumidors i usuaris, en l'àmbit territorial afectat.

d) Informe de les organitzacions sindicals en l'àmbit territorial afectat

38.2 Als efectes del que estableix el punt 1 d'aquest article, es pot considerar un municipi com a turístic, a efectes d'horaris comercials, si per afluença estacional, la seva població equivalent a temps complet anual (ETCA) és superior a la seva població padronal segons l'Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT), i en el que a més el nombre d'allotjaments turístics i segones residències sigui superior al nombre d'habitatges de residència primària.

38.3 D'acord amb el que preveu el punt 1 d'aquest article també es pot considerar un municipi com a turístic, a efectes d'horaris comercial, quan hi concorri alguna de les següents circumstàncies:

a) que disposi d'algun bé declarat Patrimoni de la Humanitat, algun immoble d'interès cultural integrat en el patrimoni històric-artístic o equipaments culturals, que generin qualsevol d'ells una afluença anual acreditada de visitants que superin el nombre d'habitants del municipi.

b) que s'hi celebri algun gran esdeveniment esportiu o cultural de caràcter nacional o internacional.

c) que disposi d'alguna àrea comercial que generi una afluença anual acreditada de visitants procedents de fora de Catalunya que superin el nombre d'habitants del municipi.

d) que el municipi tingui més de 100.000 habitants i hagi registrat més de 600.000 pernотacions en l'any immediatament anterior.

e) que disposi d'una zona portuària en la que operin creuers turístics i que resulti acreditat que han arribat per aquest mitjà de transport més de 400.000 passatgers en el darrer any.

38.4 La determinació d'un municipi com a turístic, a efectes d'horaris comercials, s'ha de circumscriure al període estacional de l'any en que el municipi incrementa la població, d'acord amb els paràmetres establerts als apartats 2 o 3.

38.5 La Direcció General competent en matèria de comerç és l'òrgan al que correspon aprovar o denegar la proposta a que es refereix l'apartat 1 d'aquest article i,

si s'escau, modificar-la en els termes que consideri adients, amb el previ informe preceptiu de la Direcció General competent en matèria de turisme.

38.6 La proposta a que es refereix l'apartat 1 d'aquest article es considera aprovada si no s'ha dictat resolució expressa en el termini de tres mesos, a comptar de la seva presentació, juntament amb tota la documentació preceptiva.

38.7 L'ajuntament ha de publicar la resolució al *Butlletí Oficial de la Província*.

38.8 La condició de municipi turístic pot ésser prorrogada successivament per períodes de quatre anys mitjançant la presentació a la Direcció General competent en matèria de comerç, abans de que s'exhaureixi el termini de vigència, d'una nova proposta en la que es fonamenti que continuen vigents els requisits que van determinar inicialment la qualificació de municipi turístic. a efectes d'horaris comercials.

Aquesta nova proposta es considera aprovada si no s'ha dictat resolució expressa en el termini de tres mesos a comptar de la seva presentació.

Article 39. Visibilitat de l'horari comercial

Els establiments comercials han d'exposar l'horari adoptat de manera que la informació sigui visible al públic, fins i tot amb l'establiment tancat.

Títol V. Activitats firals

Capítol I. Conceptes, classificació i publicitat del calendari d'activitats firals

Article 40. Concepte d'activitat firal

40.1 Als efectes d'aquesta llei, s'entén per activitats firals, les manifestacions comercials que tenen per objecte l'exposició de béns i/o l'oferta de serveis per a afavorir-ne el coneixement, la innovació i la difusió, promoure contactes i intercanvis comercials i apropar l'oferta de les diverses branques de l'activitat econòmica a la demanda, si tenen les característiques següents:

a) Tenir una durada mínima d'un dia, matí i tarda, i màxima de quinze dies consecutius, amb un màxim de dues edicions l'any.

b) Reunir una pluralitat d'expositors, en un recinte identificable, ja sigui tancat o a l'aire lliure, amb els serveis adequats per als expositors i visitants.

40.2 S'exclouen expressament de l'àmbit d'aplicació d'aquest títol:

a) Les exposicions universals, que es regeixen per la Convenció de París del 22 de novembre de 1928.

b) Les activitats congressuals. En el supòsit que es realitzin juntament amb una fira, només aquesta resta subjecta a l'àmbit d'aplicació del títol V d'aquesta llei.

c) Les activitats que persegueixin fins d'interès cultural, educatiu, científic, artístic, cívic o social.

d) Les activitats promocionals o de venda de qualsevol tipus organitzades pels establiments comercials o per empreses especialitzades dedicades a l'organització d'aquest tipus d'esdeveniments. En tot cas, les empreses i les activitats comercials resten subjectes a aquesta llei i en especial a la normativa reguladora dels equips i dels horaris comercials.

e) Els mercats adreçats al públic en general l'activitat dels quals sigui la venda directa amb retirada de mercaderia, malgrat que rebin la denominació tradicional de fira.

40.3 Les activitats firals resten sotmeses, a més, a les legislacions sectorials específiques relatives al producte exposat i comercialitzat, si s'escau.

Article 41. Conceptes de fira i fira-mercat

41.1 Es considera fira, als efectes d'aquesta llei, l'activitat firal de caràcter periòdic, que s'adreça principalment al públic professional.

41.2 Es considera fira-mercat, als efectes d'aquesta llei, l'activitat firal de caràcter periòdic que s'adreça al públic en general i en la que, de manera complementària,

s'hi poden dur a terme també operacions comercials amb retirada de mercaderia, sempre que el seu objecte principal s'ajusti al que determina el punt 1 de l'article 40.

Article 42. Classificació de les activitats firals

Les activitats firals es classifiquen en multisectorials, si l'oferta exhibida és representativa de diferents sectors, i monogràfiques si l'oferta exhibida és representativa d'un únic sector.

Article 43. Publicitat

L'Administració de la Generalitat ha de fer públic anualment el calendari d'activitats firals de Catalunya.

Capítol II. Intervenció administrativa en les activitats firals

Article 44. Règim d'intervenció administrativa

44.1 La realització de fires està subjecta a comunicació prèvia a l'inici de qualsevol dels tràmits necessaris per a la seva celebració. Aquesta comunicació l'ha de presentar l'organitzador o, en el seu nom, el titular del recinte firal.

44.2 La realització de fires-mercat en espais que no siguin de titularitat pública ha de ser objecte de comunicació prèvia a l'ajuntament del municipi on hagi de tenir lloc, a l'inici de qualsevol dels tràmits necessaris per a la seva celebració. Si l'activitat firal es pretén realitzar en espais que siguin de titularitat pública cal l'autorització prèvia de l'ajuntament.

44.3 Els ajuntaments han d'informar a l'Administració de la Generalitat sobre les fires-mercat que els hagin estat comunicades prèviament o que hagin autoritzat, per tal que puguin ser inscrites en el Registre d'Activitats Firals.

44.4 La comunicació prèvia a què es refereixen els apartats 1 i 2 d'aquest article s'ha de presentar davant de la Finestreta Única Empresarial (FUE) a través dels canals de comunicació que en cada moment s'habilitin, que en donarà trasllat a l'ajuntament o al Departament competent de la Generalitat, segons correspongui. Aquesta comunicació ha d'incloure, com a mínim, les dades d'identificació de la part organitzadora i de l'activitat firal relatives a: nom, dates de celebració, periodicitat, localitat, ubicació, oferta de productes i serveis a exposar i públic a qui s'adreça.

44.5 El Departament competent de la Generalitat en matèria de fires vetllarà per mantenir actualitzades les dades corresponents a cada edició de cada activitat firal.

Article 45. Seguretat i ordre públic

L'organitzador d'una activitat firal s'ha de responsabilitzar del manteniment de l'ordre públic dins l'espai firal i hi ha de garantir el compliment de la normativa aplicable per a la seguretat de les persones, els productes, les instal·lacions industrials i el medi ambient, sens perjudici de les competències que la legislació atorga a les forces i els cossos de seguretat.

Capítol III. Registre d'Activitats Firals

Article 46. Registre d'Activitats Firals

46.1 L'Administració de la Generalitat té cura del Registre d'Activitats Firals, en el qual s'inscriuen d'ofici les fires i fires-mercat que han estat comunicades, a l'objecte de que aquesta administració pugui elaborar i difondre anualment el Calendari de Fires de Catalunya, a efectes promocionals, i també per poder donar compliment al que estableix el punt 3 de l'article 121 de l'Estatut Autonomia de Catalunya, en relació a les fires internacionals.

46.2 Dins del Registre d'Activitats Firals s'ha d'establir un apartat específic que identifiqui de manera actualitzada les fires i fires-mercat d'especial rellevància a Catalunya.

Reglamentàriament s'han d'establir els criteris objectius a partir dels quals les activitats firals accediran a aquest apartat específic del Registre.

Article 47. Organització

47.1 Qualsevol canvi d'una activitat firal que afecti les dades que figuren en el Registre d'Activitats Firals s'ha de comunicar al departament competent de la Generalitat en aquesta matèria, per tal que siguin actualitzades.

47.2 Les dades que figuren al Registre d'Activitats Firals tenen caràcter públic, d'acord amb la normativa reguladora de transparència i accés a la informació pública, i protecció de dades.

Article 48. Fires internacionals

El Departament de la Generalitat de Catalunya competent en matèria d'activitats firals exercirà les competències en matèria de fires internacionals que es celebrin a Catalunya previstes a l'article 121.2 de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Títol VI. Artesania

Article 49. Ordenació i promoció de l'artesanía

L'administració ha de vetllar per l'ordenació i promoure el desenvolupament, la modernització i la protecció del sector artesà, així com la comercialització dels seus productes i serveis a través de qualsevulla de les diferents modalitats existents.

Article 50. Organització d'esdeveniments artesans

50.1 La promoció de l'artesanía es pot dur a terme, entre d'altres fórmules, mitjançant l'organització d'esdeveniments impulsats per institucions o entitats públiques i privades que tinguin per objecte l'exposició, difusió i venda de béns, així com l'oferta de prestació de serveis de caràcter artesanal.

50.2 Queden excloses d'aquesta consideració les activitats comercials o d'oferta de prestació de serveis que tinguin per finalitat principal la comercialització de productes o la prestació de serveis dirigida al públic en general, amb independència de la denominació adoptada o de la modalitat comercial emprada.

Article 51. Tipus d'esdeveniments artesans

51.1 Els esdeveniments de promoció de l'artesanía poden adoptar la fórmula de fira, sempre i quan s'ajustin als paràmetres establerts en el títol V d'aquesta llei.

51.2 En funció de la fórmula adoptada serà d'aplicació la regulació corresponent continguda en aquesta llei i qualsevol altra de caràcter general o sectorial que li sigui d'aplicació, amb independència de la denominació formal que s'utilitzi per designar l'esdeveniment.

Títol VII. Instruments de col·laboració

Article 52. Formalització de convenis

52.1 L'administració de la Generalitat, l'administració local i les entitats públiques han de col·laborar, dins l'àmbit de les respectives competències, per garantir l'aplicació d'aquesta llei. Amb aquesta finalitat es poden, si s'escau, formalitzar els corresponents convenis de col·laboració, d'acord amb el marc normatiu aplicable.

52.2 Amb la mateixa finalitat i per raons d'agilitat i eficiència l'administració de la Generalitat de Catalunya i les administracions locals, també poden establir convenis de col·laboració amb les entitats que representen tant els sectors professionals com les que representen àmbits territorials de la distribució comercial i la prestació de serveis, d'acord amb el marc normatiu aplicable.

Títol VIII. Foment de la competitivitat del comerç

Article 53. Concepte, objecte i contingut

53.1 Les polítiques de foment de la competitivitat del comerç urbà són l'instrument del Departament competent en matèria de comerç per contribuir a la millora de l'eficiència del comerç urbà posant a l'abast del sector les eines que permetin als seus integrants tenir més capacitat d'adaptació a l'entorn actual, capacitat de creixement i d'internacionalització.

Aquestes polítiques s'han de concretar mitjançant plans que prevegin objectius i actuacions per períodes determinats.

53.2 El Govern de la Generalitat, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries, establirà programes per:

a) garantir la continuïtat de l'activitat en les zones comercials existents facilitant el seu relleu, sens perjudici del foment de noves implantacions, per tal de mantenir la vertebració urbana en els pobles i ciutats de Catalunya.

b) desenvolupar plans de carrers o àrees d'interès econòmic des del punt de vista de l'activitat comercial i de la prestació de serveis

c) establir programes de suport als plans estratègics de les àrees de gestió per als centres comercials urbans

Reglamentàriament s'establiran els requisits i procediments per poder acollir-se a aquests programes i incentius.

Article 54. Àrees de gestió per als centres comercials urbans

Les polítiques de foment de la competitivitat del comerç urbà han de preveure una atenció especial al desenvolupament d'àrees de gestió per als centres comercials urbans que potenciï la cooperació de l'administració amb els agents socioeconòmics implicats en el desenvolupament dels centres i eixos comercials urbans.

Aquestes àrees de gestió per als centres comercials urbans s'han de fonamentar en la col·laboració i finançament públicoprivat per a dur a terme plans estratègics dissenyats per a períodes determinats en àrees urbanes prèviament delimitades.

Reglamentàriament s'han d'establir les condicions de validació d'aquestes àrees de gestió per als centres comercials urbans, per tal de que puguin accedir al règim de foment previst al punt 2 de l'article 53, i a qualsevol altre que els hi pugui ser d'aplicació.

Títol IX. Inspecció i procediment sancionador

Capítol I. Inspecció

Article 55. La inspecció en matèria de comerç

55.1 L'administració de la Generalitat de Catalunya, per mitjà de la direcció general competent en matèria de comerç i les administracions locals en l'àmbit de les seves competències respectives, han de dur a terme les actuacions d'inspecció i control necessàries per a garantir el compliment de la present llei i la resta de la normativa comercial vigent.

55.2 Les actuacions d'inspecció i control han de ser proporcionades, no discriminatòries, transparents, objectives, i estar clarament i directament vinculades als preceptes d'aquesta llei i la resta de la normativa comercial vigent.

En l'àmbit de l'administració de la Generalitat de Catalunya, per mitjà de la direcció general competent en matèria de comerç s'ha d'establir anualment el Pla d'inspecció, amb la finalitat de garantir el compliment del marc jurídic regulatori.

El Pla d'inspecció ha d'incloure els criteris per dissenyar les actuacions inspectors de comprovació i investigació que hagin d'efectuar-se. Les actuacions inspectors tenen caràcter reservat i no poden ésser objecte de publicitat.

55.3 El personal adscrit al departament competent en matèria de comerç que realitza les tasques d'inspecció ha de ser funcionari i té, en l'exercici de les seves

funcions, la condició d'autoritat pública i, com a tal, podrà sol·licitar la col·laboració o l'auxili de qualsevol altra autoritat pública, inclosos els membres de les forces i cossos de seguretat.

Article 56 Obligacions de la inspecció.

56.1 Tot el personal que realitza tasques d'inspecció té, en l'exercici de les seves funcions, l'obligació d'identificar-se, a excepció dels supòsits en que aquesta identificació pugui afectar negativament els objectius de la inspecció. Reglamentàriament s'ha de definir el sistema d'acreditació que identifica el personal inspector.

56.2 El personal que realitza tasques d'inspecció té també l'obligació de guardar secret respecte de tots els assumptes dels quals tinguin coneixement en l'exercici de les seves funcions d'inspecció.

56.3 D'acord amb el que estableix la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i a la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i procediment de les administracions públiques de Catalunya, o les normatives que les substitueixin, el personal que realitza tasques d'inspecció haurà de tractar sempre a la persona inspeccionada amb respecte i deferència, informant-lo dels seus drets i deures, i facilitant-li la informació necessària per al compliment de les seves obligacions.

Article 57. Facultats de la inspecció

El personal adscrit al departament competent en matèria de comerç que realitza les tasques d'inspecció té, en l'exercici de les seves funcions, les següents facultats:

a) Investigar i controlar a les persones titulars de les activitats per verificar el compliment de la normativa comercial vigent.

b) Accedir lliurement i directament sense preavís, a qualsevol empresa o establiment, amb els límits que en cada cas estableixi el marc normatiu vigent.

c) Requerir i tenir accés a la documentació mercantil, comptable, o de qualsevol altre tipus, que consideri rellevant per a la investigació.

d) Advertir a les persones inspeccionades de les irregularitats detectades i requerir-les perquè siguin esmenades i s'adeqüin a la normativa.

e) Recavar informació a qualsevol administració.

f) Sol·licitar, tant a entitats públiques com privades, la informació que consideri necessària per a l'exercici de la seva funció inspectora inclosa aquella que contingui dades de caràcter personal de tercers, d'acord amb la normativa reguladora de protecció de dades.

g) Requerir, de forma fefaent, la presència de les persones inspeccionades o qualsevol altra persona que sigui necessària a efectes de l'activitat inspectora, o qui les representi, a les dependències de l'administració pública, a l'establiment públic inspeccionat, al domicili social de l'empresa, a les seves oficines administratives, o al lloc on s'emmagatzemin, distribueixin o comercialitzin els productes o es prestin els serveis, per portar a terme l'activitat inspectora.

h) Practicar les proves oportunes, realitzar mesuraments i prendre les mostres dels productes o mercaderies de les empreses o establiments públics objecte de l'activitat inspectora. Reglamentàriament s'establirà el procediment a seguir pel personal que realitza les funcions d'inspecció per a la pràctica de les proves i la presa de mostres.

i) Adoptar, en casos d'urgència, les mesures provisionals pertinents, que posteriorment hauran de ser ratificades per l'òrgan competent, en l'acord d'iniciació del procediment

j) Sol·licitar, si s'escau, l'assistència dels cossos i forces de seguretat en el desenvolupament de les tasques d'inspecció.

k) Portar a terme tasques d'anàlisi del mercat, orientades a l'obtenció d'informació que permeti aprofundir en el coneixement del sector comercial, a fi d'incorporar-la en les actuacions pròpies de vigilància i control.

En el cas que en el decurs de les seves actuacions de comprovació la Inspecció de comerç detecti indicis d'incompliments de la normativa de l'ordre social, n'haurà de donar trasllat a la Inspecció de Treball, a fi que aquesta iniciï les actuacions encaminades a verificar aquests incompliments, si escau.

Article 58. Deures de les persones que atenen a la inspecció

Les persones que atenen a la inspecció, a requeriment del personal inspector, han de:

- a) Identificar-se mitjançant qualsevol dels documents oficials establerts per la llei.
- b) Subministrar tota la informació requerida i/o còpia íntegra de la documentació sol·licitada per la inspecció.
- c) Permetre o facilitar l'activitat inspectora, l'accés als locals, establiments, empreses objecte d'inspecció, així com la pressa de mostres o mercaderies.
- d) Atendre amb respecte a la persona inspectora.

Article 59. Actes i informes

59.1 Els fets constatats pel personal de l'administració que, en la seva condició d'autoritat, realitzi les tasques d'inspecció i que es formalitzen en un document públic en què s'observin els requisits legals pertinents, tenen valor probatori i presumpció de veracitat, llevat de prova en contrari.

El personal inspector, en l'exercici de les seves actuacions d'inspecció i control, pot estendre actes i/o emetre informes.

59.2 Les actes han d'estar numerades i recollir, com a mínim:

- a) Identificació de la persona inspectora.
- b) Data, hora i lloc de la inspecció.
- c) Nom i cognoms o raó social així com les dades administratives d'identificació pública de la persona objecte d'inspecció. En cas que hi hagi una o mes persones compareixents, nom i cognoms, dades administratives d'identificació pública i, si s'escau, qualitat de la seva representació.
- d) Fets i dades que la persona inspectora consideri rellevants en l'exercici de la seva funció d'inspecció i control.
- e) Les manifestacions que la persona compareixent pugui realitzar.
- f) La sol·licitud d'adopció de mesures provisionals quan correspongui.
- g) Signatura de la persona inspectora i de la persona compareixent.

La signatura per la persona compareixent de l'acta d'inspecció el vincula respecte de les manifestacions que realitzi en la mateixa. La negativa de la persona compareixent a signar l'acta, que es farà constar a la mateixa acta, no invalida el seu valor probatori ni la seva presumpció de veracitat.

59.3 En el cas que s'investiguin activitats o serveis canalitzats a través de la societat de la informació en què no sigui possible estendre l'acta davant la persona responsable de l'activitat, o que la seva presència pugui frustrar la finalitat de l'actuació inspectora, es notificarà el contingut de l'acta a la persona esmentada per a que porti les dades requerides i pugui fer les manifestacions pertinents.

59.4 Els informes es poden emetre quan siguin rellevants per a l'aclariment dels fets inspeccionats o bé quan la constatació de la infracció depengui de la documentació lliurada per la persona inspeccionada amb posterioritat a l'acta d'inspecció.

Els informes han d'estar numerats i recollir, com a mínim:

- a) Identificació de la persona inspectora.
- b) Data i hora de la inspecció.
- c) Nom i cognoms o raó social així com les dades administratives d'identificació pública de la persona objecte d'inspecció.
- d) Fets i dades que la persona inspectora consideri rellevants en l'exercici de la seva funció d'inspecció i control.
- e) La sol·licitud d'adopció de mesures provisionals quan correspongui.

f) Signatura de la persona inspectora.

59.5 L'acta i l'informe poden recollir, en qualsevol mena de suport, la documentació o informació que la persona inspectora estimi necessària, la qual s'incorporarà en annexos degudament diligenciats.

Article 60. Efectes de les actuacions practicades per la inspecció

60.1 Les actes o els informes emesos per la inspecció han de proposar:

- a) La iniciació de procediment sancionador.
- b) L'arxiu de les diligències.
- c) La inhibició a favor d'un altre òrgan competent.
- d) Prosseguir les actuacions o qualsevol altra mesura que es consideri adient.

60.2 Un cop analitzada la proposta formulada per la inspecció, l'òrgan competent ha de decidir el destí de les actuacions practicades.

Capítol II. Procediment Sancionador

Article 61. Normativa aplicable

El procediment sancionador s'haurà d'ajustar al que estableixen aquesta llei, la normativa que la desenvolupi, el Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic o qualsevol altra normativa que les substitueixi o complementi.

Article 62. Informació i actuacions prèvies

62.1 Amb anterioritat a l'inici del procediment, l'òrgan competent per iniciar-lo pot obrir un període d'informació o actuacions prèvies amb la finalitat de conèixer les circumstàncies del cas concret i la conveniència o no d'iniciar el procediment.

62.2 Les actuacions prèvies s'han d'orientar a determinar, de la manera més precisa possible, els fets susceptibles de motivar la iniciació del procediment, la identificació de la persona o persones que poguessin resultar responsables i les circumstàncies rellevants que hi concorrin.

62.3 Correspon a la inspecció competent en matèria de comerç realitzar les actuacions prèvies, d'acord amb la regulació prevista en el capítol I d'aquest títol.

Article 63. Inici del procediment

63.1 El procediment sancionador s'iniciarà d'ofici, per acord de l'òrgan competent, com a conseqüència d'una ordre superior, a petició raonada d'altres òrgans o per denúncia.

L'òrgan competent per iniciar el procediment és el que determini el reglament d'estructura del departament competent en matèria de comerç.

63.2 En el cas que els fets puguin ser constitutius de presumptes infraccions penals, hauran de ser comunicats a la jurisdicció penal. Si, un cop iniciat el procediment, l'administració tingues constància de l'existència d'un procés penal amb identitat de subjecte, fet i fonament, l'òrgan competent per incoar el procediment administratiu sancionador acordarà la seva suspensió fins que es pronunciï la resolució judicial corresponent, i podrà adoptar les mesures cautelars que estimi necessàries, les quals hauran de ser notificades als interessats.

En el cas que la resolució judicial ferma aprecii l'existència de delictes o falta l'administració ha de declarar conclús el procediment administratiu sancionador. En cas contrari, si la resolució judicial no aprecia l'existència de delictes o falta, s'ha d'aixecar la suspensió i continuar el procediment administratiu sancionador.

Article 64. Instrucció

64.1 L'òrgan competent per iniciar el procediment sancionador ha de nomenar la persona instructora entre el personal funcionari adscrit de la unitat competent en matèria de procediment de la direcció general competent en matèria de comerç, la qual haurà de ser necessàriament llicenciada en dret. En el mateix moment es podrà nomenar la persona secretària de l'expedient.

64.2 La persona instructora nomenada realitzarà els actes d'instrucció necessaris per la determinació, coneixement i comprovació dels fets sobre els quals s'ha de pronunciar la resolució.

64.3 Les funcions de l'instructor són les recollides a la Llei 26/2010, de 3 d'agost de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, i la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, o les normatives que les substitueixin.

Article 65. Pràctica de les proves

65.1 L'interessat en el procediment podrà proposar en la fase d'al·legacions a l'acord d'iniciació del procediment o, en el seu cas, al plec de càrrecs les proves que estimi necessàries per a la seva defensa. Així mateix, l'administració pot ordenar la pràctica de les proves que estimi pertinents.

65.2 L'instructor només pot rebutjar motivadament les proves proposades per l'interessat quan les consideri manifestament improcedents o innecessàries o quan entengui que no poden alterar la resolució final a favor del presumpte responsable.

Article 66. Resolució

Les resolucions sancionadores les dicten els òrgans del Departament competent en matèria de comerç i pel Govern de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb el que es determini reglamentàriament.

Article 67. Procediment sancionador abreujat

En el cas d'infraccions que s'hagin de qualificar coma lleus, es podrà instruir un expedient sancionador abreujat, quan es tracti d'infraccions flagrants i els fets hagin estat recollits en l'acta corresponent o en denúncia de l'autoritat competent.

Article 68. Caducitat

68.1 Transcorreguts dotze mesos des de la data de l'acord d'iniciació del procediment sancionador sense que s'hagi notificat la resolució, es produeix la caducitat del procediment, llevat del procediment sancionador abreujat, en el qual el termini de caducitat és de sis mesos.

68.2 La caducitat podrà ser declarada d'ofici o al·legada pels imputats. Acceptada l'al·legació per l'òrgan competent es declararà conclòs l'expedient i es decretarà l'arxiu de les actuacions.

Article 69. Prescripció de les infraccions i de les sancions

69.1 Les infraccions molt greus prescriuen als cinc anys, les greus als dos i les lleus als divuit mesos

69.2 Les sancions molt greus prescriuen als tres anys, les greus als dos anys i les lleus a l'any.

69.3 El terminis de prescripció s'han de computar d'acord amb legislació general aplicable a les infraccions i a les sancions.

Article 70. Mesures provisionals

70.1 L'òrgan competent per resoldre pot adoptar, per acord motivat, les mesures de caràcter provisional que estimi necessàries per assegurar l'eficàcia de la resolució que es pugui dictar, d'acord amb el que preveuen la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, o les normes que les substitueixin.

70.2 En l'adopció d'aquestes mesures provisionals s'haurà de tenir en compte:

- a) L'existència d'elements de judici suficients que justifiquin la seva adopció.
- b) La proporcionalitat i idoneïtat de les mesures en atenció als fets i circumstàncies determinants de la incoació i resolució de l'expedient sancionador.
- c) L'adopció de les mesures menys perjudicials possibles per als afectats.
- d) La impossibilitat d'adoptar mesures que puguin causar perjudicis de difícil o d'impossible reparació o que impliquin la violació de drets emparats per les lleis.

70.3 Durant la tramitació del procediment, les mesures provisionals, d'ofici o a instància de part, podran ser alçades o modificades per acord motivat de l'òrgan competent, en virtut de circumstàncies sobrevingudes o que no es van poder tenir en compte en el moment de la seva adopció. En qualsevol cas, les mesures provisionals s'extingeixen quan la resolució administrativa que posa fi al procediment produeix els seus efectes.

70.4 Abans de l'inici del procediment, l'òrgan competent per iniciar o instruir el procediment, d'ofici o instància de part, en casos d'urgència inajornable i per a la protecció provisional dels interessos implicats, pot adoptar de forma motivada les mesures provisionals que resultin necessàries i proporcionades, d'acord amb els paràmetres assenyalats en el punt 2 d'aquest article.

Las mesures provisionals han de ser confirmades, modificades o aixecades en l'acord d'iniciació del procediment, que s'haurà d'efectuar dins dels quinze dies següents a la seva adopció. L'acord podrà ser objecte del recurs que procedeixi.

En qualsevol cas, les mesures provisionals restaran sense efecte si no s'inicia el procediment en el termini de quinze dies o quan l'acord d'iniciació no s'hi pronuncï expressament.

Títol X. Infraccions i sancions

Capítol I. Infraccions

Article 71. Són infraccions lleus

1. En relació a l'exercici de l'activitat comercial i prestació de serveis
 - a) Incomplir les condicions per a l'accés a l'activitat comercial i a la prestació de serveis d'acord amb l'establert a l'article 7.
 - b) Incomplir les condicions o requisits establerts a l'article 8 per a l'exercici de qualsevol activitat comercial o de prestació de serveis en l'àmbit territorial de Catalunya, sens perjudici d'altres tipus infractors previstos en la normativa sectorial específica.
 - c) Exercir simultàniament activitat comercial minorista juntament amb altres activitats incomplint l'establert a l'article 10.
2. No efectuar les comunicacions previstes per aquesta llei.
3. En relació a l'estructura i condicions internes dels establiments comercials, l'incompliment de l'establert per aquesta llei, per la resta de la normativa catalana, estatal i local respecte dels productes a comercialitzar o de la naturalesa dels serveis a prestar.
 4. En relació a la venda no sedentària
 - a) L'exercici de la venda no sedentària incomplint l'establert en aquesta llei, els reglaments que la desenvolupin, així com en les ordenances municipals que la regulin.
 - b) L'exercici de la venda no sedentària fora de les dates, dels horaris, del perímetre o de l'itinerari autoritzat, així com aquella que incompleixi les dimensions o les condicions d'accés establertes per l'ordenança municipal corresponent.
 - c) L'exercici de la venda no sedentària sense l'autorització de l'ajuntament corresponent, que haurà d'exhibir-se de forma permanent en la parada de venda o en el vehicle-botiga.

d) L'exercici de la venda no sedentària en espais de titularitat privada incomplint l'establert en aquesta llei pels establiments comercials en general.

5. En relació a la venda a distància. L'incompliment dels requisits establerts en aquesta llei i en la resta de la normativa catalana, així com els establerts en la normativa comunitària, estatal i local que sigui d'aplicació.

6. En relació als locals destinats essencialment a la venda automàtica. L'incompliment de la normativa que els hi sigui aplicable.

7. En relació a la venda en pública subhasta

a) L'incompliment de les condicions o requisits per a l'exercici de la venda en pública subhasta de l'article 18 de la llei.

b) La realització de la venda en pública subhasta per empreses que no es dediquin exclusivament a aquesta activitat.

8. En relació a les activitats de promoció amb finalitat extintiva, l'incompliment de les condicions generals recollides en l'article 20.

9. En relació a la venda en rebaixes les practicades incomplint l'establert a l'article 21.

10. En relació a les vendes en liquidació, l'incompliment de l'establert a l'article 22.

11. En relació a les vendes de saldos, l'incompliment de l'establert a l'article 23.

12. En relació als establiments especialitzats en la venda d'excedents o «outlets». L'incompliment de les condicions establertes a l'article 24 per a l'exercici d'aquesta venda.

13. En relació a les condicions generals de les activitats de promoció amb finalitat incentivadora:

a) L'incompliment de les condicions establertes a l'article 25.

b) En relació a les vendes i/o prestació de serveis amb obsequi, les practicades incomplint l'establert a l'article 26.

c) En relació a les ofertes conjuntes, les realitzades incomplint l'establert a l'article 27.2

14. En relació a les activitats prohibides

a) La realització de l'activitat comercial o la prestació de serveis en espais de titularitat pública o privada sense les condicions legalment establertes per a exercir-les.

b) L'oferiment o venda per les entitats a les que es refereix l'article 28.2 de productes o serveis al públic en general o incomplint les condicions establertes en aquest article.

c) La imposició, pels proveïdors o distribuïdors, als comerciants, de tractes discriminatoris respecte d'altres, així com la negativa injustificada a subministrar-los els seus productes o serveis

d) L'incompliment de l'establert a l'article 29 en referència a la prohibició de l'oferiment o venda a domicili de productes o serveis.

e) L'incompliment de la prohibició prevista a l'article 30.

15. En relació a l'obligació de vendre i al trencament d'estocs. L'incompliment del que estableixen els articles 31 i 32.

16. En relació amb els horaris comercials:

a) L'obertura de l'establiment comercial en horari no autoritzat

b) L'incompliment del temps màxim d'obertura establert per a l'establiment comercial

c) L'obertura de l'establiment comercial en diumenge o dia festiu no autoritzat

d) La manca d'exposició de l'horari d'obertura de l'establiment comercial de manera visible al públic, fins i tot amb l'establiment tancat

17. Quan no sigui procedent qualificar-les com a greus.

Article 72. Són infraccions greus

1. En relació a la venda en pública subhasta
 - a) No fer constar en els anuncis i les puges que l'article objecte de venda en subhasta és una imitació o un article aparentment valuós.
 - b) No fer constar en els anuncis i les puges que l'article objecte d'una venda en subhasta que s'acompanya amb el nom, les inicials o la signatura d'un autor o autora no és el seu original.
 - c) Que l'empresa subhastadora no s'hagi cerciorat, prèviament a l'inici de la subhasta, de la legítima procedència de tots i cadascun dels objectes que s'inclouen.
2. En relació a les condicions generals de les activitats de promoció amb finalitat extintiva. Publicitar com a una modalitat de venda amb finalitat extintiva aquella que, d'acord amb el que estableix aquesta llei no s'ajusta a aquesta modalitat.
3. En relació a la venda en rebaixes
 - a) La realització de la venda en rebaixes incomplint l'establert a l'article 21 quan l'empresa infractora realitzi publicitat en qualsevol mitjà de comunicació, com a mínim, d'abast autonòmic.
 - b) La venda en rebaixes de productes defectuosos, deteriorats, desaparellats o els que presentin qualsevol mancança en relació amb el mateix producte original posat a la venda o els que es considerin manifestament obsolets
 - c) La venda en rebaixes d'unitats d'un producte adquirides expressament amb aquesta finalitat.
4. En relació a la venda a pèrdua, oferir o realitzar vendes al públic amb pèrdua
5. En relació al pagament a proveïdors:
 - a) L'incompliment dels terminis de pagament als quals es refereix l'article 35.1 d'acord amb la legislació vigent en matèria de morositat en les operacions comercials.
 - b) L'incompliment pels comerciants de l'obligació de documentar, en el moment de realitzar-se el lliurament de la mercaderia, l'operació d'entrega i recepció, amb menció expressa de la data en que s'efectua, així com la manca de conservació del document acreditatiu durant el període d'un any
6. En relació a les infraccions previstes a l'article 71.16 en matèria d'horaris comercials, quan l'empresa infractora faci publicitat d'una obertura no autoritzada en un o més mitjans de comunicació de, com a mínim, abast supramunicipal
7. En relació a les infraccions previstes a l'article 71.16 en matèria d'horaris comercials, quan l'empresa infractora, dins de l'àrea d'influència de l'establiment en qüestió, supera la quota del 10% en un sector determinat de l'activitat comercial.
8. En relació a la localització dels establiments comercials. L'incompliment de l'establert per aquesta llei, per la resta de la normativa catalana, estatal i local respecte els criteris i determinacions de localització.
9. La negativa o resistència a subministrar dades o a facilitar la informació requerida per les autoritats competents o els seus agents en compliment de les seves funcions d'inspecció, informació o investigació en les matèries objecte de la present llei.
10. Subministrar informació falsa, inexacta o de manera parcial a les autoritats competents o els seus agents en compliment de les seves funcions d'inspecció, informació o investigació en les matèries objecte de la present llei.
11. La coacció, resistència, represàlia o qualsevol altra forma de pressió o la seva temptativa contra els agents facultats per a l'exercici de les activitats d'inspecció, informació o investigació en les matèries objecte de la present llei.
12. Limitar o impossibilitar a les autoritats competents o els seus agents l'accés als establiments comercials o als locals de les empreses objecte de les activitats d'inspecció, informació o investigació en les matèries objecte de la present llei.
13. La manipulació, trasllat o desaparició de les mostres dipositades o de les mercaderies intervingudes pels funcionaris competents com a mesura cautelar

14. No efectuar les declaracions responsables preceptives o no disposar de les autoritzacions o llicències corresponents establertes en aquesta llei.

15. Consignar dades falses en les declaracions responsables preceptives o en qualsevol altra documentació adreçada a l'administració prevista en aquesta llei.

16. La reincidència en la comissió d'infraccions considerades com a lleus en un període de dos anys.

17. Quan no sigui procedent qualificar-les com a molt greus.

Article 73. Són infraccions molt greus

1. La reincidència en la comissió d'infraccions considerades com a greus en un període de cinc anys, sempre que no es produeixi com a conseqüència de la reincidència en infraccions lleus.

2. Les infraccions que puguin donar lloc a perjudicis que, per la seva importància, puguin produir greus alteracions.

3. Quan la quantia del benefici il·lícit obtingut com a conseqüència de la infracció superi l'import màxim de les infraccions qualificades com a greus

4. Quan en el cas d'infraccions en matèria d'horaris comercials previstes a l'article 71.16 l'empresa infractora, dins de l'àrea d'influència de l'establiment en qüestió supera la quota del 20% en un sector determinat de l'activitat

Capítol II. Sancions

Article 74. Classes de sancions

Els titulars dels òrgans del departament competent en matèria de comerç i del Govern de la Generalitat podran imposar les següents sancions:

- a) Multa
- b) Tancament temporal de l'establiment infractor
- c) Publicitat de les sancions

Article 75. Quantia de les sancions

En la multa, les sancions aplicables a les infraccions que tipifica aquesta llei són les següents:

- a) Per les infraccions lleus una sanció consistent en multa de fins a 20.000 €
- b) Per les infraccions greus una sanció consistent en multa d'entre 20.001 € i 100.000€
- c) Per les infraccions molt greus una sanció consistent en multa d'entre 100.001 € i 500.000 €.

Article 76. Graduació de les sancions

76.1 La quantia de les sancions es graduarà tenint en compte els següents criteris, els quals es poden configurar com atenuants o agreujants:

- a) La categoria de l'establiment en funció de la seva superfície de venda
- b) El volum de vendes
- c) La quantia del benefici il·lícit obtingut
- d) El nivell d'intencionalitat en la comissió de la infracció
- e) Termini durant el qual s'ha produït la infracció
- f) La situació de predomini de l'infractor en el mercat, encara que no es tracti de la primera empresa del sector en el mercat.
- g) La reincidència en la comissió d'infraccions de la mateixa naturalesa
- h) El reconeixement immediat de la culpabilitat i la manifestació de la voluntat d'esmena de la infracció comesa.
- i) La comissió d'una infracció incomplint l'establert en una resolució d'avertiment.
- j) La pertinença una gran empresa o grup d'empreses.

76.2 L'òrgan sancionador pot aplicar l'escala relativa a la classe d'infracció inferior en grau a aquella en la qual s'integra la considerada en el cas de què es tracti i,

en conseqüència, establir la quantia de la sanció que correspongui, en els supòsits següents:

a) Quan s'aprecii una evident disminució de la culpabilitat de l'imputat o de l'antijuricitat del fet infractor com a conseqüència de la concurrència significativa de com a mínim dos dels criteris enunciats en el punt anterior d'aquest article.

b) Quan l'entitat infractora hagi esmenat immediatament la infracció comesa

76.3 Excepcionalment, l'òrgan sancionador, a proposta de l'instructor i atesa la naturalesa dels fets i la concurrència de com a mínim tres dels criteris atenuants establerts en el punt primer d'aquest article, pot acordar no imposar una sanció i, en el seu lloc, realitzar un advertiment al subjecte responsable.

76.4 En cap cas podrà ser objecte d'advertiment aquella empresa que ja hagi estat sancionat prèviament per la comissió de la mateixa infracció, llevat que hagi transcorregut un termini de dos anys des de la fermesa de la resolució.

Article 77. Tancament temporal de l'establiment

77.1 En el cas d'infraccions molt greus, en les que hi concorrin circumstàncies agreujants molt significatives, es podrà imposar la sanció de tancament temporal de l'establiment per un termini màxim d'un any. L'acord de tancament l'haurà d'adoptar l'òrgan competent per la imposició de sancions molt greus en matèria de comerç.

77.2 La sanció de tancament temporal es comunicarà a la corporació local del terme municipal en la que es localitza l'establiment

Article 78. Reincidència

S'entén que hi ha reincidència quan l'infractor hagi estat sancionat en l'any immediatament anterior per la comissió d'una infracció de la mateixa naturalesa, sempre que s'hagi declarat així per resolució ferma en via administrativa.

Article 79. Cancel·lació d'antecedents

79.1 Es consideren cancel·lats els antecedents infractors quan han transcorregut:

- a) Dos anys, en les infraccions lleus
- b) Tres anys, en les infraccions greus
- c) Cinc anys, en les infraccions molt greus

79.2 Els terminis establerts en l'apartat 1 comencen a comptar l'endemà del dia en que hagi esdevingut ferma, en via administrativa, la resolució sancionadora.

Article 80. Publicitat de les sancions

80.1 En el cas de sancions greus o molt greus, les resolucions sancionadores poden acordar, com a sanció accessòria, per raons d'exemplaritat, la publicació de les sancions imposades de conformitat amb aquesta llei. La publicació s'haurà de fer un cop la resolució sancionadora sigui ferma.

80.2 La publicitat de la sanció s'ha de fer, com a mínim, en el DOGC i en dos mitjans de comunicació d'abast autonòmic, assenyalant el nom de la persona responsable o raó social, la infracció comesa i la sanció imposada. El cost de la publicació ha d'anar a càrrec de la persona o empresa sancionada.

Article 81. Efectes de les sancions

81.1 La imposició de sancions greus o molt greus pot comportar la limitació per a contractar amb l'Administració de la Generalitat, d'acord amb el que disposi la legislació sobre contractació del sector públic.

81.2 La normativa reguladora de les subvencions i ajuts públics podrà tenir en compte en les seves bases reguladores les resolucions sancionadores fermes que hagin imposat sancions greus o molt greus en l'àmbit del comerç, dels serveis i de les fires.

Article 82. Multa coercitiva

82.1 La multa coercitiva, com a mitjà d'execució forçosa, és un instrument independent de les sancions imposades i compatible amb aquestes.

82.2 S'imposaran multes coercitives previ requeriment desatès de compliment de la sanció imposada en el termini previst. L'òrgan competent remetrà escrit requerint a la persona sancionada per a que, en el termini assenyalat en el mateix escrit, que no podrà superar el 30 dies naturals, procedeixi a complir la sanció imposada, advertint-lo de les conseqüències de l'incompliment, especialment el de la quantia de la multa que s'imposaria, la qual no podrà ser superior als 10.000 € per a cada requeriment.

82.3 Es podran emetre tants requeriments i imposar tantes multes coercitives com siguin necessàries fins que es compleixi amb la sanció o el requeriment imposat.

Article 83. Tancament de l'establiment

En cas d'infraccions consistents en la realització d'una activitat comercial o en la prestació de serveis en espais de titularitat pública o privada sense que el marc normatiu aplicable permeti el seu exercici la resolució sancionadora comportarà necessàriament l'acord de tancament de l'establiment. L'acord de tancament l'haurà d'adoptar el Conseller/a competent en matèria de comerç, a proposta de l'òrgan competent per imposar la sanció, llevat que ja correspongui al Conseller/a competent en matèria de comerç també la imposició de la sanció.

Article 84. Competència sancionadora de les Corporacions Locals

84.1 Les corporacions locals, en l'àmbit de les seves competències pròpies, segons la legislació de règim local, podran imposar sancions per la comissió de les infraccions lleus tipificades en els següents apartats de l'article 71:

a) Apartat 1, lletres: *a* i *b*

b) Apartat 3

c) Apartat 4, en matèria de venda no sedentària, que serà d'aplicació en defecte d'ordenança municipal que estableixi un règim sancionador propi en aquesta matèria el qual serà d'aplicació, sens perjudici del que estableixi el segon paràgraf del punt 2 d'aquest article.

d) Apartat 7

e) Apartat 14

84.2 En tot cas l'exercici d'aquesta competència per l'administració local comporta la facultat d'inspecció i comprovació i la facultat per incoar, instruir i resoldre els expedients sancionadors. Subsidiàriament aquesta competència també podrà ser exercida pel Departament de la Generalitat competent en matèria de comerç.

Disposicions addicionals

Primera. Horaris comercials

1. El departament competent en matèria de comerç, amb l'audiència prèvia del Consell Assessor de la Generalitat de Catalunya en matèria de comerç, ha d'establir, mitjançant una ordre, el calendari dels diumenges i festius en què poden obrir els establiments comercials, que haurà de ser publicada al DOGC abans del 31 de juliol de l'any anterior al que faci referència el calendari.

2. L'ordre del departament competent en matèria de comerç per la qual s'estableix el calendari dels diumenges i festius amb obertura comercial autoritzada atorgarà als ajuntaments la possibilitat de substitució de dues dates d'aquest calendari.

3. Aquesta ordre també ha d'atorgar als ajuntaments la facultat d'afegir les dues dates que determina la lletra *c* de l'article 36.2 d'aquesta llei i ha de preveure les dates d'aplicació en cas que l'ajuntament corresponent no designi les dates esmentades.

4. El departament competent en matèria de comerç ha d'establir l'obertura en un dia festiu si es produeix la coincidència de dos o més dies festius de caràcter general consecutius, llevat de quan hi concorri alguna de les dates a què fa referència la lletra *d* de l'article 36.2.

En l'ordre del Departament competent en matèria de comerç per la qual s'estableix el calendari de festius amb obertura comercial autoritzada s'ha de determinar l'aplicació d'aquest principi en relació a les facultats que s'atorga als ajuntaments als punts 2 i 3.

Segona. Afectació de les sancions

L'import de les sancions econòmiques obtingut per infraccions a aquesta llei i al Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials es destinarà íntegrament al finançament dels programes de foment i promoció de l'activitat comercial.

Tercera. Barcelona

Aquesta llei i les disposicions que la despleguin són d'aplicació al municipi de Barcelona, sens perjudici del caràcter prevalent de la seva carta municipal, aprovada mitjançant la Llei 22/1998, de 30 de desembre, i en general, de la normativa que configura el règim especial d'aquesta ciutat.

Quarta. Modificació del Decret Llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials

1. S'afegeix una lletra *j* a l'article 5 del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, amb el text següent:

«j) Parcel·la aïllada: aquella parcel·la que no té cap llinda comuna amb cap altra parcel·la d'aprofitament privat i que està envoltada, en tot el seu perímetre, per sistemes urbanístics públics.»

2. Es modifica el punt 1 de l'article 14, del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, que resta redactat de la manera següent:

«1. En projectes que admetin l'ús comercial i per tal de garantir-ne aquest ús, l'ajuntament ha de vetllar pel compliment d'alguna d'aquestes dues condicions:

a) Abans de l'atorgament de la llicència d'obres, que la persona sol·licitant disposi de la llicència comercial, atorgada per la direcció general competent en matèria de comerç, quan aquesta sigui preceptiva d'acord amb el que estableix aquest Decret llei o

b) Abans de l'obertura de l'establiment, que la persona sol·licitant hagi presentat la comunicació juntament amb la documentació corresponent que es detalla en els articles 17 i 18.»

3. Es modifica l'article 17 del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, que resta redactat de la manera següent:

«Article 17. Objecte i òrgan competent

1. Estan sotmeses a aquest règim de comunicació:

Les noves implantacions, les ampliacions i els canvis d'activitat d'establiments comercials individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior a 400 metres quadrats i inferior a 2.500 metres quadrats i les seves ampliacions quan siguin inferiors a 2.500 metres quadrats de superfície total de venda després de l'ampliació, llevat de les excepcions previstes a l'article 9, que requereixen llicència comercial.

Les noves implantacions, els canvis d'activitat d'establiments comercials singulars, individuals o col·lectius, amb una superfície de venda igual o superior a 400 metres quadrats i inferior a 5.000 metres quadrats i les seves ampliacions quan siguin inferiors a 5.000 metres quadrats de superfície de venda total després de l'ampliació.

Els canvis de titular i les remodelacions dels establiments comercials individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior a 800 metres quadrats.

2. Les comunicacions relatives a noves implantacions, ampliacions i canvis d'activitat d'establiments comercials individuals o col·lectius esmentades a l'apartat 1 d'aquest article, s'efectuen d'acord amb el previst a la Llei 16/2015, de 21 de juliol,

de simplificació de l'activitat administrativa, de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica. Les comunicacions relatives als establiments no inclosos als annexes 1 i 2 de l'esmentada Llei 16/2015 també es presenten a la finestra única empresarial FUE a través dels canals de comunicació que en cada moment s'habilitin. En tots els casos aquestes comunicacions han de ser trameses a la direcció general competent en matèria de comerç en el termini màxim d'un mes.

3. Les comunicacions relatives a canvis de titular i remodelacions que es regulen per l'article 14 de la Llei 16/2015 que facin referència a establiments amb una superfície de venda igual o superior a 800 metres quadrats es presenten a la finestra única empresarial (FUE) a través dels canals de comunicació que en cada moment s'habilitin i han de ser trameses a la direcció general competent en matèria de comerç en el termini màxim d'un mes.»

4. Es modifica l'article 18 del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, que resta redactat de la manera següent:

«Article 18. Documents annexos a la comunicació

1. La comunicació prevista en l'article 17 ha d'anar acompanyada, d'acord amb el previst en l'article 13.1.b de la Llei 16/2015, de 21 de juliol, del projecte tècnic justificatiu del compliment dels requisits establerts per la normativa vigent per a accedir a l'exercici de l'activitat signat per un tècnic competent, del certificat del tècnic competent que sigui responsable de la posada en funcionament de l'activitat i del certificat d'acte de comprovació en matèria d'incendis, si l'establiment comercial està inclòs en els supòsits previstos a l'annex 1 la Llei 3/2010, de 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis.

2. A efectes de compliment d'aquest decret llei, el projecte tècnic a que es fa esment en l'apartat anterior haurà de contenir com a mínim següent documentació gràfica:

a) Plànol de situació.

b) Plànol de la planta de l'establiment on consti la superfície de venda amb la distribució de l'oferta comercial.

c) Plànol on consti la dotació de l'aparcament amb la distribució de les places d'aparcament. En cas que estigui justificada una rebaixa de places d'aparcament, cal disposar del corresponent informe justificatiu municipal.»

5. Es modifica el punt 1 de l'article 25 del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, que resta redactat de la manera següent:

«1. D'acord amb el procediment previst a l'article 7 de la Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa, de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica, correspon a l'administració local i al departament competent en matèria de comerç de la Generalitat de Catalunya el control i verificació del compliment dels preceptes continguts en aquest Decret llei en relació als establiments comercials amb una superfície de venda inferior a 2.500 metres quadrats i correspon al departament competent en matèria de comerç en relació als establiments comercials amb una superfície de venda igual o superior a 2.500 metres quadrats.»

6. S'afegeix una lletra, la *f*, en l'apartat 1, de l'article 29 del Decret llei 1/2009, 22 de desembre, amb el text següent:

«f) Incomplir els criteris de localització continguts en aquest Decret llei per establiments de fins a 799 metres quadrats de superfície de venda»

7. S'afegeix una lletra, la *i*, en l'apartat 2, de l'article 29 del Decret llei 1/2009, 22 de desembre, amb el text següent:

«i) Incomplir els criteris de localització continguts en aquest Decret llei per establiments amb una dimensió igual o superior als 800 metres quadrats de superfície de venda i fins a 2.499 metres quadrats de superfície de venda.»

8. S'afegeix una lletra, la f, en l'apartat 3, de l'article 29 del Decret llei 1/2009, 22 de desembre, amb el text següent:

«f) Incomplir els criteris de localització continguts en aquest Decret llei per establiments amb una dimensió igual o superior als 2.500 metres quadrats de superfície de venda»

9. Es modifica l'article 36 del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, que resta redactat de la manera següent:

«El procediment administratiu per a sancionar les infraccions tipificades per aquest Decret llei és l'establert per la Llei de comerç, serveis i fires d'acord amb els principis que en matèria sancionadora estableix la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.»

Disposició transitòria

Les excepcions en matèria d'horaris comercials derivades de la qualificació de municipi turístic a efectes d'horaris comercials que són vigents en el moment d'entrada en vigor d'aquesta llei, s'extingeixen en el termini fixat per la resolució d'atorgament de l'excepció o, si no s'hi especifica cap termini, transcorreguts quatre anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposició derogatòria

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei queden derogades les següents disposicions:

1. Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març, sobre comerç interior, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de la Llei 1/1983, de 18 de febrer i la Llei 23/1991, de 29 de novembre.

2. Llei 1/1983, de 18 de febrer, de regulació administrativa de determinades estructures comercials i vendes especials

3. Llei 23/1991, de 29 de novembre, de comerç interior.

4. La Llei 1/1990, de 8 de gener, de disciplina de mercat i de defensa dels consumidors i usuaris

5. La Llei 8/1994, de 25 de maig, d'activitats firals

6. Articles 53 i 55 de la Llei 21/2001, de 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives.

7. Article 83 de la Llei 31/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives.

8. La Llei 8/2004, de 23 de desembre, d'horaris comercials

9. Article 5 de la Llei 15/2005, de 27 de desembre, de reforma parcial de diversos preceptes legals en matèries d'agricultura, ramaderia i pesca, de comerç, de salut i de treball.

10. Llei 17/2005, de 27 de desembre, de modificació de la Llei 8/2004, del 23 de desembre, d'horaris comercials

11. Article 23 de la Llei 17/2007, de 21 de desembre, de mesures fiscals i financeres.

12. Article 40 de la Llei 16/2008, del 23 de desembre, de mesures fiscals i financeres

13. Articles 28, 29, 30, de l'article 32 a l'article 46 i de l'article 48 a l'article 53 del Decret legislatiu 3/2010, de 5 d'octubre, per a l'adequació de normes amb rang de llei a la Directiva 2006/123/CE, del Parlament i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior

14. Articles 71, 72, 106, 107, 108 i disposició transitòria primera de la Llei 9/2011, del 29 de desembre, de promoció de l'activitat econòmica.

15. Disposició addicional tretzena i disposicions transitòries segona i tercera de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres.

16. Article 46 de la Llei 10/2011, del 29 de desembre, de simplificació i millora-
ment de la regulació normativa.

17. La Llei 3/2014, de 19 de febrer, d'horaris comercials i de mesures per a deter-
minades activitats de promoció

18. Decret 154/1985, de 6 de juny, pel qual es regulen els horaris comercials a
Catalunya.

19. Decret 41/1994, de 22 de febrer, d'horaris comercials.

20. Decret 118/1995, de 3 d'abril, sobre la venda de productes culturals la Diada
de Sant Jordi

21. Decret 147/1995, de 3 d'abril, de modificació del Decret 174/1990, de 3 de
juliol, pel qual es regula la capacitat sancionadora que preveu la Llei 1/1990, 8 de
gener, de disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris.

També queda derogada qualsevol altra disposició de rang igual o inferior que
contradigui les disposicions contingudes en aquesta llei.

Disposicions finals

Primera

Aquesta llei es promulga d'acord amb les competències exclusives en matèria de
comerç interior, fires i artesanía establertes als articles 121 i 139.3 de l'Estatut d'Au-
tonomia de Catalunya.

Segona

1. S'autoritza el Govern per a que dicti les disposicions necessàries per aplicar
aquesta llei.

2. S'autoritza el Conseller/a en matèria de comerç per a que específicament dicti
les disposicions necessàries per desplegar i aplicar el que preveuen els articles 8.3,
36.2.c, 37.1.o, 46.2 i 56.1.

Tercera

Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Diari Oficial
de la Generalitat de Catalunya*.

Antecedents del projecte

01. Acord del Govern pel qual s'aprova la memòria preliminar de l'avantprojecte
de llei reguladora de l'activitat de comerç, serveis i fires.

02. Avantprojecte de llei de comerç, serveis i fires. Versió de juliol de 2014

03. Memòria general. Versió 15.07.2014

04. Memòria d'avaluació d'impacte. Versió 15.07.2014

05. Test PIME. Versió 15.07.2014

06. Avantprojecte de llei de comerç, serveis i fires. Versió de 13.01.2015

07. Fitxa tècnica

08. Informe jurídic preliminar

09. Informe de la Direcció General de Pressupostos

10. Correu d'observacions de l'Oficina del Govern

11. Observacions de la Direcció General d'Arxius, Biblioteques, Museus i Patri-
moni, a través de SIGOV

12. Nota sobre les observacions de l'Oficina del Govern no incorporades

13. Avantprojecte de llei de comerç, serveis i fires. Versió de 02.02.2015

14. Certificat del secretari del Govern (apartat II del Consell Tècnic)

15. Edicte de 16 de febrer de 2015, pel qual se sotmet a informació pública
l'Avantprojecte de llei de comerç, serveis i fires.

16. Alegacions presentades en virtut de la publicació de l'Edicte

17. Alegacions i informes rebuts en virtut del tràmit d'audiència

18. Entitats consultades en tràmit d'audiència que no han presentant alegacions

19. Memòria observacions i alegacions presentades
20. Avantprojecte de llei de comerç, serveis i fires. Versió de 20.06.2016
21. Informe jurídic preliminar actualitzat
22. Avantprojecte de llei de comerç, serveis i fires. Versió de 29.07.2016
23. Nota relativa a l'informe jurídic preliminar actualitzat
24. Observacions de l'Àrea de Millora de la Regulació i de l'Oficina del Govern
25. Nota de valoració d'observacions de l'Àrea de Millora de la Regulació i l'Oficina del Govern
26. Avantprojecte de llei de comerç, serveis i fires. Versió de 20.09.2016
27. Certificat del secretari del Govern (apartat III A del Consell Tècnic)
28. Tramesa a la Comissió de Govern Local
29. Tramesa al CTEESC
30. Dictamen del CTEESC
31. Certificat de la Comissió de Govern Local
32. Consideracions relatives al dictamen del CTEESC
33. Avantprojecte de llei de comerç, serveis i fires. Versió de 14.12.2016
34. Informe jurídic final
35. Avantprojecte de llei de comerç, serveis i fires. Versió de 15.12.2016
36. Memòria d'avaluació d'impacte. Versió 15.12.2016
37. Observacions del Departament de Treball i Afers Socials
38. Nota sobre l'informe jurídic final
39. Avantprojecte de llei de comerç, serveis i fires. Versió definitiva
40. Certificat del secretari del Govern (apartat IV A del Consell Tècnic)
41. Certificat del secretari del Govern (aprovació per part del Govern)

N. de la r.: Els antecedents del Projecte de llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de foment del desenvolupament rural sostenible en la programació i l'execució del Programa de desenvolupament rural de Catalunya 2014-2020 finançat per la Unió Europea

202-00046/11

PRESENTACIÓ: GP CSP, GP SOC, GP PPC, GP C'S

Reg. 46658 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

Els grups parlamentaris sotasignats, d'acord amb el que estableix l'article 109.b del Reglament del Parlament, presenta la proposició de llei següent:

Proposició de llei de foment del desenvolupament rural sostenible en la programació i execució a Catalunya del desenvolupament rural finançats per la Unió Europea 2014-2020.

Exposició de motius

La promoció d'un major grau de desenvolupament del país ha de ser un objectiu prioritari per a totes les administracions públiques. Ara bé aquest procés no pot concentrar-se únicament en el medi urbà o en determinades zones del país cal que el desenvolupament sostenible arribi al medi rural.

L'article 46 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que els poders públics han de vetllar per la cohesió econòmica i territorial aplicant polítiques que as-

segurin una tractament especial de les zones de muntanya, la protecció del paisatge, el foment de les activitats agràries, ramaderes i silvícoles i una distribució equilibrada al territori dels diferents sectors productius. Així mateix l'article 116 de l'Estatut de l'any 2016 estableix que la Generalitat té competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia i que aquesta competència inclou el desenvolupament integral i la protecció del món rural.

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda l'11 de juliol de 2014, va debatre les propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris, subsegüents al debat sobre el món agrari tingut els dies 9 i 11 de juliol de 2014, adoptant-se la Resolució 739/X del Parlament de Catalunya sobre el món agrari, en la que, entre altres aspectes, sense cap vot en contra es va instar al Govern a fer, conseqüentment amb l'acord assolit a la Taula Agrària del dia 2 de juliol de 2014, les actuacions pertinents per a garantir el finançament autonòmic del Programa de desenvolupament rural de Catalunya 2014-2020, respectant-ne les prioritats i assegurant-ne una execució anual òptima, ajustada al màxim a les previsions de cada anualitat.

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el dia 14 d'abril de 2010, va debatre les propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris, subsegüents al debat general sobre el món agrari, subsegüents al debat sobre el món agrari tingut els dies 13 i 14 d'abril de 2010, adoptant-se la Resolució 671/VIII del Parlament de Catalunya sobre el món agrari, en la que, entre altres aspectes, unànimement es va instar al Govern a modificar el Programa de desenvolupament rural de Catalunya 2007-2013, per tal d'adequar els imports actuals de les indemnitzacions compensatòries en zones de muntanya i en zones desfavorides fora de les de muntanya als costos addicionals i les pèrdues d'ingressos reals a Catalunya per les dificultats que planteja la producció agrària en aquestes zones.

En la liquidació del Programa de Desenvolupament Rural de Catalunya per al període 2007-2013 i en l'execució realitzada fins ara del Programa de Desenvolupament Rural de Catalunya per al període 2014-2015, no s'han aplicat adequadament les orientacions debatudes i consensuades al Parlament pel que fa a (inversions 2015, mesures d'agroambient i clima 2015-2019, indemnitzacions compensatòries 2014-2016).

Així el seu títol I defineix quin és l'objecte de la llei i les prioritats en matèria del desenvolupament rural sostenible en la programació i execució a Catalunya del desenvolupament rural finançats per la Unió Europea 2014-2020.

El títol II regula la revocació de resolucions en ajuts a les inversions de la convocatòria del 2015.

El títol III regula la revocació de resolucions en ajuts d'agroambient i clima i de producció agrària ecològica.

El títol IV regula la revocació de resolucions en ajuts a les zones amb limitacions naturals o altres limitacions específiques, així com, la transferència de fons d'altres mesures que no tenen la consideració de prioritàries en la llei a la mesura de pagaments a zones amb limitacions naturals o altres limitacions específiques, per incrementar els mòduls base i els ajuts en el període 2017-2020.

El títol V regula la modificació del Programa de Desenvolupament Rural de Catalunya per al període 2014-2020.

Les disposicions transitòries regula les convocatòries, posteriors a la comunicació a les autoritats de la Unió Europea de la modificació del Programa de Desenvolupament Rural de Catalunya per al període 2014-2020, de la mesura de pagaments a zones amb limitacions naturals o altres limitacions específiques i; regula la revocació de resolucions denegatòries per motius pressupostaris en ajuts a les inversions de la convocatòria del 2016.

Títol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte de la llei

L'objecte d'aquesta llei és l'establiment de prioritats, tant de programació, com d'execució a Catalunya entre el conjunt de mesures i operacions incloses al Programa de Desenvolupament Rural de Catalunya, període 2014-2020, finançats per la Unió Europea, així com, la revocació de determinades resolucions dictades a l'empara de l'Ordre AAM/82/2015, de 10 d'abril, per la qual s'aproven les bases reguladores dels ajuts associats al contracte global d'explotació, i es convoquen els corresponents a l'any 2015 per dictar-ne unes altres amb l'acceptació de l'ajut íntegre de la convocatòria i l'increment de la dotació de la mesura 13 Pagaments a zones amb limitacions naturals i altres limitacions específiques del Programa de Desenvolupament Rural de Catalunya, període 2014-2020, per a les anualitats 2017 a 2020 de l'esmentat programa.

Article 2. Prioritats en matèria de desenvolupament rural

2.1. S'estableixen com a prioritats, tant en la programació, com en l'execució anual a Catalunya entre el conjunt de mesures i operacions incloses al Programa de Desenvolupament Rural de Catalunya, període 2014-2020, les següents:

- a) Primera instal·lació de joves agricultors (operació 06.01.01).
- b) Millora de la competitivitat de les explotacions agràries (operació 04.01.01).
- c) Mitigació del canvi climàtic en explotacions agràries (operació 04.01.02).
- d) Diversificació agrària (operació 06.04.01).
- e) Pagaments a zones amb limitacions naturals o altres limitacions específiques (mesura 13).
- f) Agroambient i clima (mesura 10).
- g) Agricultura ecològica (mesura 11).

2.2. L'aplicació de la prioritització establerta en el paràgraf anterior respectarà, en qualsevol cas, l'establert a la normativa de la Unió Europea quan a les reserves mínimes de contribució del Fons Europeu Agrari de Desenvolupament Rural (FEADER) a determinades mesures i el LEADER.

Títol II. Inversions en les explotacions agràries

Article 3. Revocació de resolucions en ajuts a les inversions

El Govern de la Generalitat, dins de les previsions pressupostàries per l'any 2017 i, en el cas de crèdits amb naturalesa pluriennal, per als exercicis 2017 i successius, ha de preveure els recursos suficients per revocar i aprovar amb l'ajut íntegre les resolucions denegatòries per motius pressupostaris als titulars d'Explotacions Agràries Prioritàries de la convocatòria corresponent a l'any 2015 dels següents ajuts associats al contracte global d'explotació:

- a) ajuts a la millora de la competitivitat de les explotacions agràries,
- b) ajuts a la mitigació del canvi climàtic en explotacions agràries, i
- c) ajuts a la diversificació agrària.

Títol III. Agroambient i clima i producció agrària ecològica

Article 4. Revocació de resolucions en ajuts a l'agricultura sostenible

4.1. El Govern de la Generalitat, dins de les previsions pressupostàries per l'any 2017 i, en el cas de crèdits amb naturalesa pluriennal, per als exercicis 2017 i successius, ha de preveure els recursos suficients per revocar i aprovar amb l'ajut íntegre les resolucions amb reducció dels ajuts sol·licitats per motius pressupostaris als titulars d'explotacions agràries de la convocatòria corresponent a l'any 2015 de les següents pràctiques agroambientals dels ajuts associats al contracte global d'explotació:

- a) gestió sostenible de zones humides,

- b) gestió i recuperació de prats de dall,
- c) apicultura per a la millora de la biodiversitat,
- d) sistemes alternatius a la lluita química, i
- e) producció integrada.

4.2. El Govern de la Generalitat, dins de les previsions pressupostàries per l'any 2017 i, en el cas de crèdits amb naturalesa pluriennal, per als exercicis 2017 i successius, ha de preveure els recursos suficients per revocar i aprovar amb l'ajut íntegre les resolucions amb reducció dels ajuts sol·licitats per motius pressupostaris als titulars d'explotacions agràries de la convocatòria corresponent a l'any 2015 de les següents mesures de foment dels ajuts associats al contracte global d'explotació:

- a) agricultura ecològica, i
- b) foment de la ramaderia ecològica.

Títol IV. Ajuts a les zones de muntanya i altres zones amb limitacions naturals o altres limitacions específiques

Article 5. Revocació de resolucions en compensacions a les zones amb limitacions naturals o altres limitacions específiques

El Govern de la Generalitat, dins de les previsions pressupostàries per l'any 2017 i, en el cas de crèdits amb naturalesa pluriennal, per als exercicis 2017 i successius, ha de preveure els recursos suficients per revocar i aprovar amb l'ajut íntegre les resolucions denegatòries per motius pressupostaris als agricultors professionals i als titulars d'Explotacions Agràries Prioritàries de la convocatòria corresponent a l'any 2015 de les compensacions a les zones amb limitacions naturals o altres limitacions específiques associades al contracte global d'explotació.

Article 6. Transferència de fons a les compensacions a les zones amb limitacions naturals o altres limitacions específiques

6.1. El departament de la Generalitat de Catalunya competent en matèria d'agricultura i ramaderia, procedirà a modificar el Pla de finançament del Programa de Desenvolupament Rural de Catalunya, període 2014-2020, respectant l'establert respecte a les prioritats de programació i execució del mateix a l'article 2 d'aquesta llei, per dotar la mesura de pagaments a zones amb limitacions naturals o altres limitacions específiques amb una dotació suplementària a la inicialment prevista de 7.000.000,00 euros, repartits en proporcions iguals entre les anualitats del 2017 al 2020.

6.2. El departament de la Generalitat de Catalunya competent en matèria d'agricultura i ramaderia, com a conseqüència de la major dotació financera a la mesura de pagaments a zones amb limitacions naturals o altres limitacions específiques, també procedirà a modificar a l'alça, de forma proporcional, els mòduls base de la zona de muntanya, de la zona amb limitacions naturals significatives i de la zona amb limitacions específiques.

Títol V. Modificació del programa de desenvolupament rural

Article 7. Modificació del Programa de Desenvolupament Rural de Catalunya

7.1. El departament de la Generalitat de Catalunya competent en matèria d'agricultura i ramaderia, d'acord amb el procediment establert als articles 11 i 12 del Reglament (UE) 1305/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre del 2013, relatiu a l'ajut al desenvolupament rural a través del Fons Europeu Agrari de Desenvolupament Rural (FEADER) i pel qual es deroga el Reglament (CE) nº 1698/2005 del Consell i a l'article 4 del Reglament d'Execució (UE) nº 808/2014 de la Comissió, de 17 de juny del 2014, pel qual s'estableixen disposicions d'aplicació del Reglament (UE) 1305/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de

desembre del 2013, relatiu a l'ajut al desenvolupament rural a través del Fons Europeu Agrari de Desenvolupament Rural (FEADER), procedirà a modificar el Programa de Desenvolupament Rural de Catalunya, període 2014-2020, per tal d'adaptar-lo a allò que estableix la present llei.

7.2. L'esmentada modificació s'efectuarà en la primera ocasió possible segons la normativa de la Unió Europea, una vegada hagi entrat en vigor aquesta llei.

Disposició transitòria primera

Una vegada efectuada la comunicació de la proposta de modificació del Programa de Desenvolupament Rural de Catalunya, període 2014-2020, a les autoritats de la Unió Europea, el departament de la Generalitat de Catalunya competent en matèria d'agricultura i ramaderia procedirà a convocar o a adequar la convocatòria, si aquesta ja s'hagués efectuat, la mesura de pagaments a zones amb limitacions naturals o altres limitacions específiques d'acord amb l'establert en la present llei i successivament en les següents.

Disposició transitòria segona

En el cas de que es produeixin resolucions denegatòries per motius pressupostaris als titulars d'Explotacions Agràries Prioritàries de la convocatòria corresponent a l'any 2016 dels ajuts associats al contracte global d'explotació a les inversions en les explotacions agràries, el Govern de la Generalitat, dins de les previsions pressupostàries per l'any 2018 i, en el cas de crèdits amb naturalesa pluriennal, per als exercicis 2018 i successius, ha de preveure els recursos suficients per revocar i aprovar amb l'ajut íntegre les resolucions denegatòries per motius pressupostaris als titulars d'Explotacions Agràries Prioritàries de la convocatòria corresponent a l'any 2016 dels següents ajuts associats al contracte global d'explotació:

- a) ajuts a la millora de la competitivitat de les explotacions agràries,
- b) ajuts a la mitigació del canvi climàtic en explotacions agràries, i
- c) ajuts a la diversificació agrària.

Disposició addicional única

Els preceptes d'aquesta llei, el compliment dels quals estableixen despeses amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat entraran en vigor a l'inici del proper exercici pressupostari.

Disposició final única. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 20 de desembre de 2016

Joan Coscubiela Conesa, portaveu; Hortència Grau Juan, diputada, GP CSP. Eva Granados Galiano, portaveu; Òscar Ordeig i Molist, diputat, GP PSC. Alejandro Fernandez Álvarez, portaveu; Marisa Xandri Pujol, diputada, GP PP. Carlos Carriosa Torres, portaveu; Francisco Domínguez Serrano, diputat, GP C's

Decret llei 6/2016, del 27 de desembre, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària

203-00007/11

DECRET LLEI DICTAT PEL GOVERN DE LA GENERALITAT

Reg. 46939 / Coneixement: Mesa del Parlament, 10.01.2017

Acord: La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el dia 10 de gener de 2017, ha pres coneixement del Decret llei 6/2016, del 27 de desembre, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària, publicat al DOGC 7276, i ha manifestat que el termini de 30 dies perquè el Parlament el controlï pel procediment que estableix l'article 155 del Reglament del Parlament s'inicia el dia 30 de desembre de 2016.

A la Mesa del Parlament

Joan Vidal de Ciurana, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 27 de desembre de 2016, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda, s'aprova la iniciativa SIG16VEH1411 Projecte de decret llei de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària.»

I, perquè així consti, lliuro aquest certificat a Barcelona, el 27 de desembre de 2016.

Decret llei 6/2016, de 27 de desembre, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària

El president de la Generalitat de Catalunya

Sia notori a tots els ciutadans que el Govern ha aprovat i jo, en nom del Rei, i d'acord amb el que estableix l'article 67.6 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo el següent

Decret llei

Preàmbul

La presentació dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017 al Parlament de Catalunya s'ha endarrerit fins al 29 de novembre de 2016.

La darrera llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya aprovada és la Llei 2/2015, de l'11 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2015. Aquests pressupostos es van prorrogar mitjançant el Decret 252/2015, de 15 de desembre, pel qual s'estableixen els criteris d'aplicació de la pròrroga dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2015, mentre no entrin en vigor els del 2016.

Aquesta pròrroga pressupostària es va ajustar a la nova estructura administrativa de la Generalitat de Catalunya amb motiu del nou Govern sorgit de les eleccions del 27 de setembre del 2015, d'acord amb el Decret 2/2016, de 13 de gener, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Vist que l'article 33 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, estableix que, si per qualsevol motiu l'1 de gener el pressupost no està aprovat, es considerarà prorrogat

automàticament el de l'any anterior en els seus crèdits inicials fins a l'aprovació i la publicació dels nous al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*; Conseqüentment, mentre es mantingui la situació de pròrroga pressupostària en l'exercici 2017 i, sense perjudici del marc legal que comporta la situació de pròrroga, s'han d'adequar determinades necessitats financeres.

Aquestes situacions financeres que necessitin endeutament públic per al seu equilibri han de ser autoritzades per una norma amb rang legal, d'acord amb el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre.

Atesa la situació plantejada i, d'acord amb article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, el Govern, davant la necessitat extraordinària i urgent que pot suscitar la situació de pròrroga esmentada abans, pot dictar disposicions legislatives provisionals, sota la forma de decret llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya; la norma del decret llei és un recurs extraordinari del Govern i, per tant, se n'ha de fer un ús prudent i limitat a les situacions que realment mereixen la consideració d'urgents i convenients. Aquest Decret llei conté un article únic i una disposició final. L'article únic dóna resposta a les necessitats financeres inajornables de determinades entitats del sector públic, i es considera adient preveure l'autorització dels avals que estan previstos en el projecte de llei de pressupost per al 2017.

A proposta del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda i amb la deliberació prèvia del Govern,

Decreto:

Article únic

1.1 S'autoritza el Govern, en les condicions i els termes que fixa la Llei 2/2015, de l'11 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2015, des de l'entrada en vigor d'aquest Decret llei i, mentre es mantingui la situació de pròrroga pressupostària al llarg del 2017, perquè faci ús d'operacions d'endeutament en qualsevol modalitat, amb la limitació que el saldo viu no superi l'autoritzat per la llei esmentada, incrementat pels imports que derivin dels programes d'endeutament que s'aprovin en aplicació de la normativa d'estabilitat pressupostària.

1.2 En el cas de les entitats del sector públic de la Generalitat, només es poden preveure noves operacions d'endeutament per l'import necessari per cobrir les amortitzacions previstes dins de l'exercici 2017, de manera que no s'incrementi el saldo viu de l'endeutament a 31 de desembre de 2016.

1.3 L'increment del deute viu de la Generalitat i de les entitats del sector públic no pot superar la suma dels límits autoritzats per la Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2015, incrementats pels imports que es derivin dels programes d'endeutament que s'aprovin en aplicació de la normativa d'estabilitat pressupostària.

1.4 S'autoritza el Govern, des de l'entrada en vigor d'aquest Decret llei i, mentre es mantingui la situació de pròrroga pressupostària al llarg del 2017, a prestar els avals següents:

a. S'autoritza el Govern a concedir l'aval de la Generalitat en substitució dels avals concedits per l'Institut Català de Finances a operacions de crèdit i cobertura de risc de tipus d'interès d'Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU, o afegir al seu aval en superposició de garantia dels que va conferir el seu dia l'Institut Català de Finances, sigui de forma global o operació per operació.

b. S'autoritza el Govern a prestar l'aval, durant l'exercici del 2017, a les operacions de préstec o bestretes reemborsables concedides per l'Administració General de l'Estat al Parc Científic de Barcelona en virtut de les convocatòries dirigides a

parcs científics i tecnològics fetes des de l'any 2000. L'import màxim d'aquest aval és de 46.000.000 d'euros.

c. S'autoritza el Govern a prestar avals fins a una quantia màxima global, el 2017, de 25.000.000 d'euros, en garantia de les operacions financeres que subscriuguin les cooperatives agràries amb secció de crèdit inscrites en el Registre General de Cooperatives. Aquestes operacions financeres han de tenir com a objecte el retorn a llurs titulars dels fons dipositats a les seccions de crèdit, sempre que els socis hagin acordat la baixa de la secció de crèdit corresponent abans de formalitzar l'aval. Aquest aval cobreix com a màxim el 75 % de l'operació de finançament, i els membres del consell rector de la cooperativa n'han de garantir en tot moment el percentatge complementari, ampliant aquestes garanties als socis de la cooperativa si així ho determina l'entitat que atorga el finançament en funció del risc de cada operació.

d. S'autoritza el Govern a prestar l'aval a favor de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, SA, davant de qualsevol instància, en el marc de les actuacions de comprovació i inspecció de l'impost sobre el valor afegit corresponent als exercicis 2012, 2013 i 2014 que duu a terme l'Agència Estatal de l'Administració Tributària. L'import màxim d'aquest aval no pot superar els 74.720.530,33 euros.

e. S'autoritza el Govern a prestar l'aval, durant l'exercici 2017, per a una operació d'endeutament a llarg termini de la Fundació Institut Català de Recerca de l'Aigua (ICRA). L'import màxim d'aquest aval és de 6.000.000 d'euros.

f. En el cas de modificació, refinançament o substitució d'operacions d'entitats de dret públic i societats mercantils totalment participades per la Generalitat, amb aval de la Generalitat o sense, s'autoritza el Govern a atorgar l'aval de la Generalitat a les operacions que es produeixin resultants de les modificacions, el refinançament o la substitució.

g. S'autoritza el Govern a prestar l'aval a favor d'Aeroports Públics de Catalunya, SLU, davant de qualsevol instància, en el marc de les actuacions de comprovació i inspecció de l'impost sobre el valor afegit corresponent a l'exercici 2014 que duu a terme l'Agència Estatal de l'Administració Tributària. L'import màxim d'aquest aval no pot superar els 13.717.469,13 euros.

Disposició final

Aquest decret llei entra en vigor l'1 de gener de 2017.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquest decret llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertochi el facin complir.

Barcelona, 27 de desembre de 2016

Carles Puigdemont i Casamajó, president de la Generalitat de Catalunya

Antecedents del decret llei

1. Text del decret llei aprovat pel Govern de data 27 de desembre
2. Informe justificatiu (art. 38 Llei 13/2008)
3. Memòria econòmica
4. Informe jurídic

N. de la r.: Els antecedents del decret llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre les mesures per a combatre el tecnoestrès

250-00681/11

ESMENES PRESENTADES

Reg. 46575 / Admissió a tràmit: Mesa de la CTR, 10.01.2017

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 46575)

Esmena 1

GP de Junts pel Sí (1)

De modificació

a) Desenvolupar una campanya informativa en l'àmbit laboral sobre *les possibles conseqüències associades a l'ús de tecnologia (anomenat «tecnoestrès»)*.

Esmena 2

GP de Junts pel Sí (2)

De modificació i addició

b) Potenciar, mitjançant l'activitat de l'Institut Català de Seguretat i Salut **Labo-*ral***, el coneixement i l'estudi *de les condicions de treball associades al «tecnoestrès»*, així com l'estudi i la difusió de les mesures oportunes per combatre'l.

Esmena 3

GP de Junts pel Sí (3)

De modificació i addició

c) *Promoure l'adopció per part de les empreses i dels treballadors autònoms de les mesures preventives necessàries per minimitzar els efectes de l'exposició a l'anomenat tecnoestrès, garantint unes condicions de treball segures i saludables també en l'ús tecnològic.*

Esmena 4

GP de Junts pel Sí (4)

De modificació

d) *Promoure la formació, per part de les empreses, dels i les treballadores en mesures preventives de caràcter individual per incidir en la generació de noves habilitats i competències, així com en les actituds davant els canvis tecnològics.*

Proposta de resolució sobre la ratificació de la Carta social europea

250-00696/11

ESMENES PRESENTADES

Reg. 46581 / Admissió a tràmit: Mesa de la CTR, 10.01.2017

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 46581)

Esmena 1

GP de Junts pel Sí (1)

D'addició

El Parlament de Catalunya insta al Govern a Instar al Govern de l'Estat a ratificar *totes les disposicions de* la Carta Social Europea Revisada de 1996 i el Protocol Addicional a la Carta Social Europea de 1995, que estableix un procediment de reclamació col·lectiva que permet a les organitzacions socials denunciar al Govern davant el Comitè de Drets Socials, quan les seves lleis o polítiques públiques siguin contràries a la Carta Social Europea *i insta el Govern de l'Estat a justificar, davant d'aquest Parlament, el motiu pel qual no s'ha procedit encara a la seva ratificació.*

Proposta de resolució sobre l'actualització de la cartera de serveis socials per a incloure-hi els tractaments de logopèdia

250-00749/11

RECTIFICACIÓ DEL TEXT PRESENTAT

Reg. 46610 / Coneixement: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans, comunica a la Mesa del Parlament que ha advertit l'errada següent en Proposta de resolució sobre l'actualització de la cartera de serveis socials per a incloure-hi els tractaments de logopèdia (tram. 250-00749/11), presentada 1 de desembre de 2016 i amb número de registre 44245.

On hi diu:

«El Parlament de Catalunya insta el Govern a incloure dins la Cartera de Serveis Socials el tractament de logopèdia per a totes les persones afectades, amb la [...]»

Hi ha de dir:

«El Parlament de Catalunya insta el Govern a incloure dins la Cartera de Serveis Socials el tractament de logopèdia per a totes les persones afectades *de tartamudesa*, amb la [...]»

Palau del Parlament, 23 de desembre de 2016

Carlos Carrizosa Torres, portaveu GP C's

Proposta de resolució sobre el centre de transformació d'Endesa a Sant Feliu de Llobregat

250-00773/11

PRESENTACIÓ: GP SOC

Reg. 46609 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Alícia Romero Llano, diputada, Jordi Terrades i Santacreu, diputat, Eva Martínez Morales, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 164 i 165 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el Centre de Transformació d'Endesa Distribución Eléctrica S.L.U. al municipi de Sant Feliu de Llobregat, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Empresa i Coneixement, amb el text següent:

Exposició de motius

La companyia elèctrica Endesa Distribución Eléctrica S.L.U., disposa d'un Centre de Transformació en el carrer Remigi Guix núm. 2-4 de Sant Feliu de Llobregat, identificat com a LL06727. que dona subministraments a diferents carrers de la localitat.

L'informe de l'Inspector en Cap de la Policia Local de Sant Feliu de Llobregat, en data 18 d'octubre 2016, acredita que en aquest Centre de Transformació, entre l'1 de gener de 2015 i el 14 d'octubre 2016, s'han produït incidències en el subministrament elèctric que han afectat directament el servei públic municipal d'enllumenat dels carrers, així com el normal funcionament dels semàfors en la zona en què dona servei aquest centre de transformació, i en la prestació d'alguns altres serveis, com el de recollida d'escombraries, que s'efectua per la nit; destaquen igualment incidències que afecten a la seguretat del centre de transformació i que han generat alarma en la població, tenint en compte que la majoria d'incidències s'han produït a partir de les 18 hores.

L'informe de l'Enginyer Tècnic Municipal del Servei de Manteniment Ciutat i Via Pública de l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, de data 24 d'octubre de 2016, reflecteix diferents incidències en el subministrament elèctric al 2016, que han afectat directament el servei públic municipal d'enllumenat dels carrers, així com la resposta donada per la companyia de subministrament elèctrica Endesa Distribución Eléctrica S.L.U., en relació a la degradació del material, afectacions climatològiques i una explosió al centre de transformació amb un incendi. L'informe de l'Enginyer Tècnic Municipal conclou que no es poden relacionar els talls de subministrament amb un excés de càrregues del centre o un mal dimensionament del mateix, fent constar que la última afectació en el centre, el 14 d'octubre, s'havia donat en horari de matinada i amb una climatologia adversa amb pluges abundants, arribant a la conclusió que la fallida va ser com a conseqüència d'un problema d'aïllament o estanquitat entre el centre i l'exterior, un fet que provoca l'entrada de l'aigua i produeix fallides en els circuits interns així com una fallida elèctrica del subministrament al humitejar-se les instal·lacions. A l'informe tècnic es posa de manifest la manca de manteniment realitzat al centre i s'evidencien els riscos provocats a la ciutadania de Sant Feliu de Llobregat el disposar d'un CT en l'emplaçament existent, amb poca ventilació i amb problemes d'estanqueïtat de les instal·lacions elèctriques associades als circuits i elements de distribució de la xarxa elèctrica de companyia Endesa Distribución S.L.

L'afectació del 14 d'octubre del 2016 va tenir una durada de 5 hores i 38 minuts, afectant a 1.941 usuaris del municipi de Sant Feliu de Llobregat.

Les instal·lacions existents a l'interior de l'esmentat centre, que conformen la xarxa elèctrica de distribució d'Endesa Distribución Eléctrica S.L.U., fins al secciona-

ment d'entrega d'energia inclòs, són de la seva propietat, havent-ne d'assumir la seva conservació, manteniment i reparació.

Vist el que es preveu a l'article 39 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre del Sector elèctric, en relació a la regulació de la distribució de l'energia elèctrica dins el marc jurídic normatiu i autonòmic, en relació amb els articles 40.1.a, i 51, que estableixen l'obligació a les empreses distribuïdores de mantenir les xarxes de distribució en condicions adequades de conservació i idoneïtat tècnica, per tal de prestar un servei de forma regular i continua amb nivells adequats de qualitat. Articles que s'han de posar en relació amb l'article 105, següents i concordants del Reial Decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica, on expressament es preveu que el distribuïdor és responsable del compliment dels nivells de qualitat.

Vist el que es preveu al Reial Decret 3275/1982, de 12 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament sobre condicions tècniques i garanties de seguretat en centrals elèctriques, subestacions i centres de transformació. Vista la normativa desenvolupada, en relació a la distribució autoritzada a Endesa Distribución Eléctrica S.L.U., en la Resolució ECF/4548/2006, de 29 de desembre, per la qual s'aproven a Fecsa-Endesa les Normes tècniques particulars relatives a les instal·lacions de xarxa i a les instal·lacions d'enllaç, de la Direcció General d'Energia, Mines i Seguretat Industrial, del Departament d'Empresa i Coneixement, de la Generalitat de Catalunya, que té les competències en relació a l'autorització administrativa de les instal·lacions energètiques ubicades a Catalunya, així com la inspecció i control de les prescripcions tècniques i de seguretat de les instal·lacions energètiques.

Atès que davant dels fets relacionats i degut a què existeix una evident manca de manteniment en el Centre de Transformació situat al carrer Remigi Guix núm. 2-4 de Sant Feliu de Llobregat, que pertany a la companyia elèctrica Endesa Distribución Eléctrica S.L.U., identificat com a LL06727 i que dona subministraments a diferents carrers de la localitat, la qual cosa està afectant al normal funcionament del servei públic municipal d'enllumenat dels espais públics, i tanmateix comporta riscos per la ciutadania de Sant Feliu de Llobregat, en l'emplaçament existent, per les causes identificades en els informes tècnic i de la policia, de poca ventilació i problemes d'estanqueïtat de les instal·lacions elèctriques, associades als circuits i elements de distribució de la xarxa elèctrica, de la companyia Endesa Distribución Eléctrica S.L.U.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a que:

1. La Direcció General d'Energia, Mines i Seguretat Industrial del Departament d'Empresa i Coneixement, en exercici de les seves competències, inspeccioni les instal·lacions energètiques corresponents al Centre de Transformació d'Endesa Distribución Eléctrica S.L.U., situat al carrer Remigi Guix núm. 2-4, de Sant Feliu de Llobregat, per tal d'analitzar si s'adeqüen a les prescripcions tècniques i de seguretat aprovades per la Generalitat de Catalunya, procedint en el seu cas a dur a terme les accions que corresponguin, en exercici de les seves facultats de control, conduents a resoldre de forma immediata els problemes de poca ventilació i d'estanqueïtat de les instal·lacions elèctriques, associades als circuits i elements de distribució de la xarxa elèctrica, i, si s'escau, a sancionar a la empresa Endesa Distribución Eléctrica S.L.U., per les afectacions produïdes entre l'1 de gener de 2015 i el 14 d'octubre 2016, al dit Centre de Transformació.

2. La Direcció General d'Energia, Mines i Seguretat Industrial del Departament d'Empresa i Coneixement, informi a l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat de totes les actuacions que dugui a terme, així com del Pla de Seguretat, Pla de man-

teniment i nivells de qualitat corresponents al Centre de Transformació d'Endesa Distribució Elèctrica S.L.U., situat al carrer Remigi Guix núm. 2-4, de Sant Feliu de Llobregat, per tal que amb la intervenció que s'estableixi per part de la Direcció General, en un termini curt de temps, es resolguin totes les deficiències identificades a l'informe tècnic municipal, que garanteixin la seguretat del Centre de Transformació i el normal subministrament de l'energia elèctrica, per tal que no es torni a veure afectat el servei públic municipal d'enllumenat dels carrers, així com el normal funcionament dels semàfors en la zona a què dóna servei aquest Centre de Transformació, i en general, la prestació normal d'altres serveis, com el de recollida d'escombraries que s'efectua per la nit.

3. La Direcció General d'Energia, Mines i Seguretat Industrial del Departament d'Empresa i Coneixement insti a que Endesa Distribució Elèctrica S.L.U, presenti un pla d'actuació que contempli el desplaçament del Centre de Transformació de Sant Feliu de Llobregat a un altre indret, on les condicions de seguretat i la pròpia existència del Centre no tinguin cap afectació pels veïns.

Palau del Parlament, 22 de desembre de 2016

Eva Granados Galiano, portaveu; Alícia Romero Llano, Jordi Terrades i Santacreu i Eva Martínez Morales, diputats, GP SOC

Proposta de resolució sobre la creació d'un adjunt o adjunta al Síndic de Greuges per a la defensa dels drets i les llibertats en matèria de no-discriminació per raó de gènere

250-00774/11

PRESENTACIÓ: GP CSP

Reg. 46660 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

Joan Coscubiela Conesa, portaveu, Gemma Lienas Massot, portaveu adjunta del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, d'acord amb el que estableixen els articles 164 i 165 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució per a la creació de la figura d'una experta en gènere, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Igualtat de les Persones, amb el text següent:

Exposició de motius

La Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes, en el seu Article 57 (el Síndic de Greuges), del capítol V diu: 1. El Síndic de Greuges, d'acord amb les atribucions que li assignen l'Estatut d'autonomia i la Llei 24/2009, del 23 de desembre, és l'òrgan encarregat de la defensa dels drets i les llibertats en matèria de no-discriminació per raó de gènere que puguin haver estat vulnerats per l'actuació d'institucions o persones, tant públiques com privades, i, especialment, exerceix les funcions següents:

- a) Practicar investigacions, tant d'ofici com a instància de part, per a aclarir possibles situacions de discriminació directa o indirecta per raó de sexe.
- b) Facilitar vies de negociació i fer recomanacions a persones físiques i jurídiques amb la finalitat de corregir situacions o pràctiques discriminatòries per raó de sexe, i fer un seguiment del compliment d'aquestes recomanacions.
- c) Fer l'assessorament i l'assistència a la ciutadania davant de possibles situacions de discriminació per raó de sexe.
- e) Vetllar pel compliment i l'aplicació efectiva d'aquesta llei i assumir la tutela del dret fonamental a la igualtat efectiva de dones i homes.
- f) Analitzar i avaluar el grau de compliment d'aquesta llei.

g) Estudiar la legislació i la jurisprudència antidiscriminatòries i elaborar propostes de nova legislació o de reforma legislativa.

2. El Govern ha de proposar un conveni de col·laboració a l'autoritat judicial, al Ministeri Fiscal i al Síndic de Greuges, en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Així mateix, la llei del 24/2009, del 23 de desembre, del Síndic de Greuges, en el seu article 17 (classes d'adjunts) en el capítol I del títol III (Adjunts al Síndic de Greuges) diu: «El síndic o síndica de greuges designa c) Els altres adjunts sectorials que la Comissió del Síndic de Greuges, a proposta del Síndic, acordi de crear». I en l'article article 19 diu: «Els adjunts sectorials assisteixen el síndic o síndica de greuges en un àmbit material específic i exerceixen les funcions que el síndic o síndica els delegui en aquest àmbit d'actuació.»

La mateixa llei, a l'article 22 del capítol II (Estatut dels adjunts al Síndic de Greuges) diu: Els adjunts al Síndic de Greuges són designats pel síndic o síndica, que ha de sotmetre el nomenament a la Comissió del Síndic de Greuges. Si la Comissió els ratifica, el síndic o síndica n'acorda el nomenament i ordena de publicar-lo en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Atès que la llei d'igualtat efectiva de dones i homes preveu que el síndic faci la funció de control del compliment de la llei i que el síndic, segons s'indica a la llei del Síndic, pot nomenar una persona adjunta que s'ocupi d'uns aspectes específics, Catalunya Sí que es pot presentar la següent:

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Demanar al Síndic de greuges que creï la figura d'adjunta al síndic especialitzada en gènere.
2. Demanar al síndic que nomeni una persona de solvència provada en el terreny feminista i que la proposi al Parlament.

Palau del Parlament, 22 de desembre de 2016

Joan Coscubiela Conesa, portaveu; Gemma Lienas Massot, portaveu adjunta, GP CSP

Proposta de resolució sobre la destinació dels ingressos derivats de l'impost sobre els habitatges buits

250-00775/11

PRESENTACIÓ: GP SOC

Reg. 46747 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Eva Martínez Morales, diputada, Rosa Maria Ibarra Ollé, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 164 i 165 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre l'impost sobre els pisos buits, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Governació, Administracions Públiques i Habitatge, amb el text següent:

Exposició de motius

La crisi econòmica que ha portat a moltes famílies a tenir problemes per conservar l'habitatge i per accedir-hi ha estat general, a tota Catalunya. Tanmateix, alguns municipis han patit i pateixen de manera especial aquestes situacions, i els

seus Ajuntaments han de fer front a les necessitats dels seus ciutadans i ciutadanes destinant-hi bona part dels seus recursos.

El passat 24 de juliol de 2015 va entrar en vigor la Llei 14/2015, de 21 de juliol, de l'impost sobre els habitatges buits aplicable a l'àmbit territorial de Catalunya, que recau sobre les persones jurídiques propietàries (o titulars d'algun dret real que en concedeixi l'explotació) d'immobles desocupats permanentment sense causa justificada per un termini superior als 2 anys.

El febrer de 2016, el Govern de la Generalitat va aprovar el reglament que desenvolupava la llei, amb la finalitat de poder-se aplicar a partir de l'1 de març d'aquest any.

Els ingressos derivats de l'impost serviran per ampliar la partida destinada a la compra de pisos per a lloguer social.

La política de compra de pisos per a destinar-los al lloguer social no és prou transparent, en tant que no ho són els criteris pels quals es prioritzen una zona, un municipi o un altre a l'hora de comprar els habitatges que posteriorment es destinaran a lloguer social.

Tenint en compte que no tots els municipis arreu de Catalunya pateixen el dèficit d'habitatge social de la mateixa manera, ni a tots els municipis hi ha el mateix nivell d'habitatge buit, que pot ser objecte de l'impost, s'entén com a necessari destinar a la compra d'habitatge social en el municipi els imports que es recaptin a cada un d'ells per l'impost sobre habitatges buits.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament insta el Govern de la Generalitat a destinar la recaptació de l'impost sobre habitatges buits a polítiques d'habitatge en els municipis on se situen els habitatges gravats amb l'esmentat impost. Les polítiques que s'han d'emprendre seran consensuades de manera individualitzada amb cadascun dels municipis.

Palau del Parlament, 20 de desembre de 2016

Eva Granados Galiano, portaveu; Eva Martínez Morales, Rosa Maria Ibarra Ollé, diputades, GP SOC

Proposta de resolució sobre l'atenció adequada als infants i els joves amb trastorn de l'espectre autista

250-00776/11

PRESENTACIÓ: GP C'S, GP SOC, GP CSP

Reg. 46952 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans, Laura Vílchez Sánchez, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, Eva Granados Galiano, portaveu del Grup Parlamentari Socialista, Raúl Moreno Montaña, diputat del Grup Parlamentari Socialista, Joan Coscubiela Conesa, portaveu del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, Gemma Lienas Massot, portaveu adjunta del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, d'acord amb el que estableixen els articles 164 i 165 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució per atendre adequadament infants i joves amb TEA (trastorn de l'espectre autista), per tal que sigui substanciada davant la Comissió de la Infància, amb el text següent:

Exposició de motius

La Llei dels drets i oportunitats de la infància i l'adolescència en el seu article 9, titulat «No-discriminació», diu:

1. Els poders públics han de garantir el principi d'igualtat i eliminar qualsevol discriminació a infants o adolescents per raó de raça, sexe, idioma, religió, opinió política o d'una altra índole, origen nacional, ètnic o social, posició econòmica, condicions físiques, psíquiques o sensorials, estat de salut, naixement, orientació sexual o qualsevol altra condició personal o de llurs progenitors o representants legals.

2. Els poders públics han d'identificar d'una manera activa els infants o els adolescents que, individualment o en grup, requereixen l'adopció de mesures protectores especials per a reduir o eliminar factors de discriminació.

I en l'article 10, titulat «Perspectiva de gènere i de diversitat funcional», diu:

2. Els poders públics han d'introduir la perspectiva de la diversitat funcional en el desenvolupament i l'avaluació de les mesures que adopten amb relació als infants i els adolescents, de manera que en totes les actuacions i tots els programes que els adrecen es tinguin en compte les diferents maneres en què funciona llur cos i que poden tenir iguals o específiques.

Així mateix, la llei, en el seu article 12, titulat «Respecte i suport a les responsabilitats parentals», diu:

1. Els pares i les mares tenen responsabilitats comunes en l'educació i el desenvolupament dels fills menors d'edat. Les polítiques d'atenció i protecció dels infants i els adolescents han d'incloure les actuacions necessàries per a l'efectivitat de llurs drets, tenint en compte que el benestar dels infants i els adolescents està íntimament relacionat amb el de llurs famílies.

2. Els poders públics han de proporcionar la protecció i l'assistència necessàries a les famílies perquè puguin assumir plenament llurs responsabilitats.

3. Les necessitats dels infants i els adolescents s'han de satisfer allà on viuen i creixen, sempre que sigui possible, i s'ha de tenir en compte, alhora, llur benestar material i espiritual.

I l'article 13, titulat «Foment i suport a l'educació», que diu:

1. Els infants i els adolescents tenen dret a rebre el màxim nivell d'educació possible des de llur naixement. En tot cas, els poders públics han de garantir que qualsevol infant o adolescent rep l'educació establerta com a obligatòria legalment.

[...]

3. El sistema educatiu ha d'ésser un instrument per a compensar les desigualtats socials i ha de tenir en compte el respecte a la pròpia identitat, al medi ambient, a les diferències funcionals com a part de l'enriquidora diversitat humana [...].

L'article 42, «Infants i adolescents que troben limitacions o barreres per al desenvolupament o la participació», diu:

1. Els infants i els adolescents amb discapacitats tenen dret a una escolaritat inclusiva i amb el suport necessari per a potenciar el màxim desenvolupament acadèmic, personal i social. Així mateix, han de tenir l'oportunitat de gaudir d'una vida plena i respectable, amb unes condicions que els permetin d'assolir una vida social, escolar inclusiva i laboral de qualitat i en igualtat d'oportunitats i que els facilitin la participació activa en la comunitat.

2. Els poders públics han de prestar una atenció especial a preveure i eliminar actituds discriminatòries dirigides a infants i adolescents amb discapacitats.

3. Els infants i els adolescents amb discapacitats tenen dret a gaudir d'assistència sanitària de mesures terapèutiques ocupacionals adequades a llurs necessitats.

Finalment també la llei es refereix a la salut. En el seu article 44, titulat «Dret a la prevenció, la protecció i la promoció de la salut», diu:

1. Els infants i els adolescents tenen dret a la promoció, la prevenció i la protecció de la salut i a l'atenció sanitària.

2. Qualsevol infant o adolescent té dret a:

a) Beneficiar-se de les accions de promoció de la salut, rebre informació i educació per a la salut en tots els àmbits de la seva vida i beneficiar-se de les accions de

salut comunitària, a fi de desenvolupar al màxim les seves potencialitats físiques i psíquiques i la capacitat per a gestionar la pròpia salut.

b) Rebre actuacions preventives, amb l'objectiu de prevenir les malalties i les seves complicacions [...]

I l'article 45, titulat «Atenció en situacions de risc per a la salut mental», diu:

1. D'acord amb el Pla director de salut mental i addiccions, s'han de desenvolupar programes adreçats a la prevenció, la detecció, el diagnòstic precoç, el tractament i l'atenció integral de les necessitats en salut mental infantil i juvenil, des de la xarxa sanitària pública de Catalunya. Correspon al departament competent en matèria de salut planificar i posar en funcionament els serveis de salut mental necessaris d'acord amb el mapa sanitari, sociosanitari i de salut pública de Catalunya.

2. [...]

3. S'ha de garantir l'atenció en salut mental dels infants i els adolescents amb discapacitat, mitjançant programes integrals d'atenció en el territori que tinguin en compte els serveis i equipaments dels departaments de la Generalitat implicats en llur atenció

Atès que infants i joves catalans afectats del Trastorn de l'espectre autista (TEA) no tenen actualment prou reconeguts aquests drets, ni pel que fa a diagnòstic precoç, ni a abordatge terapèutic, ni a atenció en els centres escolars, que la llei els atorga

Per aquests motius, presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Crear als serveis de salut equips multidisciplinaris que treballin sota els criteris de les guies internacionals de bones pràctiques i que constitueixin unitats de referència altament especialitzades en recerca, diagnòstic i intervenció en TEA.

2. Dotar d'equips especialitzats multidisciplinaris que treballin sota els criteris de les guies internacionals de bones pràctiques en l'atenció de TEA, en els recursos generalistes CDIAP i CSMIJ.

3. Dotar de personal especialitzat en TEA i aprenentatge a les escoles tant per a l'assessorament com per al suport a l'aula.

4. Adaptar el currículum escolar per als infants i joves amb TEA.

5. Elaborar uns articles específics per a l'alumnat amb TEA en el protocol de bullying i abusos sexuals.

6. Crear serveis especialitzats per orientar les famílies.

7. Dotar de recursos econòmics els serveis i els equips.

8. Avaluat el nen o nena, per elaborar el dictamen d'escolarització, a través no només a través de l'EAP, sinó també a partir del que diguin els mestres o tutors i terapeutes que estan dia a dia amb el nen o la nena i que en última instància, la decisió d'escolaritzar en escola ordinària o especial sigui presa pels pares i mares.

Palau del Parlament, 22 de desembre de 2016

Carlos Carrizosa Torres, portaveu; Laura Vílchez Sánchez, diputada, GP C's.
Eva Granados Galiano, portaveu; Raúl Moreno Montaña, diputat, GP SOC. Joan Coscubiela Conesa, portaveu; Gemma Lienas Massot, portaveu adjunta, GP CSP

Proposta de resolució sobre la formació del personal sanitari per a la detecció d'abusos sexuals a menors

250-00777/11

PRESENTACIÓ: GP C'S

Reg. 46968 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portaveu, Laura Vílchez Sánchez, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableixen els articles 164 i 165 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la formació del personal sanitari de detecció d'abusos sexuals a menors, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de la Infància, amb el text següent:

Exposició de motius

Els últims anys a Catalunya s'han conegut nombrosos casos d'abusos sexuals a menors. El cas Alba va donar lloc al desenvolupament del protocols avui dia vigents i que està sent evident que no estan resultant tot l'eficient que haurien de ser. De fet, l'últim cas conegut, la desarticulació d'una xarxa de pederàstia a Tortosa, una xarxa internacional que operava a Catalunya des de feia 12 anys van tornar a posar en evidència de la manca de mecanismes per la detecció precoç d'aquest tipus de delictes.

Els últims canvis que s'han dut a terme en els protocols, no seran tampoc eficients si part del personal que té accés a les exploracions de menors amb relativa assiduitat, els professionals sanitaris, no té la formació específica per la detecció d'abusos sexuals a menors.

Tenint en compte la gravetat de les conseqüències que poden arribar a patir les víctimes d'abusos sexuals en la infància, es imprescindible que el personal sanitari que atén a aquests infants estiguin preparats tant per detectar amb immediatesa com per donar una resposta immediata de tractament i reparació de danys.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a

1. Implementar un programa formatiu per als professionals sanitaris i en especial, als treballadors de les àrees de pediatria i als que desenvolupen el programa «Salut i Escola».
2. Presentar en aquesta comissió aquest programa de formació en un període màxim de 6 mesos des de l'aprovació de la present proposta de resolució.

Palau del Parlament, 2 de gener de 2017

Carlos Carrizosa Torres, portaveu; Laura Vílchez Sánchez, diputada, GP C's

Proposta de resolució sobre la inserció laboral de les persones sense llar

250-00778/11

PRESENTACIÓ: GP C'S

Reg. 46969 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portaveu, Laura Vílchez Sánchez, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableixen els articles 164 i 165 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la inserció labo-

ral de les persones sense llar, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Treball, amb el text següent:

Exposició de motius

El fet que una persona acabi dormint al carrer és el final d'una història que s'ha anat deteriorant anteriorment. Els motius poden ser tan variats com són els perfils d'aquestes persones.

El què si tenen totes aquestes persones en comú i que defensa algunes de les entitats que treballen amb elles són les necessitats de trobar una ocupació, no solament per la retribució econòmica que ajudaria a millorar la seva situació, si no també per la seva salut mental.

A Catalunya hi ha unes 11.500 persones sense llar, 3.000 d'elles a Barcelona, moltes de les quals directament dormen al carrer mentre que la resta depèn de recursos públics i privats per passar la nit a cobert.

Tenint en compte que aquestes persones pateixen simptomatologies psicopatològiques i trastorns emocionals en el 87% dels casos i problemes d'atenció o hiperactivitat en el 54%, considerem que és important realitzar una labor específica per part del Govern a través del Servei d'Ocupació de Catalunya per tal d'afavorir la inserció al mercat de treball per tal de recuperar-los i posar almenys l'administració al seu costat, creant un espai d'acompanyament individualitzat per cada cas intentant trobar fórmules alternatives on poguessin encaixar i avaluar les possibilitats reals. Garantir una ocupació, una responsabilitat, un al·licient on pugui dedicar unes hores d'activitat.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a

1. Elaborar en el marc del Servei d'Ocupació de Catalunya un programa específic per la inserció laboral de persones sense llar, tenint en compte els diferents perfils i les diferents situacions personals de cada candidat per accedir de forma individualitzada a serveis que puguin oferir les administracions públiques catalanes i/o algunes empreses privades.

2. Establir un servei d'acompanyament i assessorament individualitzat per tal de garantir una inserció laboral real.

3. Promocionar entre les empreses públiques i privades la opció d'oferir determinades tasques que es puguin considerar adients per aquest perfil de persona.

4. Presentar aquest programa en un termini màxim de 6 mesos a comptar des de l'aprovació d'aquesta proposta de resolució

Palau del Parlament, 2 de gener de 2017

Carlos Carrizosa Torres, portaveu; Laura Vílchez Sánchez, diputada, GP C's

Proposta de resolució sobre els programes de valorització prèvia de projectes innovadors

250-00779/11

PRESENTACIÓ: GP C'S

Reg. 47015 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portaveu, Joan García González, diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableixen els articles 164 i 165 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre els programes de

valorització prèvia de projectes innovadors, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Empresa i Coneixement, amb el text següent:

Exposició de motius

Hem traslladat múltiples vegades la necessitat de potenciar la nostra transferència tecnològica i de fet, la transferència de coneixement en general. I ho fem per millorar les nostres dades en innovació, unes dades que continuen sent negatives especialment en assumptes com els nivells d'innovació a les pimes i microempreses o amb l'objectiu de millorar el balanç, avui dia especialment negatiu, d'importació i exportació de béns tecnològics.

Creiem que la clau de millora d'aquesta transferència tecnològica està, per un costat, en unes fórmules de finançament que puguin permetre accedir a tot un conjunt de serveis que a dia d'avui són difícils de conèixer especialment per les microempreses i les petites empreses, però en molts casos també per mitjanes empreses.

Per un altre costat, sabem que seria essencial incidir molt en la millora del procés de transferència i per això tenim diverses propostes.

Creiem que en el llançament d'una iniciativa de millora tecnològica a través de R+D+i, seria necessari crear un programa pilot de valorització de la iniciativa que formi part del procés de transferència tecnològica.

El llançament d'un R+D+i per part de d'una empresa és complex i necessita d'un treball previ, que ens permeti conèixer l'impacte del nou producte que es pretén llançar i quin serà el valor afegit que la recerca, ja en forma d'innovació, aportaran i per tant, seríem capaços de saber si el procés tindrà un retorn econòmic o social clar, sabrem si el producte o servei generat serà un MVP (Producte de viabilitat mínima i sinó suposarà pèrdues econòmiques i de recursos no materials, per part de l'empresa.

Aquest procés també necessari per ser el més eficient i eficaç possible alhora d'aplicar els recursos econòmics que des de l'Administració es destina a la realització de nous projectes de R+D+i, uns projectes que semblin projectes d'innovació disruptiva però que acaben, una vegada feta la valoració, acaben sent projectes sense impacte en el mercat i sense i sense capacitat de palanca ni de canvi.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a elaborar un programa de valorització de projectes innovadors, col·laborant amb els centres de transferència tecnològica, tenint com a destinatàries les pimes de base tecnològica i que tingui com a objectiu aportar eines, coneixements i recursos tècnics que permetin a aquestes l'elaboració de projecte de R+D+i garantint la seva sostenibilitat i augmentant la competitivitat dels projectes elaborats en el mercat.

Palau del Parlament, 2 de gener de 2017

Carlos Carrizosa Torres, portaveu; Joan García González, diputat, GP C's

Proposta de resolució sobre la indústria dels videojocs

250-00780/11

PRESENTACIÓ: GP C'S

Reg. 47016 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlamento

Carlos Carrizosa Torres, portavoz, Laura Vílchez Sánchez, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 164 y 165 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre la

industria de los videojuegos, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Empresa i Coneixement, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

Desde la revolución Industrial del siglo XIX se han ido desencadenando transformaciones importantes e históricas para la industria en materia de energía y comunicaciones. En Cataluña tenemos en estos momentos más de 100 centros de desarrollo de videojuegos que generan cerca de 90 millones de euros anuales, cifras que parecen grandes pero que en realidad son muy mejorables.

Líderes en consumo pero a la cola de producción y ateniéndonos a la valoración de las cifras de la industria del videojuego en los países considerados como referentes, la Generalitat no debería dejar pasar la oportunidad de apostar por este sector. Un sector ligado a la tecnología, la innovación y a la cultura con un enorme potencial en muchos ámbitos.

Desde la enseñanza a la sanidad, esta industria podría, con presentar avances y soluciones para la economía del país si las instituciones llevaran a cabo políticas industriales enfocadas a la tecnología y la innovación y el desarrollo de los sectores.

Cataluña tiene mucho camino recorrido tanto a nivel industrial y a nivel educativo, donde las universidades catalanas están ofreciendo cada vez más formación en este sentido.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlament de Catalunya a insta al Govern de la Generalitat a

1. Constituir una mesa de trabajo donde forme parte una representación de los departamentos de Empresa i Coneixement, Educación, Cultura, Sanidad y Treball, Afers Socials i Famílies, y una representación de las entidades más representativas del sector.

2. Convocar esta mesa de la Industria del Videojuego en un período máximo de seis meses a contar desde la aprobación de esta propuesta de resolución.

Palacio del Parlamento, 2 de enero de 2017

Carlos Carrizosa Torres, portavoz; Laura Vílchez Sánchez, diputada, GP C's

Proposta de resolució sobre el VIH a Catalunya

250-00781/11

PRESENTACIÓ: GP C'S

Reg. 47017 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portaveu, Jorge Soler González, diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableixen els articles 164 i 165 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el virus VIH a Catalunya, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Salut, amb el text següent:

Exposició de motius

A Espanya cada any contrauen el virus VIH unes 3500 persones, afectant ja a unes 150.000 persones. Dels nous diagnòstics, un 45% son realitzats de forma tardana, el que fa més complicat el tractament i el pronòstic. En l'actualitat encara unes 1000 persones moren a l'any per malalties associades al SIDA.

Unes 50.000 persones que tenen el virus no saben que el tenen, el que fa augmentar les possibilitats de nous infectats. El Pla Nacional de SIDA ha anat veient

retallades pressupostaries i destinant menys diners a les campanyes de prevenció i a la recerca específica d'aquest tema.

Dels nous diagnòstics, vuit de cada deu corresponen a homes, d'entre 29 i 45 anys i la manera més freqüent de transmissió és la sexual. Aproximadament un 46% dels nous diagnòstics són tardans, la majoria d'ells (63,1%) en casos d'homes heterossexuals. Els homes suposen el 85,9% dels diagnòstics nous i, quant a l'edat, la taxa més alta es registra en el grup de persones entre 26 i 29 anys, si bé la majoria dels nous diagnòstics es troben entre els 30 i els 39 anys.

Avui en dia la via de transmissió més freqüent és la sexual, en un total de 79% dels casos, dels quals el 53% són casos d'homes que han mantingut relacions amb persones del seu mateix sexe, i el 25%, en persones heterossexuals.

Al desembre de 2014 alcaldes de tot el món van signar una declaració compromentent-se a aconseguir en 2020 la meta de 90-90-90 del Programa Conjunt de les Nacions Unides sobre el VIH/Sida. Aquests objectius consisteixen en aconseguir que un 90% de persones que viu amb VIH conegui el seu diagnòstic; que un 90% de persones que viu amb VIH conegui el seu diagnòstic i puguin accedir al tractament antiretroviral; i que un 90% de pacients en tractaments posseeixi un nivell de càrrega vírica indetectable.

Tal com diu la Declaració de París sobre la SIDA d'1 de Desembre de 1994, ens trobem en un moment històric per a la resposta a la SIDA. Gràcies als avanços científics, l'activisme comunitari i el compromís polític amb uns objectius comuns, tenim l'oportunitat real de posar fi a l'epidèmia de sida a escala mundial per a l'any 2030.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a:

1. Fer més campanyes de prevenció del VIH, per conscienciar a la població respecte a l'ús del preservatiu, de realitzar-se les proves de detecció, i especialment dirigida a la població jove.
2. Realitzar un Pla d'educació i conscienciació del VIH a les escoles d'educació secundària, on incorporar competències d'afectivitat i salut sexual.
3. Realitzar un Pla Català per a l'accessibilitat a les proves de detecció ràpida a les farmàcies de forma anònima, gratuïta i universal.
4. Facilitar el subministrament dels fàrmacs antiretrovirals en els malalts en tractaments a les oficines de farmàcia per evitar dificultats d'accessibilitat.
5. Augmentar un 10% els diners per a la recerca en VIH a Catalunya.
6. Aconseguir a Catalunya per al 2020 la meta de 90-90-90 del Programa Conjunt de les Nacions Unides sobre el VIH/Sida.

Palau del Parlament, 2 de gener de 2017

Carlos Carrizosa Torres, portaveu; Jorge Soler González, diputat, GP C's

Proposta de resolució sobre la construcció d'una nova estació d'autobusos a Lleida

250-00782/11

PRESENTACIÓ: GP C'S

Reg. 47018 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlamento

Carlos Carrizosa Torres, portavoz, Javier Rivas Escamilla, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 164 y

165 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre la nueva estación de autobuses de Lleida, para que sea sustanciada ante la Comissió de Territori, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

Lleida es una ciudad de unos 140.000 habitantes y 120.000 más en su área de influencia y que cuenta con una deteriorada terminal de autobuses interurbanos e internacionales, convirtiéndose en una de las puertas de entrada a la ciudad, trasladando una imagen de servicios deteriorados y de bajísima calidad tanto a los visitantes como a los usuarios habituales del territorio.

La actual estación de buses está sujeta a una concesión sobre la instalación del año 1967 a favor de una sociedad anónima, que caducará en 4 años, lo que probablemente complica que el concesionario acometa las inversiones necesarias. Aspectos como la falta de señalización e información adecuada, de consignas, de accesos eficientes a los servicios sanitarios, de salubridad, de iluminación normativa, de extracción de humos, de espacios para la salud laboral de los trabajadores, de supresión de barreras arquitectónicas que dificultan el acceso para personas con movilidad reducida etc. convierten la estación de autobuses de Lleida en una rémora del pasado en pleno siglo XXI, limitando unos servicios con voluntad y necesidad de transporte público

A unos veinte minutos a pie se encuentra la estación de tren Lleida-Pirineus, remodelada con la llegada de la alta velocidad y con el objetivo de facilitar la intermodalidad con el intercambio bus-tren. En esa misma zona se proyectó hace años la construcción de una nueva estación de autobuses, y de hecho existe un proyecto redactado por la Generalitat en el año 2014, estimándose un coste de unos 11 millones de euros, pero hasta la fecha el proyecto está en suspenso.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a

1. Coordinarse con el Ajuntament de Lleida a fin y efecto de poner en marcha el proyecto de construcción de la nueva estación de autobuses de Lleida.
2. Consignar presupuestariamente la citada inversión, en el presente ejercicio presupuestario y en los siguientes si es necesario.

Palacio del Parlamento, 2 de enero de 2017

Carlos Carrizosa Torres, portavoz; Javier Rivas Escamilla, diputado, GP C's

Proposta de resolució sobre el compliment dels terminis parlamentaris del dret d'accés a la informació dels diputats

250-00783/11

PRESENTACIÓ: GP C'S

Reg. 47019 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

Carlos Carrizosa Torres, portaveu, Susana Beltrán García, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableixen els articles 164 i 165 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el compliment dels terminis parlamentaris del dret d'accés a la informació dels diputats, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Acció Exterior i Cooperació, Relacions Institucionals i Transparència, amb el text següent:

Exposició de motius

D'acord amb l'article 6 del Reglament del Parlament de Catalunya vigent, els diputats tenen dret a obtenir la informació que demanen en els terminis establerts per la mateixa norma:

«Article 6. Dret d'accés a la informació

»1. Els diputats, en l'exercici de llur funció, tenen dret a accedir a la informació, i a obtenir-ne còpia, de l'Administració de la Generalitat, dels organismes, les empreses i les entitats que en depenen i de les institucions i els organismes de la Generalitat que actuen amb independència funcional o amb una autonomia especial reconeguda per llei. Els diputats poden demanar directament aquesta informació o, si ho consideren pertinent, poden demanar-la comunicant-ho al president o per mitjà d'aquest.

»2. Les autoritats o l'administració requerides han de facilitar als diputats, per via electrònica o per escrit, la informació demanada.

»3. *La informació demanada s'ha de lliurar en un termini de quinze dies, prorrogable com a màxim set dies més, a comptar de l'endemà d'haver estat comunicada la sol·licitud.*»

Aquests terminis en la pràctica no s'estan complint fet que suposa un greuge en els drets dels diputats d'aquesta cambra per la qual cosa

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a proporcionar tota la informació sol·licitada pels diputats d'aquesta cambra en els terminis que s'estableixen en el Reglament del Parlament vigent en l'actualitat.

Palau del Parlament, 2 de gener de 2017

Carlos Carrizosa Torres, portaveu; Susana Beltrán García, diputada, GP C's

3.30. Altres tramitacions

3.30.04. Procediments relatius als informes del Síndic de Greuges

Informe del Síndic de Greuges relatiu al Mecanisme Català de Prevenció de la Tortura corresponent al 2016

360-00019/11

PRESENTACIÓ: SÍNDIC DE GREUGES

Es pren nota de l'Informe (reg. 46886).

Acord: Mesa del Parlament, 10.01.2017.

A la presidenta del Parlament

Benvolguda,

Em plau lliurar-vos l'**Informe anual del Mecanisme Català per a la Prevenció de la Tortura i altres tractes o penes inhumanes o degradants corresponent a l'any 2015**, tot donant compliment a l'article 74 de la Llei del Síndic.

L'informe enguany ha centrat la seva atenció en la perspectiva de gènere; en aquest sentit, hem incidit que cal incorporar la perspectiva de gènere a la política penitenciària de Catalunya i a la feina dels òrgans directius dels centres penitenciaris.

Tot desitjant que la Cambra se senti motivada pel treball d'aquest informe en la prevenció de la tortura, us suggereixo que el tràmit parlamentari pogués culminar en un debat en el Ple del Parlament.

Cordialment,

Barcelona, 27 de desembre de 2016

Rafael Ribó, síndic

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament i en l'edició electrònica d'aquest BOPC.

4. Informació

4.50. Compliment de resolucions i de mocions

4.50.01. Compliment de resolucions

Control del compliment de la Resolució 81/XI, sobre el finançament del Servei de Control de Mosquits del Baix Llobregat

290-00069/11

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 47047 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 159 i 164.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 81/XI, sobre el finançament del Servei de Control de Mosquits del Baix Llobregat (tram. 290-00069/11), us informo del següent:

El Govern de la Generalitat de Catalunya, amb la finalitat de complir el principi general de finançament dels serveis transferits i garantir el cofinançament del Servei de Control de Mosquits del Baix Llobregat per a l'any 2016 i els anys següents, consolidant la seva estabilitat, està realitzant les gestions oportunes al respecte, basades en dues línies d'actuació:

– Una concessió de subvenció del Departament de Salut per al 2016 al Consell Comarcal del Baix Llobregat, per un import de 170.000 euros, per tal de contribuir al finançament de les despeses ocasionades per a la prevenció i control poblacional dels mosquits a la zona coberta pel Servei de Control de Mosquits, a càrrec dels pressupostos vigents del Departament de Salut per al 2016.

– Una concessió de subvenció del Departament de Salut a favor del Consell Comarcal del Baix Llobregat, per a la realització del projecte de Control de mosquits durant el període 2017-2020 a la zona coberta pel Servei de control de mosquits, que actualment consisteix en la comarca del Baix Llobregat i el municipi de l'Hospitalet de Llobregat. Les actuacions a realitzar per part del pel Servei de Control de Mosquits són les previstes a les seves corresponents campanyes anuals, amb l'objectiu final de mantenir un control de les poblacions de mosquits (en especial del mosquit tigre) per tal de minimitzar tant les molèsties per a la població del territori com els riscos de transmissió de malalties. L'aportació per donar suport a l'activitat del Servei de Control de Mosquits del Consell Comarcal del Baix Llobregat durant el període 2017-2020 és un import total d'1.800.000 euros, a càrrec del pressupostos vigents del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 29 de desembre de 2016

Antoni Comín i Oliveres, conseller de Salut

Control del compliment de la Resolució 204/XI, sobre l'aprovació del reglament de desplegament de la Llei de la llengua de signes catalana

290-00189/11

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 46950 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 159 i 164.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 204/XI, sobre l'aprovació del reglament de desplegament de la Llei de la llengua de signes catalana (tram. 290-00189/11), us informo del següent:

Segons dades de l'Idescat, el nombre total de persones amb algun grau de discapacitat auditiva s'eleva actualment a unes 30.000 persones. Aquestes dades engloben també les persones que per raons de salut i/o edat han perdut capacitats auditives. Per altra part, cal recordar que hi ha persones *sordes oralistes*, que es comuniquen per lectura de llavis (collectiu majoritari) i persones *sordes signants*, que es comuniquen per mitjà de la llengua de signes (LSC). L'objecte de la Llei 17/2010 és regular la llengua de signes catalana «com a sistema lingüístic propi de les persones sordes i sordcegues signants» (art. 1).

Aquesta Llei preveu explícitament en els articles 9 i 11 un desplegament reglamentari, que el Departament de Cultura ja ha dut a terme el 2011 i el 2012:

– Art. 9: sobre l'establiment de l'òrgan competent amb relació a la difusió i el foment de la llengua de signes catalana, el Decret 304/2011, de 29 de març, de reestructuració del Departament de Cultura (article 68.1.g), atribueix aquestes funcions a la Direcció General de Política lingüística;

– Art. 11: sobre la regulació del Consell Social de la llengua de Signes Catalana, el Decret 142/2012, de 30 d'octubre, del Consell Social de la Llengua de Signes Catalana i d'atribució de funcions en matèria de política lingüística de la llengua de signes catalana.

També cal informar que la DGPL duu a terme accions de divulgació de la LSC, d'elaboració de materials per al foment de la LSC, de formació bàsica de personal de l'Administració en LSC, d'acord amb els articles 2.d, 8.1 i 8.2 de la Llei. Així mateix impulsa l'elaboració del corpus de la LSC, tot donant suport a l'IEC per a aquesta finalitat, d'acord amb els articles 6.3 i 10.

Altres possibilitats de desplegament reglamentari de la Llei 17/2010, se situen en l'àmbit educatiu i en el de l'exercici professional de la interpretació en llengua de signes catalana:

– Art. 6.1: El *departament competent en matèria d'educació*, d'una manera coordinada amb els diferents departaments competents, ha d'establir *per reglament* les matèries docents i la certificació corresponent per a garantir que el personal docent que ha de desenvolupar la seva tasca amb persones sordes i sordcegues usuàries de la llengua de signes catalana tingui la formació i l'acreditació corresponents. [SIC]

– Art. 7.1: Els *departaments competents en les matèries d'educació i treball* han d'establir la qualificació professional d'interpret de llengua de signes catalana. [SIC]

Segons hem sabut, l'àrea d'accessibilitat del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies fa referència a la disposició addicional primera de la Llei 17/2010 sobre la Normativa complementària on es diu que:

«La garantia d'ús de la llengua de signes catalana que aquesta llei estableix en l'article 4 es complementa amb la normativa sobre accessibilitat en la comunicació de les persones sordes i sordcegues, que regula les condicions d'ús de la llengua de signes catalana com a mitjà de comunicació i els mitjans de suport a la comunica-

ció oral, i que, en tot cas, els garanteix l'accés als serveis públics en condicions d'igualtat.»

Així doncs, per a dur a terme aquesta premissa, la Llei 13/2014, de 30 d'octubre, d'accessibilitat catalana, dedica el capítol VI a la comunicació fent referència a la garantia de les condicions d'accessibilitat a la comunicació cap a les persones amb discapacitat sensorial visual i auditiva, tant per a la llengua de signes catalana com per a la modalitat oral, per tal que s'incloguin en la planificació dels plans d'accessibilitat que elaborin les diferents administracions.

Per altra banda, actualment el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies està elaborant el desplegament reglamentari de la Llei d'accessibilitat, que concretarà les condicions d'accessibilitat en els diversos àmbits que s'han d'emprar per a l'accessibilitat i la igualtat d'oportunitats de les persones sordes i sordcegues, així com per a les altres discapacitats.

Pel que fa al Departament d'Ensenyament, s'avindrà a adaptar aquests i altres desplegaments normatius a aquells aspectes en què puguin afectar les seves competències, i per tant actuarà en funció de com es vagi avançant per part dels departaments més directament implicats.

Barcelona, 29 de desembre de 2016
Santi Vila i Vicente, conseller de Cultura

Control del compliment de la Resolució 231/XI, sobre els serveis públics de control de mosquits

290-00216/11

SOL·LICITUD DE PRÒRROGA

Reg. 46984 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

Antoni Comín i Oliveres, Conseller de Salut de la Generalitat de Catalunya, a l'empara del que disposa l'article 94 del Reglament del Parlament de Catalunya,

Sol·licito:

L'ampliació en 30 dies del termini per a la presentació de l'informe de compliment de la Resolució 231/XI, sobre els serveis públics de control de mosquits, amb número de tramitació 290-00216/11, el control de compliment de la qual correspon a la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat.

Barcelona, 30 de desembre de 2016
Antoni Comín i Oliveres, conseller de Salut

PRÒRROGA DEL TERMINI PER A RETRE COMPTES

Sol·licitud: Conseller, del Departament de Salut (reg. 46984).

Pròrroga: d'acord amb els articles 103 i 159.3 del Reglament, s'acorda de concedir una pròrroga de 15 dies hàbils (del 06.02.2017 al 24.02.2017) del termini que disposa el Govern per a retre comptes davant la Comissió corresponent, el qual finirà el 27.02.2017, a les 12:00 h.

Acord: Mesa del Parlament, 10.01.2017.

Control del compliment de la Resolució 232/XI, sobre les larves de mosca negra a les séquies d'Aitona

290-00217/11

SOL·LICITUD DE PRÒRROGA

Reg. 46985 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

Antoni Comín i Oliveres, Conseller de Salut de la Generalitat de Catalunya, a l'empara del que disposa l'article 94 del Reglament del Parlament de Catalunya,

Sol·licito:

L'ampliació en 30 dies del termini per a la presentació de l'informe de compliment de la Resolució 232/XI, sobre les larves de mosca negra a les séquies d'Aitona, amb número de tramitació 290-00217/11, el control de compliment de la qual correspon a la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat.

Barcelona, 30 de desembre de 2016

Antoni Comín i Oliveres, conseller de Salut

PRÒRROGA DEL TERMINI PER A RETRE COMPTES

Sol·licitud: Conseller, del Departament de Salut (reg. 46985).

Pròrroga: d'acord amb els articles 103 i 159.3 del Reglament, s'acorda de concedir una pròrroga de 15 dies hàbils (del 06.02.2017 al 24.02.2017) del termini que disposa el Govern per a retre comptes davant la Comissió corresponent, el qual finirà el 27.02.2017, a les 12:00 h.

Acord: Mesa del Parlament, 10.01.2017.

Control del compliment de la Resolució 233/XI, sobre el control dels mosquits i la mosca negra a les Terres de l'Ebre

290-00218/11

SOL·LICITUD DE PRÒRROGA

Reg. 46986 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

Antoni Comín i Oliveres, Conseller de Salut de la Generalitat de Catalunya, a l'empara del que disposa l'article 94 del Reglament del Parlament de Catalunya,

Sol·licito:

L'ampliació en 30 dies del termini per a la presentació de l'informe de compliment de la Resolució 233/XI, sobre el control de mosquits i la mosca negra a les Terres de l'Ebre, amb número de tramitació 290-00218/11, el control de compliment de la qual correspon a la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat.

Barcelona, 30 de desembre de 2016

Antoni Comín i Oliveres, conseller de Salut

PRÒRROGA DEL TERMINI PER A RETRE COMPTES

Sol·licitud: Conseller, del Departament de Salut (reg. 46986).

Pròrroga: d'acord amb els articles 103 i 159.3 del Reglament, s'acorda de concedir una pròrroga de 15 dies hàbils (del 06.02.2017 al 24.02.2017) del termini que disposa el Govern per a retre comptes davant la Comissió corresponent, el qual finirà el 27.02.2017, a les 12:00 h.

Acord: Mesa del Parlament, 10.01.2017.

Control del compliment de la Resolució 251/XI, sobre la creació d'un pacte nacional per a la indústria

290-00235/11

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 46121 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 159 i 164.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 251/XI, sobre la creació d'un pacte nacional per a la indústria (tram. 290-00235/11), us informo del següent:

El Govern està impulsant un Pacte Nacional per a la Indústria, que pretén reforçar el consens entre les forces polítiques, agents econòmics i socials i altres agents institucionals per assolir el desenvolupament necessari per a la indústria del nostre país. Així, el passat mes de juliol, el Govern, patronals i sindicats van formalitzar l'inici dels treballs del Pacte, que contempla, entre d'altres, les aportacions del Pacte Més Indústria. És una iniciativa per impulsar la indústria i fer-la més diversificada, innovadora, competitiva a nivell internacional i de més valor afegit.

Un dels objectius del Pacte és l'establiment de mesures de política industrial consensuades i amb l'esquema d'impuls públic i lideratge privat, que incorporin una visió a llarg termini i que serveixin per a la transformació del model industrial de Catalunya i la reactivació del sector productiu.

El 13 de setembre es va donar un pas més amb l'aprovació de l'Acord de Govern 124/2016, de creació i composició de la Taula i els sis grups de treball del Pacte Nacional per a la Indústria.

La metodologia consensuada inclou que la Taula ha d'esdevenir un instrument de participació, formada per representants del Govern, organitzacions empresarials i sindicals, partits polítics, universitats, col·legis professionals, associacions municipals i centres tecnològics. També hi haurà representada la Comissió Executiva Permanent del Consell Català de l'Empresa.

El Pacte s'estructura en els següents àmbits:

– Competitivitat empresarial: Potenciar la capacitat del teixit empresarial català per mitjà del binomi format per la internacionalització i la innovació, ja que són conceptes que es reforcen i s'impulsen mútuament; així com impulsar l'emprenedoria, especialment la de base tecnològica.

– Dimensió empresarial i finançament: Incrementar la dimensió de les pimes per tal que puguin competir eficaçment en el mercat global i actuïn com a tractores de l'economia; així com posar a disposició del sector productiu instruments eficients de capitalització i de finançament per facilitar el creixement i l'activitat empresarial.

– Indústria 4.0 i digitalització: Difondre entre les empreses la importància de la disrupció que pot provocar la Indústria 4.0 en el mercat; així com capacitar el capital

humà per donar resposta a la demanda de nous perfils, prestar els serveis avançats i promoure les infraestructures necessàries per al desplegament de la Indústria 4.0.

– Formació: Millorar la capacitat de treballadors i treballadores per mitjà d'una formació professional, una formació contínua i de l'emprenedoria i una formació universitària que donin resposta, de qualitat i flexible, a les necessitats de les empreses i de la societat, així com al canvi tecnològic i dels modes de producció.

– Infraestructures i energia: Fer que Catalunya disposi d'un millor equipament infraestructural, que permeti augmentar la productivitat industrial, vertebrar el territori i afavorir l'atracció d'inversions; així com reduir els costos energètics de la indústria catalana enfront dels competidors i millorar l'eficiència i l'estalvi energètics.

– Sostenibilitat i economia circular: Apostar per una economia verda i circular, que estalvi recursos, posi en valor els residus i impulsi així la innovació i la competitivitat industrial.

Els grups de treball estan formats per integrats dels agents econòmics i socials i pels Departaments de la Generalitat competents en cada matèria. El Departament d'Empresa i Coneixement participa com a coordinador i n'exerceix la secretaria en tots ells. Aquests grups de treball elaboraran l'estratègia i proposaran mesures concretes que es traslladaran a la Taula que farà la valoració de les propostes i les aportacions que consideri oportunes.

El document final del Pacte contindrà l'estratègia, les actuacions, el calendari, els recursos públics i privats i els indicadors que possibilitin el seguiment, es trametrà al Govern i, en última instància al Parlament.

Amb aquest consens per afrontar aspectes com és el pas de la indústria actual a la indústria 4.0, una de les mesures que el Departament d'Empresa i Coneixement ha posat en marxa és una partida de 100 milions d'euros cada any durant els propers 3 anys en forma de préstecs a tipus d'interès zero. Aquests préstecs, que tindran una subsidiariació total dels tipus d'interès, es concediran a través de l'Institut Català de Finances a aquelles iniciatives que es considerin estratègiques en el marc del Pacte Nacional per a la Indústria.

Així doncs, la voluntat del Pacte Nacional per a la Indústria és la concertació, la prioritització de mesures amb un impacte cert i l'optimització de recursos per establir els fonaments per una política industrial estable que contribueixi a la transformació dels sectors cap a una indústria intensiva en innovació, internacionalitzada, eficient en l'ús dels recursos i sostenible i que fomenti la reindustrialització i la inversió.

Barcelona, 16 de desembre de 2016

Jordi Baiget i Cantons, conseller d'Empresa i Coneixement

Control del compliment de la Resolució 253/XI, sobre l'adequació dels hospitals infantils

290-00237/11

SOL·LICITUD DE PRÒRROGA

Reg. 46746 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

Antoni Comín i Oliveres, Conseller de Salut de la Generalitat de Catalunya, a l'empara del que disposa l'article 94 del Reglament del Parlament de Catalunya,

Sol·licito:

L'ampliació en 30 dies del termini per a la presentació de l'informe de compliment de la Resolució 253/XI, sobre l'adequació dels hospitals infantils, amb núme-

ro de tramitació 290-00237/11, el control de compliment de la qual correspon a la Comissió de la Infància.

Barcelona, 20 de desembre de 2016
Antoni Comín i Oliveres, conseller de Salut

PRÒRROGA DEL TERMINI PER A RETRE COMPTES

Sol·licitud: Conseller, del Departament de Salut (reg. 46746).

Pròrroga: d'acord amb els articles 103 i 159.3 del Reglament, s'acorda de concedir una pròrroga de 15 dies hàbils (del 26.01.2017 al 15.02.2017) del termini que disposa el Govern per a retre comptes davant la Comissió corresponent, el qual finirà el 16.02.2017, a les 12:00 h.

Acord: Mesa del Parlament, 10.01.2017.

Control del compliment de la Resolució 254/XI, sobre l'elaboració de pressupostos desagregats per tram d'edat i conceptes

290-00238/11

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 46740 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 159 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Resolució 254/XI, sobre l'elaboració de pressupostos desagregats per tram d'edat i conceptes, us trameto amb aquest escrit el resum de les accions que s'han impulsat per a fer efectiva la Resolució, així com la previsió de desenvolupament o el termini previst per a realitzar altres actuacions que ajuden a donar compliment als objectius que s'especifiquen a la Resolució.

Barcelona, 23 de desembre de 2016
Dolors Bassa i Coll, consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Annex

El Departament de Treball, Afers Socials i Famílies està estudiant el desenvolupament metodològic per poder calcular la despesa del sector públic de la Generalitat en infància. Cal fer notar però que la inversió en polítiques d'infància i famílies és transversal i interdepartamental, per tant, tots els departaments de la Govern treballen, directament o indirectament, en aquestes polítiques (la despesa en Salut o Educació per exemple són també despeses en polítiques d'infància i famílies). Així doncs aquestes factors en dificulten la seva quantificació.

En el marc del desplegament del Pacte per a la Infància que du a terme la Taula Nacional de la Infància de Catalunya, s'ha constituït el grup de treball operatiu: *Càlcul de la inversió pública en infància i adolescència*, format per representants dels departaments de Presidència; Treball, Afers Socials i Famílies; Economia i Hisenda i les entitats UNICEF i l'Institut Infància i Món urbà (CIIMU) amb l'encàrrec de establir els criteris i la fórmula per al càlcul de la inversió pública en infància a Catalunya seguint recomanacions europees i internacionals.

Tanmateix, cal dir que actualment ja es pot consultar la despesa dels programes pressupostaris destinats directament a infància i adolescència (318 Atenció a la infància i l'adolescència) i d'atenció a les famílies amb fills a càrrec (313 Suport a les famílies) i la major part de la despesa dels programes d'educació.

El Projecte de Llei de Pressupostos 2017 que ha presentat el Govern recull un increment del 10,1% del pressupost de la Direcció General d'Atenció a la Infància i Adolescència, així com un augment de l'11% de la despesa dels programes d'atenció a la infància i l'adolescència. Juntament amb el context global de la inversió social del Govern, quantificada en 1.170 milions d'euros, permetran una prioritització de la despesa social amb un 77% de l'increment total departamental.

Control del compliment de la Resolució 255/XI, sobre les obres d'art del monestir de Sixena

290-00239/11

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 45889 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 159 i 164.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 255/XI, sobre les obres d'art del monestir de Sixena (tram. 290-00239/11), us informo del següent:

Des de l'inici del conflicte jurídic sobre la propietat de les obres d'art del monestir de Sixena, i per tant, des de dates molt anteriors a la present Resolució del Parlament, el Govern ha exercit, i continuarà exercint, totes les accions i procediments legalment previstos a la normativa d'aplicació, per tal que les obres provinents del Reial Monestir de Santa Maria de Sixena romanguin al Museu Nacional d'Art de Catalunya i al Museu Diocesà i Comarcal de Lleida.

Barcelona, 12 de desembre de 2016
Santi Vila i Vicente, conseller de Cultura

Control del compliment de la Resolució 259/XI, sobre els menjadors escolars i els alumnes amb trastorn de l'espectre autista

290-00240/11

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 46961 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 159 i 164.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 259/XI, sobre els menjadors escolars i els alumnes amb trastorn de l'espectre autista (tram. 290-00240/11), us informo del següent:

El Departament d'Ensenyament, a través de la Inspecció d'Educació, vetlla perquè els alumnes diagnosticats amb trastorn d'espectre autista puguin fer ús del servei de menjador que ofereixen els centres educatius. I també perquè en el cas que aquests alumnes siguin usuaris d'aquest servei rebin una atenció educativa ajustada a les seves necessitats.

Els centres educatius, les empreses i les entitats que presten el servei de menjador escolar tenen el compromís de garantir l'atenció educativa de tot l'alumnat d'acord amb les seves necessitats particulars, i han de tenir una cura especial de l'alumnat que pugui presentar més dificultats en l'ús del servei.

Els equips directius del centres educatius han de posar a disposició de les famílies de l'alumnat que tenen escolaritzat, abans de l'inici de curs escolar, el Pla de funcionament del servei escolar de menjador (article 19 del Decret 160/1996), tant si es tracta d'alumnat al que el Departament d'Ensenyament els garanteix amb caràcter preceptiu la prestació del servei escolar de menjador, com si es tracta d'alumnat als que el centre educatiu els ofereix un servei opcional.

L'atenció a l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu està establerta en el Pla de funcionament del servei escolar de menjador, la ràtio corresponent al nombre d'alumnes que ha de ser atès per cada persona responsable que presta l'atenció directa a aquest alumnat (mestres, educadors d'educació especial, monitors...), els coneixements que han de tenir les persones responsables d'aquesta atenció directa, les mesures de seguiment que s'aplicaran, entre d'altres.

Les empreses que son adjudicatàries del servei de menjador escolar en els centres educatius han de impartir la formació necessària als monitors i monitores que estan amb alumnes amb trastorn d'espectre autista. No obstant, el personal docent responsable de la formació d'aquest alumnat contextualitza, concreta i personalitza l'atenció que han de rebre, per donar continuïtat al treball realitzat durant l'horari lectiu concretat al Pla de suport Individualitzat de l'alumnat en qüestió.

És habitual que en els plecs de clàusules administratives dels processos de licitació del servei de menjador escolar dels centres educatius els consells comarcals incloguin els requeriments corresponents a la formació dels monitors i monitores de menjador escolar.

Barcelona, 29 de desembre de 2016
Meritxell Ruiz i Isern, consellera d'Ensenyament

Control del compliment de la Resolució 260/XI, sobre la situació laboral i les condicions de treball del personal de centres residencials i de dia de gent gran i de persones amb discapacitat

290-00241/11

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 46741 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 159 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Resolució 260/XI sobre la situació laboral i les condicions de treball del personal de centres residencials i de dia de gent gran i de persones amb discapacitat, us trameto amb aquest escrit el resum de les accions que s'han impulsat per a fer efectiva la Resolució, així com la previsió de desenvolupament o el termini previst per a realitzar altres actuacions que ajuden a donar compliment als objectius que s'especifiquen a la Resolució.

Barcelona, 23 de desembre de 2016
Dolors Bassa i Coll, consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Annex

La disposició addicional vuitena de la Llei de pressupostos per al 2012 únicament tenia vigència fins a l'aprovació de la llei de pressupostos de l'exercici següent i, aquesta disposició ja no es troba en vigor.

Si es refereixen a la disposició quaranta-cinquena de l'actual Llei de pressupostos per al 2015, com les disposicions de les anteriors lleis i de pressupostos, aquesta disposició tindrà vigència fins que s'aprovi la nova Llei de Pressupostos, actualment

en tràmit parlamentari i amb la possibilitat per part dels diferents grups parlamentaris de fer-hi esmenes.

El Departament que encapçalo, va trametre l'informe de compliment de la Moció 28/XI, en el qual s'especificava que en relació a la Cartera de serveis socials de la Llei 12/2007, de l'11 d'octubre, de serveis socials. El Departament estava treballant per a presentar de cara a l'any 2017, un calendari per a fer possible l'actualització de la mateixa juntament amb una memòria econòmica per a l'exercici següent, de manera que es continuïn garantint els serveis i les prestacions socials. Així com l'ajustament de la ràtio de personal dels serveis socials a les noves realitats demogràfiques.

Passo ara a parlar-vos de la participació dels sindicats a les meses tècniques dels serveis socials. En aquest cas, faig saber que les taules tècniques ja no existeixen com a tal i es va constituir el Plenari de les Organitzacions Federatives, en què hi participen tots els sectors dels serveis socials especialitzats, mitjançant les entitats més representatives. En alguns casos, les taules tècniques, més que un espai de treball representaven el marc per a negociar les tarifes i, en la pràctica, en determinats sectors es reunien poques vegades (en el cas de persones amb discapacitat, l'any 2010 es varen reunir dues vegades). De fet, els sindicats només van participar a les taules tècniques de gent gran i discapacitat, i no en la resta de sectors, durant pocs anys i fins el 2010.

La constitució del Plenari de federatives ha estat valorat per la majoria dels sectors com un avenç important pel que fa a la transparència i per facilitar una visió del conjunt dels serveis socials especialitzats. D'altra banda, el treball tècnic en l'àmbit dels serveis socials sempre s'ha fet tenint en compte les aportacions de les federatives i s'està treballant en una línia de coproducció efectiva.

Control del compliment de la Resolució 268/XI, relativa a l'Informe de fiscalització 11/2015, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, corresponent al 2013

290-00245/11

SOL·LICITUD DE PRÒRROGA

Reg. 46987 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

Antoni Comín i Oliveres, Conseller de Salut de la Generalitat de Catalunya, a l'empara del que disposa l'article 94 del Reglament del Parlament de Catalunya,

Sol·licito:

L'ampliació en 30 dies del termini per a la presentació de l'informe de compliment de la Resolució 268/XI, relativa a l'Informe de fiscalització 11/2015, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, corresponent al 2013, amb número de tramitació 290-00245/11, el control de compliment de la qual correspon a la Comissió de Salut.

Barcelona, 30 de desembre de 2016

Antoni Comín i Oliveres, conseller de Salut

PRÒRROGA DEL TERMINI PER A RETRE COMPTES

Sol·licitud: Conseller, del Departament de Salut (reg. 46987).

Pròrroga: d'acord amb els articles 103 i 159.3 del Reglament, s'acorda de concedir una pròrroga de 15 dies hàbils (del 06.02.2017 al 24.02.2017) del termini que disposa el Govern per a retre comptes davant la Comissió corresponent, el qual finirà el 27.02.2017, a les 12:00 h.

Acord: Mesa del Parlament, 10.01.2017.

Control del compliment de la Resolució 270/XI, relativa a l'Informe de fiscalització 16/2015, sobre el Consorci del Palau de la Música Catalana, corresponent al període 2010-2013

290-00247/11

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 46837 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 159 i 164.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 270/XI, relativa a l'Informe de fiscalització 16/2015, sobre el Consorci del Palau de la Música Catalana, corresponent al període 2010-2013 (tram. 290-00247/11), us informo del següent:

L'anàlisi a què es refereix la sol·licitud de la Comissió de la Sindicatura de Comptes del Parlament de Catalunya es va realitzar durant els anys 2010 i 2011, en paral·lel al procés de redreçament de la institució que es va dur a terme durant els anys posteriors a l'escorcoll que a finals de juliol de 2009 van patir les dependències del Palau de la Música i que va desencadenar la imputació de l'antic equip directiu del Consorci, dirigit llavors per Fèlix Millet i Jordi Montull. Aquesta anàlisi es va fer conjuntament amb la resta de les institucions vinculades al Palau de la Música (Orfeó Català i Fundació Orfeó Català-Palau de la Música), les Administracions consorciades (Generalitat de Catalunya, Ajuntament de Barcelona i Ministeri de Cultura) i amb l'assessorament dels serveis tècnics propis i externs contractats a l'efecte.

Des del primer moment que es van posar de manifest les primeres irregularitats comeses per l'antic equip directiu del Consorci i, especialment, des del moment que aquestes irregularitats van quedar en major o menor mesura demostrades arran de les confessions dels seus autors i dels informes pericials aportats en la investigació dels diferents procediments judicials en curs, es va constatar que un dels elements que van permetre o, si més no, facilitar la comissió de les irregularitats que van donar peu a les diferents imputacions que pesen sobre Fèlix Millet, Jordi Montull i els seus col·laboradors, va ser la complexa organització jurídica de les diferents entitats que estaven vinculades a la gestió del Palau de la Música.

Cal recordar que l'estructura jurídica del Palau de la Música, en aquell moment, es composava de les següents entitats:

– Associació Orfeó Català: L'objecte és el foment de la cultura catalana, especialment en l'aspecte musical i amb una especial atenció preferent a la música coral. Està formada pels socis de l'entitat que feien les seves aportacions econòmiques mitjançant quotes que finançaven el manteniment de l'entitat. L'Associació era i és la propietària de l'edifici històric del Palau de la Música i de l'edifici d'oficines adjacent anomenat «Palmera», entre d'altres immobles adquirits pels seus antics gestors. Les funcions d'explotació de l'edifici del Palau de la Música les tenia cedides des de l'any 1983 al CPMC. L'Associació també gestionava l'escola coral. El règim intern

de funcionament d'aquesta entitat era –i és– el propi de les associacions sense ànim de lucre. Des de 2010, l'Orfeó Català se sotmet a informes periòdics d'auditoria.

– CPMC: Entitat de dret públic de base associativa constituïda l'any 1983 per la Generalitat, l'Ajuntament de Barcelona i la Diputació de Barcelona (posteriorment substituïda pel Ministeri de Cultura) amb la finalitat de donar suport a l'Orfeó Català, per gestionar els serveis propis del Palau de la Música Catalana, i fomentar el desenvolupament de la cultura musical a Catalunya.

Per fer possible l'exercici d'aquestes funcions, l'Orfeó va confiar al CPMC l'explotació de l'edifici històric del Palau de la Música a canvi que el Consorci es fes càrrec de les obres de reforma i rehabilitació que l'Orfeó Català no podia afrontar. Com a conseqüència d'aquest encàrrec de l'Orfeó Català, el Consorci ha gestionat part de les activitats que es realitzaven al Palau de la Música fins l'any 2012. Des de la seva constitució, el Consorci ha estat regit pel dret públic i sotmès a la fiscalització de la Intervenció de la Generalitat i de la Sindicatura de Comptes. Malgrat tot, algunes funcions, com l'explotació del servei de bar, o algunes obres de restauració i/o manteniment, van ser derivades a la Fundació per part de l'antic equip directiu encapçalat per F. Millet i J. Montull, sense cap justificació tècnica i sota l'aixopluc de la situació de confusió i manca de transparència que en aquells moment vivia l'entitat.

– Fundació Orfeó Català - Palau de la Música Catalana: Fundació privada constituïda per l'Orfeó Català l'any 1991 amb la finalitat d'estimular i fomentar tota classe d'activitats culturals especialment en l'aspecte musical per tal que, amb el seu suport econòmic i promocional, faciliti la realització i contribueixi en la gestió de les iniciatives i els projectes del conjunt d'institucions liderades per l'associació Orfeó Català, podent col·laborar amb altres Centres o Institucions que persegueixin iguals finalitats.

La Fundació va finançar i és la propietària de l'edifici del Petit Palau, l'explotació del qual també va ser cedida per la Fundació al Consorci. La Fundació es regeix per la normativa aplicable a les fundacions privades, se sotmet des de la seva constitució periòdicament a informes d'auditoria i queda sotmesa a l'actuació fiscalitzadora del Protectorat de Fundacions de la Generalitat de Catalunya.

– Associació Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (Cor de Cambra): Entitat creada l'any 2008 per la gestió del cor de cambra del Palau de la Música. Anteriorment el cor de cambra s'havia gestionat per l'Associació Orfeó Català. Aquesta associació va ser dissolta el dia 21 de març de 2012 i els cantaires van passar a dependre de la Fundació. El seu règim jurídic era el propi de les associacions privades i no es va sotmetre mai a cap informe d'auditoria.

Com és de veure, el Palau de la Música es caracteritzava per la seva enrevessada estructura jurídica, la qual incloïa:

1. l'existència de diversos edificis amb diferents propietaris tots ells de naturalesa jurídica privada i vinculats al Palau de la Música,
2. la separació de les facultats dominicals típiques (us, explotació, disposició, modificació...) entre diferents entitats i sobre la base de contractes que no responien als típicament regulats a la normativa sobre béns immobles (arrendament, usdefruit, dret de superfície...),
3. control i fiscalització en mans de diferents òrgans (auditors de la Fundació, Intervenció de la Generalitat, Sindicatura de Comptes i Protectorat de Fundacions),
4. existència de molts treballadors amb relacions laborals amb més d'una entitat i cobrant sous de més d'una entitat i, per últim,
5. una comptabilització parcial d'assentaments comptables creuats entre les diferents entitats, les quals, no presentaven els comptes consolidats.

Davant aquesta situació, les Administracions Públiques, juntament amb els nous responsables de l'Orfeó Català i de la Fundació, van iniciar un procés de reflexió per determinar quina seria la millor estructura organitzativa i jurídica per a les entitats

vinculades a la gestió del Palau de la Música, amb un triple objectiu: respectar els drets legítims de cada entitat, aconseguir la màxima eficiència en la gestió de l'activitat del Palau de la Música i aconseguir que aquesta gestió compleixi amb els més estrictes criteris de rigor, bon govern i transparència.

Es va crear una comissió o grup de treball de reforma institucional, constituït per representants de les administracions públiques representades al Consorci, de l'Orfeó Català i de la Fundació, i es van demanar informes a reputats especialistes. L'objectiu d'aquesta comissió o grup de treball era identificar quina seria la millor forma de gestionar les activitats del Palau de la Música.

Va ser en el transcurs d'aquesta reflexió que les administracions públiques es van manifestar obertes a analitzar i posar en marxa qualsevol fórmula que, des del punt de vista de l'eficàcia, permetés una gestió el més àgil i flexible possible, alhora que assegurés un control transparent i efectiu d'aquesta gestió per part de les administracions.

Des del punt de vista del finançament, aquesta nova fórmula també havia d'assegurar o, si més no, facilitar l'obtenció per part del Palau de la Música de fons i patrocinis privats que compensessin la davallada que la crisi econòmica ja havia començat a provocar en la capacitat de finançament de les administracions públiques, les quals, cal recordar, als voltants de l'any 2009 no aportaven més del 15% dels ingressos que rep l'activitat del Palau de la Música (12% en l'actualitat).

Com s'ha vist, l'anàlisi de les diferents alternatives partia necessàriament dels següents elements clau:

1. La propietat dels edificis que componen el Palau de la Música mai havia estat del Consorci, ja que des de la seva construcció, eren de l'Orfeó Català o de la Fundació. En aquest sentit, la gestió que d'aquests edificis feia el Consorci se sustentava, entre d'altres, en l'encàrrec de gestió que els seus titulars li havien fet.

2. La nova estructura havia de facilitar al màxim l'obtenció de finançament i mecenatge provinent del sector privat, ja que aquest resultava una font de recursos clau per a la supervivència de la institució en un moment de forta crisi econòmica i de dràstiques restriccions en els diferents pressupostos de les administracions integrants del Consorci.

3. La nova estructura havia d'afavorir un govern i una gestió estables, en els que poguessin participar els representants de l'Orfeó Català i de les administracions consorciades, el més allunyades possible de les circumstàncies que van facilitar la comissió de les irregularitats que van acabar amb la imputació de l'antic equip directiu del Consorci.

4. La nova estructura també havia de permetre, seguint la voluntat manifestada pels representants de les administracions consorciades, la participació activa d'aquestes en la presa de les decisions més rellevants que afectessin al Palau de la Música però sense necessitat d'estar vinculades a la gestió diària de les activitats del Palau de la Música.

5. Per últim, la nova estructura havia d'incorporar els mecanismes de control necessaris per assegurar el ple respecte als principis d'economia, eficiència i transparència en la gestió dels recursos públics.

Després de seguir diferents recomanacions del grup de treball, es va arribar a la conclusió que la gestió del Palau de la Música Catalana s'havia de fer:

- Concentrada en una única entitat, per evitar la confusió jurídica, comptable, laboral i organitzativa existent.

- Amb la Fundació com a entitat gestora principal, perquè és la figura jurídica típica per gestionar un patrimoni privat amb finalitats d'interès general, perquè afavoreix l'entrada de patrocini privat necessari per compensar la davallada de les aportacions públiques i perquè, alhora, les fundacions tenen un règim jurídic intern on, sota la supervisió del Protectorat, també hi poden participar les administracions

públiques (per exemple, com a membres del Patronat amb dret de veto sobre determinades decisions).

– Sotmetre l'actuació de la Fundació a auditories periòdiques, complementades amb l'aplicació estricta d'un codi ètic i de bon govern rigorós que assegurés la màxima transparència en la gestió.

La nova estructura organitzativa de les entitats vinculades a la gestió del Palau de la Música Catalana basada en la Fundació, com a ens instrumental d'aquesta gestió, respectava la titularitat privada que mai havia deixat de tenir el Palau de la Música, afavoria l'obtenció de mecenatge privat (gràcies a la regulació del mecenatge que afavoreix especialment a les fundacions) i assegurava un òrgan de govern estable en el que podien participar-hi tant els representants de l'Orfeó Català com dels mecenes i de les Administracions consorciades.

La Fundació és, doncs, la forma idònia per incorporar tant la propietat com les Administracions consorciades i el mecenes en el govern de les activitats del Palau de la Música. Per altra banda, la legislació vigent sobre subvencions públiques permet a les administracions públiques fiscalitzar els recursos que aporten amb la mateixa eficàcia que si estiguessin gestionades pel Consorci.

En aquest context, el ple respecte als principis d'economia, eficiència i transparència en la gestió dels recursos públics, s'aconseguia a través de la pròpia normativa aplicable a les fundacions, a través del Protectorat de Fundacions i amb dos nous instruments que s'havien d'articular de nou: un conveni que afegís mecanismes de control addicionals als existents i que vinculés la gestió dels fons públics que rebés la Fundació als principis propis del sector públic i la subscripció d'un codi ètic de conducta que vinculés a tots els òrgans de govern i al personal directiu de la institució.

Aquestes conclusions van portar a unes altres en lògica conseqüència: que calia refer completament els vincles jurídics existents en aquells moments entre el Consorci, l'Orfeó Català i la Fundació; alhora que es constatava que no era necessari mantenir una entitat com el Consorci.

En relació amb aquesta darrera constatació, cal tenir en compte, entre d'altres:

1. que el Consorci no era propietari de cap immoble dels que componen l'equipament cultural del Palau de la Música;
2. que l'explotació que feia el Consorci d'aquests edificis era per encàrrec dels seus titulars privats, l'Orfeó Català i la Fundació;
3. que bona part de les inversions que justificaren en el seu dia la creació del Consorci ja estaven fetes; i
4. que les Administracions consorciades havien manifestat el seu interès en desvincular-se de la gestió directa del Palau de la Música (de fet, el Consorci va acordar la seva dissolució –encara no executada– el 28 de desembre de 2011), veien correcte participar en aquesta gestió a través de la seva participació en els òrgans de govern de la Fundació i preferien continuar recolzant l'activitat del Palau de la Música Catalana a través d'altres mecanismes diferents al Consorci (per exemple, a través de subvencions o altres mecanismes de suport), tot i mantenir un dret de vet en determinades qüestions essencials per a l'entitat (per exemple, l'aprovació dels pressupostos, el nomenament del director general, la modificació dels estatuts, entre d'altres).

Aquests raonaments van portar al Patronat del Consorci, entre d'altres, a autoritzar la signatura d'un nou conveni amb l'Orfeó Català i la Fundació, que formalitzés i posés en marxa la nova estructura organitzativa i a iniciar els tràmits per la dissolució i liquidació de l'entitat. Tenint en compte els diversos procediments judicials en curs, les Administracions consorciades van decidir no fer efectiva la dissolució i liquidació del Consorci fins que aquells procediments no haguessin finalitzat. Al mateix temps, les Administracions van decidir recolzar l'activitat del Palau de la Música a través de subvencions i altres mecanismes de foment i no fer-ho com fins llavors a través del Consorci.

Com la voluntat política de dissoldre el Consorci era ferma, es va encarregar als serveis tècnics del Consorci, en col·laboració amb els de la resta d'entitats vinculades al Palau de la Música, la redacció de les clàusules d'un nou conveni a signar entre el Consorci, l'Orfeó Català i la Fundació.

Aquests treballs van donar com a resultat el Conveni Tribanda analitzat per la Sindicatura de Comptes al seu Informe de fiscalització 16/2015. Tanmateix, val a dir que, un cop rebut i analitzat l'Informe de Sindicatura, es consideren que bona part de les seves conclusions són útils per millorar la transparència, eficiència, rigor i control de la gestió del Palau de la Música Catalana.

És per aquest motiu que, arran de l'Informe de Sindicatura, es va procedir a modificar bona part del contingut original del Conveni Tribanda vigent en el moment en què es va emetre l'informe.

Aquesta modificació s'ha fet sobre la base dels següents eixos principals:

– Refondre en un únic document el Conveni Tribanda i les diferents Addendes que, a instàncies de la Intervenció General, s'havien anat introduint.

– Esmenar les deficiències detectades per la Sindicatura de Comptes i adaptar el Conveni Tribanda a les recomanacions fetes al seu Informe.

– Eliminar del Conveni Tribanda aquelles clàusules que amb el pas del temps i l'evolució de les circumstàncies havien quedat obsoletes o inaplicables.

El nou text del Conveni Tribanda garanteix un control clar i efectiu dels fons públics provinents del Consorci i ofereix a les Administracions consorciades uns mecanismes de control clars i efectius, que podrien resultar especialment útils en el moment en què, com està previst, el Consorci es dissolgui i s'extingeixi la seva personalitat jurídica.

Com s'ha dit anteriorment, la unificació de la gestió del Palau de la Música que s'ha dut a terme mitjançant la Fundació, suposa que moltes de les observacions que la Sindicatura inclou al seu Informe estiguin resoltes ja a dia d'avui, havent-se corregit les deficiències detectades:

a) En relació amb la recomanació de l'Informe de Sindicatura relativa als fons rescabats, s'ha valorat i revisat el criteri comptable aplicat conjuntament amb la Intervenció General i s'ha establert expressament, a través de la nova versió del Conveni Tribanda, una garantia en virtut de la qual la Fundació i l'Orfeó Català es veuran obligats a tornar al Consorci els fons que aquest darrer hagi rebut en concepte de rescabament per part del Jutjat i pel supòsit en què el Consorci els hagi de tornar per manament judicial. En aquest sentit i d'acord amb les recomanacions de la Sindicatura de Comptes, s'han pres les mesures necessàries perquè els fons rescabats pel Jutjat d'Instrucció número 30 de Barcelona, amb destinació al Consorci, li siguin restituïts per la Fundació i l'Associació Orfeó Català.

b) En relació amb la recomanació de l'Informe de Sindicatura relativa a determinades regularitzacions comptables, s'ha valorat i revisat el criteri comptable aplicat conjuntament amb la Intervenció General.

c) La nova versió del Conveni Tribanda incorpora els mecanismes de control dels fons públics que la normativa sobre finances públiques preveu per controlar la gestió de les subvencions, de manera que la Fundació resta obligada a tornar els fons rebuts del Consorci i/o de les Administracions consorciades en cas de què no justifiqui correctament l'aplicació d'aquests fons a la destinació que justifica la seva aportació. Així, les aportacions que el Palau de la Música rep de les Administracions Públiques resten subjectes al règim de control i fiscalització que preveu la legislació vigent sobre subvencions públiques, la qual cosa permet a les Administracions Públiques fiscalitzar els recursos que aporten amb la mateixa eficàcia que si estiguessin gestionades pel Consorci.

En aquest sentit, durant aquests darrers exercicis s'han justificat les subvencions públiques atorgades a la Fundació i s'ha posat a disposició de les Administracions Públiques consorciades, ara també integrants del Patronat de la Fundació, tota la

informació legalment exigible i que justifica l'aplicació d'aquestes subvencions a la finalitat a la que anaven destinades.

A partir de l'exercici 2015, d'acord amb el conveni subscrit entre la Fundació i la Generalitat de Catalunya, els auditors han d'elaborar, a més a més dels comptes anuals i l'auditoria aprovada, un informe de procediments acordats, d'acord amb el pressupost d'activitat subvencionada presentat per a l'atorgament de la subvenció de la Generalitat de Catalunya a través del Departament de Cultura i l'OSIC.

d) En relació amb la recomanació de l'Informe de Sindicatura relativa a un aportació d'1,17 MEUR realitzada a la Fundació l'any 2012, correspon indicar que en el seu dia es va tramitar un procediment de reintegrament i que aquest es troba resolt en l'actualitat.

e) En relació amb la recomanació de l'Informe de Sindicatura, relativa a l'aplicació dels principis d'economia, eficiència i transparència en la gestió dels recursos públics, es posa de manifest que, com s'ha dit anteriorment, des de l'emissió de l'Informe de Sindicatura s'ha modificat el Conveni Tribanda per introduir nous mecanismes de control i transparència, per donar compliment a la normativa catalana i estatal vigent en la matèria.

Per últim, simplement afegir que, en aquests moments, gràcies a la unificació de la gestió del Palau de la Música, mitjançant la Fundació, aquesta gestió ha tingut com a resultat una clara millora en eficiència, transparència i rigor, s'està aconseguint redreçar la greu situació i el desprestigi que tenia la institució al juliol de 2009 i s'està fent front al futur amb uns comptes sanejats i amb un resultat d'explotació positiu.

Per tot el que precedeix, s'informa a la Comissió del Parlament que el Govern ha seguit, dins el seu àmbit d'actuació i d'acord amb el que s'acaba d'exposar, les recomanacions de l'Informe de fiscalització 16/2015 de la Sindicatura de Comptes.

Barcelona, 22 de desembre de 2016
Santi Vila i Vicente, conseller de Cultura

Control del compliment de la Resolució 301/XI, sobre la prioritització de les obres de construcció de l'edifici de l'Institut Escola Salvador Vilarrasa, de Besalú, el 2017

290-00277/11

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 46962 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 159 i 164.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 301/XI, sobre la prioritització de les obres de construcció de l'edifici de l'Institut Escola Salvador Vilarrasa, de Besalú, el 2017 (tram. 290-00277/11), us informo del següent:

El Departament d'Ensenyament elabora la planificació de construccions escolars d'acord amb les necessitats d'escolarització i la disponibilitat pressupostària, donant compliment als principis generals d'equitat, eficàcia, eficiència i economia establerts en els articles 196 i 197 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació.

Barcelona, 29 de desembre de 2016
Meritxell Ruiz i Isern, consellera d'Ensenyament

Control del compliment de la Resolució 321/XI, sobre la construcció del nou edifici de l'Escola El Vinyet, de Solsona

290-00296/11

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 46963 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 159 i 164.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 321/XI, sobre la construcció del nou edifici de l'Escola El Vinyet, de Solsona (tram. 290-00296/11), us informo del següent:

El Govern de la Generalitat de Catalunya va aprovar el 26 de juliol de 2016 per Acord de Govern la construcció de l'Escola El Vinyet de Solsona.

El Departament d'Ensenyament licitarà el concurs per l'execució de les obres quan el projecte executiu estigui aprovat.

Barcelona, 29 de desembre de 2016
Meritxell Ruiz i Isern, consellera d'Ensenyament

Control del compliment de la Resolució 367/XI, sobre la construcció del canal Segarra-Garrigues

290-00340/11

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 46892 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 159 i 164.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 367/XI, sobre la construcció del canal Segarra-Garrigues (tram. 290-00340/11), us informo del següent:

El percentatge d'obra finalitzada en l'actualitat de la xarxa secundària és del 40%.

La inversió executada total en el conjunt de l'actuació a data d'avui (xarxa primària, secundària, terciària, concentració parcel·lària, mesures correctores impacte ambiental i subministrament elèctric) és de 714,2 milions d'euros.

La data prevista de finalització del Canal és el 2030.

El pressupost necessari per la finalització de les obres és de 335,8 M€ (inclou les despeses de concentració parcel·lària, xarxa d'electrificació i les mesures correctores d'impacte ambiental).

Barcelona, 28 de desembre de 2016
Oriol Junqueras i Vies, vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda

Control del compliment de la Moció 16/XI, sobre el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts

390-00016/11

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA MOCIÓ

Reg. 46951 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 159 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Moció 16/XI, sobre el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (tram. 390-00016/11), pel que fa als punts a) i d) us informo del següent:

En relació amb la planificació dels ensenyaments artístics us fem les consideracions següents:

1. En el desplegament de la llei 12/2009 d'educació (LEC), el Departament d'Ensenyament impulsa l'ordenació dels ensenyaments artístics, alhora que adapta l'oferta d'aquests ensenyaments a les diferents recomanacions europees i a les necessitats dels sectors de la cultura i les arts. Alhora, segueix diversificant l'oferta per impulsar-ne llur promoció social.

2. La LEC regula en l'article 65 els ensenyaments artístics, ubicats dins dels ensenyaments de règim especial. Els ensenyaments a què fa referència són els de música, dansa, arts plàstiques i disseny, art dramàtic, conservació i restauració de béns culturals i les altres manifestacions artístiques que el govern determini.

3. Pel que fa a l'oferta formativa:

Des del Departament d'Ensenyament s'ha plantejat l'ordenació de l'oferta amb dues modalitats diferents: a) una oferta reglada, que comprèn diversos graus amb la finalitat exclusiva de facultar per a la pràctica professional; b) una altra de no reglada, adreçada a les persones que volen adquirir els coneixements artístics adequats per a practicar-los. L'ordenació d'aquests ensenyaments fonamenta les connexions entre ells i amb els ensenyaments de règim general.

– Aquesta oferta està plantejada per disciplines i nivells educatius:

– Els ensenyaments reglats de les diverses modalitats d'arts plàstiques i disseny es classifiquen en ensenyaments de grau mitjà i ensenyaments de grau superior.

– Els ensenyaments reglats de música i els ensenyaments reglats de dansa es classifiquen en ensenyaments professionals i ensenyaments superiors. Aquests ensenyaments superiors de música, d'art dramàtic, conservació i restauració de béns culturals i de disseny són ensenyaments superiors adequats als principis i els criteris de desplegament de l'Espai Europeu d'Educació Superior i supervisats segons el Marc per a la verificació, el seguiment, la modificació i l'acreditació de titulacions oficials (VSMA) per l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari (AQU). Aquesta avaluació externa de la qualitat dels Ensenyaments Artístics Superiors es realitza en el desplegament del conveni que van signar el propi Departament i l'AQU l'any 2012.

– Aquesta oferta s'imparteix en escoles, centres especialitzats i centres superiors que poden ser públics o privats autoritzats per l'Administració educativa i també en centres educatius integrats en els que es poden cursar simultàniament els ensenyaments artístics professionals i l'educació secundària.

4. Pel que fa a l'organigrama del propi Departament d'Ensenyament: La Direcció General de Formació Professional i Ensenyaments de Règim Especial, d'acord amb l'article 25 del Decret 296/2016, de 20 de setembre, de modificació del Decret 297/2011, de 22 de març, de reestructuració del Departament d'Ensenyament, per

donar resposta a aquests ensenyaments i als seus usuaris, disposa d'un Servei d'Ordenació dels Ensenyaments de Règim Especial, i realitza, entre d'altres, les funcions següents:

- Elaborar el contingut de les proves d'accés als ensenyaments artístics i als ensenyaments esportius, així com les d'obtenció del títol de tècnic, del de tècnic superior i dels certificats d'idiomes.
- Organitzar i donar suport a sistemes de reconeixement acadèmic dels aprenentatges adquirits en activitats d'ensenyaments no reglats, mitjançant l'experiència laboral o les activitats socials.
- Elaborar les propostes d'ordenació i organització dels ensenyaments artístics superiors.
- Proposar marcs de col·laboració amb altres departaments de la Generalitat, i amb les administracions locals i altres institucions per a la promoció i implantació dels ensenyaments de règim especial.

Aquestes funcions responen al plantejament i voluntat de fomentar amb les diferents accions relacionades amb la planificació, organització, foment, detecció de necessitats i prestigi d'aquests ensenyaments.

5. Pel que fa a l'ordenació d'aquests ensenyaments:

Des del Departament d'Ensenyament s'elabora l'ordenació d'aquests ensenyaments adaptant l'oferta dels ensenyaments artístics al desenvolupament normatiu europeu.

S'ha previst una ordenació de les propostes curriculars necessàries per al desenvolupament educatiu del sector i de les necessitats plantejades pel món empresarial.

– En aquest sentit i a tall d'exemple s'ha elaborat el títol propi de circ (Grau Mitjà d'Animació en circ) i està en vies de publicació el grau superior en Arts del circ, així com l'elaboració del títol propi de teatre (Grau Superior de Tècniques d'Actuació Teatral). Hi ha altres possibles títols en estudi.

– Alhora s'han definit perfils professionals en els ensenyaments artístics: música moderna, música tradicional, cicles formatius de grau superior: Videojocs, Infografia 3D, etc.

– En l'àmbit dels ensenyaments artístics superiors s'ha planificat una oferta de Títols Superiors així com una àmplia oferta de màsters artístics oficials a Catalunya.

Així mateix, s'estableixen procediments de coordinació entre les escoles de música i dansa, els centres educatius integrats, els conservatoris, els centres artístics autoritzats de grau professional, les escoles d'art i els centres artístics superiors que garanteixin l'establiment d'itineraris professionalitzadors amb l'objectiu de supervisar-ne l'aplicació.

6. Pel que fa als diferents sistemes de participació

Es fonamenten en 3 grans àmbits:

- Interdepartamental i altres administracions
- Amb els diferents sectors
- Amb els centres docents

Participació interdepartamental, departamental i amb altres administracions

Tot seguit es fa una relació d'aquesta participació amb diferents institucions, ens, o organitzacions:

- Comissió mixta (ajuntaments - Departament d'Ensenyament)
- Reunions amb els ajuntaments i amb les diputacions relatives a la planificació i altres interessos
- Organització i realització del procés de verificació i acreditació dels títols artístics superiors amb l'Agència de Qualitat Universitària
- Participació a les taules de sector del Departament de Cultura
- Participació als plans integrals conjuntament amb el Departament de Cultura
- Arts visuals, música, dansa, circ, etc.

- Foment de convenis de col·laboració amb ajuntaments i institucions culturals (Conveni Museu del Disseny HUB, la Bisbal d'Empordà, Auditori de Barcelona, Liceu),
- Col·laboració amb les diferents direccions generals del Departament d'Ensenyament per al funcionament i organització d'aquests ensenyaments

Participació amb els diferents sectors

S'han realitzat les actuacions següents:

- Organització de jornades amb el món empresarial
- Reunions de contrastació amb el sector dels professionals de música, dansa, circ, teatre, arts plàstiques i disseny
- Realització de convenis de col·laboració amb empreses: Kibuc, Ceràmiques Marcó, Clipper, Canal taronja TV, Corporació Catalana de Mitjans audiovisuals (TV3) entre d'altres.
- Col·laboració amb Associacions i altres entitats (Conveni amb la Federació d'Associacions d'Artesans d'Ofici de Catalunya, Conveni amb l'Associació d'Empresaris Artesans Ceramistes de la Bisbal, Conveni amb el Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya, etc.)
- Reunions periòdiques amb les Associacions d'Escoles de Música: ACEM i EMIPAC i ACCAT

Participació amb els centres docents

En aquest àmbit de treball, destacaríem les actuacions següents:

- Realització de Mapes de centres i d'escoles amb l'oferta educativa corresponent
- Coordinació dels equips directius dels Centres de les diferents arts de Catalunya.
- Coordinació dels grups de treball que articulen les necessitats implícites al desplegament del marc dels Ensenyaments Artístics i Ensenyaments Artístics Superiors a Catalunya,
- Foment de les relacions i mobilitat internacional amb projectes, mostres i actuacions.
- Realització de projectes específics
- Previsió de mesures organitzatives i flexibilitzadores per facilitar l'accés a aquests estudis
- Elaboració d'enquestes d'inserció laboral dels estudiants que han acabat els seus estudis

Línies de futur

1. Desplegament del Projecte Ara Art promogut per la Direcció General de Formació Professional i Ensenyaments de Règim Especial, i més concretament pel Servei d'Ordenació de Règim Especial, conjuntament amb les direccions generals d'Educació Infantil i Primària i de l'ESO i el Batxillerat, adreçat a potenciar l'educació artística com a nucli de la formació integral dels alumnes, fent dels projectes de col·laboració entre l'escola o l'institut i les escoles artístiques de l'entorn o grans equipaments l'eix vertebrador de l'aprenentatge. Aquest projecte vol apropar l'art a tota la població infantil amb dues finalitats:

- Detectar talent
- Augmentar futur públic als equipaments artístics

2. Estudi i disseny de l'estructura i les funcions per a la redacció del marc normatiu que ordeni i reguli el desplegament de l'Institut Superior de les Arts de Catalunya, regulat per la Llei d'Educació de Catalunya, la implementació del qual està previst per a l'any 2017.

3. Desplegament del programa d'innovació Talent creatiu i empresa de col·laboració i transferència de coneixements i experiències entre les escoles d'art i disseny i els diversos agents que formen part del teixit productiu i social.

Per tot l'exposat, es considera que el Govern de la Generalitat dóna resposta als ensenyaments artístics.

D'altra banda, pel que fa al punt d) de la moció, tal com ja vàrem informar, s'ha adreçat un escrit a la presidenta de la Comissió de Cultura on restem a la seva disposició per tal de promoure un grup de treball, en el marc de la Comissió, i que segons ens han informat convocarà en breu, amb l'objectiu d'analitzar el model del CoNCA i reflexionar sobre aquest model, per tal que, amb el desig d'obtenir el màxim consens, pugui ser modificada la Llei 6/2008, del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts.

Barcelona, 27 de desembre de 2016
Santi Vila i Vicente, conseller de Cultura

Control del compliment de la Moció 57/XI, sobre la política energètica

390-00057/11

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA MOCIÓ

Reg. 46955 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 159 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Moció 57/XI, sobre la política energètica (tram. 390-00057/11), us informo del següent:

Pel que fa al *punt 1*, l'Institut Català d'Energia (Icaen) va presentar el 2015 un document de bases del Pacte Nacional per a la transició energètica, com a organisme responsable d'elaborar-lo. Aquesta primera versió va ser sotmesa a un procés d'informació pública en el marc de la Taula d'Entitats (formada per associacions, empreses, etc. que tenen relació amb l'àmbit de l'energia a Catalunya) i, al mateix temps, sol·licitant el posicionament a altres agents socials i acadèmics.

Posteriorment, una vegada analitzades i recollides les aportacions realitzades pels participants de la Taula d'Entitats, així com les recollides mitjançant un conjunt de reunions particulars amb diversos agents, l'Icaen ha elaborat el document final, consensuat en el marc de les sessions de treball que ha dut a terme amb aquests agents. A més, s'ha presentat el contingut final del Pacte al conjunt d'entitats i associacions participants que han participat en el procés de concertació.

A continuació, aquest nou document de bases del pacte, consensuat amb la Taula d'entitats i altres agents que hi han participat, serà aprovat pel Govern en les properes setmanes.

Posteriorment a la seva aprovació per part del Govern, el nou document de bases del Pacte serà tramès al Parlament de Catalunya, amb la finalitat que sigui sotmès a debat en el si de la Comissió d'Empresa i Coneixement.

El nou document de bases del Pacte recull, majoritàriament, els aspectes indicats a l'apartat primer de la Moció 57/XI. De manera específica, aquests aspectes són els següents:

a) L'eix 3 del Pacte, Assolir el màxim nivell d'estalvi i eficiència energètica en l'economia i societat catalanes, inclou fomentar l'eficiència i l'estalvi energètic en tots els sectors consumidors (domèstic, industrial, serveis, transport i primari) per tal d'assolir un model energètic sostenible a mitjà i llarg termini.

D'altra banda, el Pacte assumeix els compromisos i objectius energètics de la Unió Europea pels anys 2030 i 2050, particularment, l'objectiu de millorar l'eficièn-

cia energètica en un 27% l'any 2030 i assolir un sistema energètic renovable al 100% en l'horitzó de l'any 2050.

Aquests objectius són totalment compatibles amb la reducció del 50% del consum d'energia final en l'horitzó de l'any 2050 que proposa la moció. En aquest sentit, aquest objectiu serà analitzat i concretat en el context del desenvolupament de la Prospectiva energètica de Catalunya 2050 (Proencat 2050).

b) Per tal d'assegurar el subministrament energètic, l'eix 2 del Pacte, Garantir l'abastament energètic de Catalunya i la qualitat i fiabilitat dels subministraments energètics, identifica les necessitats de potenciar la diversificació de l'aprovisionament energètic exterior (interconnexions, diversificació de proveïdors), potenciar la diversificació de l'oferta energètica interior (diversificació de vectors energètics, emmagatzematge elèctric) i disminuir la dependència energètica exterior (energies renovables autòctones).

Igualment, aquest mateix eix identifica la necessitat de dur a terme un seguiment dels indicadors de qualitat i fiabilitat del subministrament energètic, així com de dissenyar i articular mecanismes de reglamentació tècnica i regulació econòmica basats en l'esforç inversor per promoure la inversió en les noves xarxes elèctriques intel·ligents.

c) El Pacte recull l'objectiu a llarg termini de transformar el model energètic català actual en un model basat cent per cent en les energies renovables desitjablement en l'horitzó 2050, si és possible tècnicament, mediambientalment i econòmicament i amb el suport social i territorial que els faci viables.

Pel que fa a l'horitzó de l'any 2030, el Pacte assumeix l'objectiu de la Unió Europea, és a dir, assolir que el 50% de la producció d'energia elèctrica i el 27% del consum brut d'energia final sigui d'origen renovable. En el marc dels treballs de la Proencat 2050 s'analitzarà la viabilitat tècnica, econòmica i social d'incrementar la contribució de les energies renovables en el mix elèctric català fins al 70% en l'horitzó de l'any 2030.

d) L'eix 3 del Pacte, assolir el màxim nivell d'estalvi i eficiència energètica en l'economia i societat catalanes, recull un conjunt d'estratègies per a la reducció de combustibles derivats del petroli en el sector transport per carretera. Entre aquestes estratègies cal destacar l'impuls a la mobilitat elèctrica, incentivar la mobilitat no motoritzada i el transport públic col·lectiu, la millora de la gestió i l'optimització dels desplaçaments de mercaderies i l'increment de la participació del ferrocarril en el seu transport, la renovació del parc mòbil de mercaderies, entre altres.

D'altra banda, els objectius energètics i ambientals específics que cal assolir en els anys 2030, 2040 i 2050 (objectiu de reducció de combustibles fòssils, entre altres) i altres aspectes clau del nou model energètic català a mitjà termini (paper de l'energia nuclear, necessitat de noves infraestructures) seran definits en el marc de la Proencat 2050.

e) L'eix 3 també recull la necessitat explícita de desenvolupar els principis de l'economia circular, perseguint una forta eficiència de l'ús dels recursos materials i energètics i fomentant el reaprofitament dels residus.

f) El dret fonamental d'accés a l'energia és l'essència de l'eix 1 del Pacte, garantir el dret fonamental d'accés a l'energia i la defensa dels drets dels consumidors. Aquesta garantia d'accés i disponibilitat de l'energia com a dret fonamental assegura un model energètic democràtic i socialment inclusiu. Igualment, els principis de defensa dels drets dels consumidors (contractació, atenció al client i qualitat del producte) es recullen en aquest mateix eix 1.

Finalment, el Pacte també recull la necessitat de fer front a la pobresa energètica, desenvolupant normativa específica per a paliar els seus efectes i desenvolupant eines per a la implantació de solucions d'eficiència energètica i aprofitament d'energies renovables en els habitatges afectats per pobresa energètica.

g) L'eix 6 del Pacte, democratització de l'energia i participació de la societat en el nou model energètic, recull la necessitat de donar a la societat un paper clau en la construcció del nou model energètic de Catalunya. Amb aquesta finalitat, el Pacte proposa desenvolupar una tasca permanent d'informació, sensibilització i conscienciació social i empresarial vers els reptes energètics als quals Catalunya ha de fer front, fent partícip al conjunt de la societat en la consecució dels objectius energètics i climàtics establerts i en el desenvolupament de les estratègies energètiques associades.

Igualment, el mateix eix indica que també caldrà dur a terme un esforç en proporcionar informació completa i rigorosa en matèria d'energia i les seves externalitats als mitjans de comunicació, periodistes i generadors d'opinió, amb la finalitat que siguin conscients de la problemàtica energètica i facin seves les estratègies per desplegar el nou model energètic.

h) El document de bases del Pacte identifica la necessitat de definir uns òrgans de governança que permetin liderar de manera clara aquest procés de transició. En aquest sentit, proposa la creació dels òrgans següents:

- Consell Assessor per a la Transició Energètica (derivat de l'actual Consell Assessor de l'Icaen).

- Comitè Coordinador del Pacte Nacional per a la transició energètica, amb representació de totes les polítiques sectorials de la Generalitat de Catalunya que esdevenen indispensables per avançar i afrontar els reptes del nou model energètic. Aquest comitè tindrà com a finalitat dur a terme un seguiment del grau d'avenç de la transformació del model energètic català, així com identificar i proposar les actuacions necessàries per assolir els objectius del Pacte.

- Taula per a la Transició Energètica de Catalunya, amb la participació de les entitats i associacions de l'àmbit econòmic, empresarial i social, vinculades amb l'energia.

D'altra banda, també cal adaptar les funcions de l'Icaen al repte de la transició energètica, que, a més a més d'adaptar el seu Consell Assessor, també ha d'adaptar el seu Consell d'Administració, que ha de comptar amb representació dels principals agents econòmics i socials relacionats amb l'àmbit energètic i d'experts reconeguts en matèria d'energia.

Quant al *punt 2*, el Pacte Nacional per a la transició energètica de Catalunya recull la necessitat d'adaptar les xarxes elèctriques de distribució actuals als nous requeriments, conseqüència de l'elevada penetració de les energies renovables i la generació distribuïda. En aquest context, el Pacte identifica com a objectiu avançar en el disseny i construcció de xarxes elèctriques intel·ligents que permetin fer compatible la garantia de subministrament, la incorporació de generació elèctrica distribuïda, parant especial atenció a la integració dels vehicles elèctrics com a sistemes d'emmagatzematge elèctric amb càrrega bidireccional.

Igualment, aquests nous requeriments requereixen desenvolupar els sistemes de gestió entre els sistemes de generació d'energia elèctrica distribuïts i renovables, els sistemes d'emmagatzematge i el consum d'energia, optimitzant aquesta interrelació.

Pel que fa al *punt 3*, les accions que s'han dut a terme en relació amb cada apartat són les següents:

a) El 14 de juny de 2016 el Govern va aprovar el Pla d'acció per al desplegament d'infraestructura de recàrrega per als vehicles elèctrics 2016-2019 (PIRVEC), promogut per l'Icaen, i que té per objectiu convertir Catalunya en un país atractiu per al vehicle elèctric a través de la garantia de subministrament energètic als usuaris i al parc de vehicles que circula per la xarxa viària catalana.

L'estratègia compta amb una dotació de 5,8 milions d'euros per tal de superar les barreres que, a dia d'avui, impedeixen que Catalunya assoleixi els nivells d'implantació que el vehicle elèctric té a altres països d'Europa.

El Pla facilitarà la cooperació entre els diversos agents públics i privats per tal d'assolir els següents objectius:

– Assolir la instal·lació de 100 estacions de recàrrega ràpida (EdRR) tri-mànega d'accés públic (potència >45 kW).

– Assolir la instal·lació de 400 estacions de recàrrega semiràpida (EdRS) d'accés públic (potència >7,5 kW).

– Assolir la instal·lació de 25.000 punts de recàrrega vinculats (EdRV) associats a vehicles elèctrics privats.

– Posar en funcionament un sistema d'identificació interoperable dels usuaris de vehicles elèctrics i de pagament eficaç i universal per totes les EdRR i EdRS, compatible amb els sistemes europeus.

– Promoure modificacions normatives per assolir la viabilitat tècnica i econòmica de la mobilitat elèctrica

El Pla està alineat amb la Directiva 2014/94/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2014, relativa a la implantació d'una infraestructura per als combustibles alternatius, especialment en els següents aspectes:

– Impulsar una infraestructura de mobilitat elèctrica que arribi a garantir l'objectiu proposat d'una estació de recàrrega per cada 10 vehicles elèctrics de cara al 2020.

– Garantir que les estacions de recàrrega d'accés públic estiguin exemptes de barreres com ara targetes, sistemes de subscripcions o qualsevol altre autorització que limiti l'ús de les estacions de recàrrega als seus usuaris.

– Assegurar una infraestructura de recàrrega accessible i suficientment distribuïda a tot el territori.

El 8 de novembre de 2016 l'Icaen i una cinquantena d'agents públics i privats varen signar l'adhesió a una proposta de llei que modifiqui la normativa estatal i permeti l'impuls de la mobilitat elèctrica a Catalunya i al conjunt de l'Estat espanyol. La proposta és fruit del grup de treball sobre normativa del mateix PIRVEC.

La proposta de *Ley de medidas de fomento para la electrificación del transporte por carretera* té el suport d'empreses energètiques, de l'automoció, de fabricants d'equips tecnològics de recàrrega, d'empreses TIC, de centres tecnològics i de recerca referents en noves tecnologies energètiques, de despatxos d'advocats especialistes en energies renovables i també d'administracions locals, i es pretén que els partits polítics l'assumeixin i la debatir al Congrés dels Diputats.

La proposta de llei es va enviar l'11 de novembre de 2016 als diferents grups polítics del Congrés del Diputats per tal que la presentin i tramitin en l'actual legislatura. El text suposa la modificació de 7 normatives de caràcter bàsic estatals, entre les quals hi figuren 3 lleis, 2 reals decrets legislatius i 2 reals decrets.

A més a més, el Departament de Territori i Sostenibilitat ha tramitat una Proposta d'Acord del Govern per a l'adquisició de vehicles de baixes emissions i altres aspectes per a la millora ambiental de les flotes de vehicles. La proposta va ser informada favorablement en la reunió del Ple de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa del dia 1 de desembre.

L'objectiu de la Proposta d'Acord del Govern és que hi hagi una millora substancial de la qualitat ambiental de les flotes de vehicles de la Generalitat i s'incrementi el nombre de vehicles de baixes emissions. Per assolir aquest objectiu és necessari un canvi tant en la gestió de les flotes com en el protocol de decisió en l'adquisició de vehicles.

En el primer punt de la Proposta d'Acord del Govern s'estableix que, els òrgans de contractació de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i del seu sector públic, en les licitacions per a l'adquisició de vehicles de les categories M1 i N1, han de prioritzar la compra, en primer terme, de vehicles elèctrics i, en segon terme, atenent principalment al tipus de recorregut, de vehicles híbrids o de gas (bifuel de gasolina). En la proposta es preveu que, davant la impossibilitat d'aplicar aquesta

priorització, els òrgans de contractació hagin d'emetre un informe justificatiu d'excepció.

Per a la resta de licitacions per a l'adquisició de vehicles, els òrgans de contractació han d'aplicar la Guia per a la compra verda de vehicles informada favorablement pel Ple de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa.

En la Proposta s'insta als responsables de la gestió de les flotes de vehicles de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic, en el punt 2.b a donar de baixa els vehicles de gasoil Euro 3 o inferior, abans de finals de l'any 2018, tramitar el seu desballestament en un centre autoritzat i obtenir el corresponent certificat de destrucció, i en el punt 2.c a realitzar una diagnosi ambiental de la seva flota de vehicles.

b) El mes de febrer de 2013, el Govern (a proposta del Departament de Territori i Sostenibilitat i del Departament d'Empresa i Ocupació) va aprovar l'Acord de Govern d'impuls de l'Estratègia catalana per a la renovació energètica dels edificis (ECREE).

L'objectiu principal de l'ECREE és renovar el parc d'edificis català (més d'1,5 milions d'edificis) a l'horitzó del 2020, tot generant estalvis econòmics, energètics i d'emissions de gasos en la seva gestió.

Els objectius globals de l'ECREE s'inscriuen en el compliment dels objectius 20-20-20 de la Unió Europea i en l'estratègia energia-clima de la Unió Europea. L'ECREE preveu en l'horitzó del 2020:

- Generar un mínim de 120 macroprojectes que generin una inversió superior als 1.400 milions d'euros i una ocupació directa associada de 14.000 llocs de treball.
- Actuar sobre el 100% dels edificis públics i el 61% dels privats.
- Reduir el consum d'energia final del sector un 14,4%, estalviant un total de 800 milions d'euros en la seva factura energètica i reduint les emissions d'un 22%.

Les principals actuacions i programes que l'ECREE desenvolupa actualment són:

- Crear d'un sistema d'informació (SIME) que integri les diferents fonts d'informació relativa a les actuacions a l'entorn de la renovació energètica dels edificis: la certificació energètica, les inspeccions tècniques d'edificis, el cadastre i d'altres. Pels edificis de la Generalitat de Catalunya, l'eina SIME s'utilitza pel control de la facturació energètica i pel monitoratge dels consum energètic dels edificis.

- Desenvolupar un programa de formació específic en tecnologies eficients de renovació energètica d'edificis i oferiment del programa als col·lectius professionals lligats a la construcció i, de forma especial, a les persones aturades del sector.

- Identificar i ajudar al desenvolupament de projectes tractor en renovació energètica d'edificis. Són projectes tractor aquells que són significatius per alguna de les seves característiques (sector, tecnologia, etc.) i que poden ser fàcilment replicables.

- Crear i posar a disposició dels professionals del sector un cercador de projectes significatius i de bones pràctiques en matèria d'eficiència energètica i energies renovables en els edificis de Catalunya.

- Integrar indicadors d'eficiència energètica en l'eina d'elaboració de pressupostos de l'ITEC (utilitzada abastament pel sector), que permet avaluar l'eficiència en l'etapa de disseny i donar consells d'eficiència energètica als projectistes en els projectes de nova construcció i en rehabilitacions.

c) El 30 d'agost de 2011 el Govern va aprovar el desenvolupament del Pla d'estalvi i eficiència energètica per als edificis i equipaments de la Generalitat de Catalunya 2011-2014 i el 16 de juny de 2015 va aprovar l'extensió i revisió d'aquest Pla per al període 2015-2017. Les inversions previstes en aquest període són de 120 milions d'euros, majoritàriament per part de les empreses privades en la modalitat de contractes de rendiment amb estalvi energètic garantit.

L'anàlisi del perquè dels baixos resultats porta a pensar que la manca d'instruments legals clars per a la contractació de serveis energètics i d'instruments finan-

cers per a les empreses de serveis energètics han dificultat i fet poc atractiva la renovació energètica dels edificis i equipaments de les diferents Conselleries.

La solució per al nou impuls en aquest àmbit és una acció de col·laboració entre el Departament d'Empresa i Coneixement (per mitjà de l'Icaen), el Departament de Vicepresidència i d'Economia i Hisenda i el Departament d'Afers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència per desenvolupar les eines necessàries:

- Preparar un acord de govern que fixi el model de contracte de rendiment amb garantia d'estalvi, per permetre l'extensió dels contractes de rendiment energètic amb garantia d'estalvi fins als 12 anys i per evitar que siguin considerats com a endeutament per a la Generalitat de Catalunya.

- Aprovació d'un acord de govern per a desenvolupar una plataforma d'inversió en eficiència energètica i energies renovables, que permetrà mantenir la capacitat d'endeutament de les empreses de serveis energètics, tot garantint la sostenibilitat econòmica dels projectes objecte dels contractes de rendiment de serveis d'eficiència energètica.

- Projecte d'inversions en el marc del programa ELENA - Banc Europeu d'Inversions (BEI), presentat per l'Icaen i aprovat per part del BEI, en el marc de l'eina ELENA.

Aquest projecte té per objectiu realitzar licitacions en matèria d'eficiència energètica i energies renovables en els equipaments i edificis de la Generalitat de Catalunya, preferentment en la modalitat de contractes de rendiment amb garantia d'estalvi. L'objectiu és assolir una inversió de 83,8 milions d'euros, amb un compromís amb el BEI d'arribar com a mínim a 39,2 milions d'euros d'inversió en un període de tres anys.

Per facilitar aquest objectiu, el BEI aporta una subvenció a fons perdut d'1,7 milions d'euros per accions d'assistència tècnica.

- Programa FEDER - Eficiència energètica i energies renovables. El programa europeu FEDER retorna a les administracions el 50% de les inversions pròpies realitzades en aquests àmbits. És, doncs, vàlid per actuacions fetes amb recursos econòmics propis, però no per d'altres actuacions on es fan servir recursos privats.

Arran del desenvolupament d'aquestes accions, s'està preparant un nou acord de govern per aprovar el nou Pla de renovació i modernització energètica dels edificis i equipaments de la Generalitat de Catalunya 2017-2020, que té per finalitat assolir els objectius de la UE en el sentit de reduir el consum d'energia de la Generalitat de Catalunya un 20% en el període 2007-2020.

d) El Pacte Nacional per a la transició energètica assumeix que la transformació del model energètic ha de ser coherent amb la consecució dels objectius ambientals i climàtics.

Un clar i important exemple concret de conflicte entre els objectius climàtics i energètics és el paper de l'energia nuclear a Catalunya, que produeix actualment la meitat, aproximadament, de l'energia elèctrica de Catalunya. Durant la propera dècada, les tres centrals nuclears catalanes assoliran els 40 anys de vida i Catalunya haurà de plantejar el seu tancament o bé la seva extensió de vida més enllà dels 40 anys de funcionament.

La Proenecat 2050 permetrà analitzar, des de l'òptica de les diverses opcions tècniques econòmiques i socials, la substitució de les actuals centrals nuclears (sense emissions de gasos d'efecte hivernacle en el seu funcionament) per altres formes de subministrament elèctric (energies renovables, energies fòssils, importació d'energia elèctrica...) o bé l'allargament de la seva vida útil, i permetrà avaluar l'impacte econòmic i ambiental de cada elecció. Aquests escenaris s'analitzaran en el context d'un camí cap a un model energètic 100% basat en les energies renovables, tot mantenint la qualitat i fiabilitat del subministrament d'energia elèctrica a Catalunya.

Igualment, aquest debat entre els objectius energètics i climàtics no només s'ha d'afrontar des del punt de vista tècnic (atès que diferents i dispars solucions tècni-

ques podran ser clarament possibles), sinó que també cal fer partícips als agents polítics i econòmics del país, així com a la societat en el seu conjunt.

e) El Govern de la Generalitat, mitjançant l'Icaen, està duent a terme i treballant en la implementació de diferents mesures per al desplegament de l'autoconsum elèctric.

Des del punt de vista legislatiu, i atès que la normativa actual competència de l'Estat espanyol no afavoreix ni promou el desenvolupament de l'autoconsum energètic a partir d'energies renovables, el Govern va aprovar el Projecte de llei de canvi climàtic, que actualment es troba en tràmit al Parlament de Catalunya.

Aquest projecte inclou el desenvolupament d'un marc normatiu que afavoreixi l'autoconsum energètic a partir d'energies renovables.

També s'estan duent a terme mesures de difusió de l'autoconsum. En aquest sentit, s'han elaborat diferents materials divulgatius. En part en col·laboració amb el sector empresarial i conjuntament amb altres agències d'energia s'està impulsant un portal web sobre autoconsum amb un ampli contingut i amb l'objectiu de facilitar informació, tant als usuaris com als professionals, i apropar aquest sistema de generació distribuïda a la ciutadania, mostrant les possibilitats i els avantatges d'aquest model de generació.

Finalment, per l'impuls d'algunes de les mesures esmentades i pel desplegament de possibles noves actuacions, s'està treballant en la creació d'una taula d'autoconsum, amb la participació dels diversos actors implicats: administració, empreses del sector, empreses distribuïdores, consumidors, etc.

f) El Pacte Nacional per a la transició energètica posa especial èmfasi en l'emmagatzematge d'energia elèctrica.

D'una banda, el Pacte recull la necessitat de desenvolupar l'emmagatzematge elèctric com a element impulsor de l'autoconsum i de la gestió de la demanda elèctrica, motor del desenvolupament de la producció d'energia elèctrica distribuïda amb energies renovables a petita i mitjana escala i de la mobilitat elèctrica.

D'altra banda, el Pacte també identifica la necessitat d'augmentar significativament la capacitat de les seves reserves de regulació del sistema elèctric. Per aquest motiu també es recull la necessitat de potenciar el desenvolupament de sistemes d'emmagatzematge d'energia elèctrica a gran escala, ja sigui mitjançant centrals hidroelèctriques reversibles, o bé mitjançant altres tecnologies innovadores (bateries electroquímiques, hidrogen, sals fosses).

Les necessitats d'emmagatzematge d'energia en el sistema energètic català l'any 2050, basat al 100% en les energies renovables i amb elevada necessitat de regulació, seran analitzades en el context del desenvolupament de la ProenCAT 2050.

g) El juliol de 2016 el Govern va aprovar, a iniciativa de l'Icaen, una plataforma d'inversió en projectes d'estalvi i eficiència energètica, destinada a facilitar l'accés al finançament a les empreses de serveis energètics (ESE) perquè incrementin la seva actuació tant en el sector públic com en el privat.

L'instrument ha estat ideat pels departaments de Vicepresidència i d'Economia i Hisenda i d'Empresa i Coneixement, i s'emmarca en les accions de finançament que impulsa la Unió Europea en aquest àmbit, especialment a través del Pla Juncker.

La Generalitat, mitjançant l'Icaen, aportarà 8,3 milions d'euros a la plataforma, que pretén aixecar 340 milions d'euros per finançar inversions directament relacionades amb la transició cap a un model energètic més sostenible.

L'objectiu de la plataforma d'inversió serà impulsar les inversions en mesures d'estalvi i eficiència energètica i en petites instal·lacions d'energies renovables tant en el sector públic com en el sector privat mitjançant ESE. Aquestes empreses s'encarreguen d'implementar mesures d'estalvi energètic a tercers tot garantint-los un estalvi en el consum d'energia i en la factura energètica. La seva actuació –que inclou inversions i manteniment– es retribueix en funció de l'estalvi assolit. Aquests projectes, però, tenen un retorn a llarg termini –entre 10 i 15 anys–, fet que dificulta

que, a mesura que inicien projectes, les ESE puguin aconseguir més recursos per afrontar noves inversions. La plataforma facilitarà a les ESE l'accés al finançament per iniciar nous projectes. L'ESE remunerarà la plataforma en funció de la garantia de rendiment del projecte d'estalvi i eficiència energètica. Igualment, l'instrument permetrà agrupar diferents projectes per donar-los volum, fet que en facilitarà l'avaluació de riscos per part del sector financer.

A banda de treballar en el disseny de la plataforma, l'Institut Català de Finances participarà en el cofinançament dels projectes d'estalvi i eficiència energètica que es duguin a terme i gestionarà la interlocució amb els inversors i, si escau, amb el Banc Europeu d'Inversions i les entitats financeres.

Amb aquesta iniciativa, el Govern pretén salvar la barrera que suposa l'accés al finançament per al desenvolupament d'aquest mercat.

Finalment, quant al punt 4, el conseller d'Empresa i Coneixement ha adreçat una carta al ministre d'Energia, Turisme i Agenda Digital, de la qual enviem còpia.

Barcelona, 29 de desembre de 2016

Jordi Baiget i Cantons, conseller d'Empresa i Coneixement

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes

Estats de desenvolupament i d'execució del pressupost de la Generalitat en data del 30 de setembre de 2016, i informe sobre l'evolució dels resultats no financers i de l'endeutament de la Generalitat en data del 30 de setembre de 2016

334-00052/11 i 334-00053/11

PRESENTACIÓ: CONSELLER, DEL DEPARTAMENT DE LA VICEPRESIDÈNCIA I D'ECONOMIA I HISENDA

Reg. 46894 / Coneixement i tramesa a la Comissió d'Economia i Hisenda: Mesa del Parlament, 10.01.2017

A la presidenta del Parlament

Benvolguda Presidenta,

En compliment de l'article 79 del Text Refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, trameto els estats de desenvolupament i d'execució del Pressupost de la Generalitat de Catalunya a 30 de setembre de 2016, i l'informe sobre l'evolució dels resultats no financers i de l'endeutament previst en l'article 21 apartats 3 i 4 de la mateixa Llei, per al seu lliurament a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost del Parlament de Catalunya.

Cordialment,

Barcelona, 23 de desembre de 2016

Oriol Junqueras i Vies, vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

**Informe sobre la situació dels avals concedits per la Generalitat
en data del 30 de setembre de 2016**

334-00054/11

PRESENTACIÓ: CONSELLER, DEL DEPARTAMENT DE LA VICEPRESIDÈNCIA
I D'ECONOMIA I HISENDA

Reg. 46895 / Coneixement i tramesa a la Comissió d'Economia i Hisenda: Mesa del
Parlament, 10.01.2017

A la presidenta del Parlament

Benvolguda Presidenta,

Per a la seva tramesa a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost del Par-
lament de Catalunya, us trameto adjunta, la informació a 30 de setembre de 2016, a
la qual es refereix l'article 61.3 del Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel
qual s'aprova el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.

Cordialment,

Barcelona, 23 de desembre de 2016

Oriol Junqueras i Vies, vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda

*N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parla-
ment.*
